

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
شنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ - ۱۹ ذی‌القعده ۱۴۴۶
سال بیست‌وهفتم - شماره ۷۳۰۶ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

سر مقاله

خالی‌فروشی ترامپ و رشوه‌های عربی

یک دهه پایانی عمر رژیم پهلوی، زمانی در آمد نفتی به یک‌باره سر به فلک گذاشت، محمد رضا شاه سر مست از دلارهایی که نمی‌دانست چگونه خرج‌شان کند، به ولخرجی‌های عجیبی روی آورد. از جمله هزینه‌کردهای شگفت‌آور پهلوی دوم، رشوه انتخاباتی به سود نامزدهای ریاست‌جمهوری امریکا بود. محمدزاشاه که سلطنت خود را مدیون امریکایی‌هایمید، بقی‌کار خود در تهران را منوط به کسب رضایت واشینگتن می‌دانست و تصور می‌کرد با حمایت از برخی نامزدهای انتخاباتی می‌تواند تداوم پادشاهی خود و فرزندش را تضمین کند.

پس از آنکه کمک قابل توجه شاه به کمپین انتخاباتی نیکسون، به تحکیم روابط شخصی او با رئیس‌جمهور وقت امریکا انجامید، پهلوی دوم در انتخابات ۱۹۷۶ نیز بار دیگر خواست‌شانس خود را امتحان‌کند. اما این بار روی اسب بازنده شرط بسته بود و به جای جرال‌فورد، جیمی کارتر به کاخ سفید راه یافت. آن روزها در مطبوعات امریکا از رقم ۱۲۰ میلیون دلاری کمک‌شاه از دلارهای نفتی ملت به کارزار انتخاباتی فورد خبر می‌دادند. دو سال بعد البته معلوم شد این رقم برای شاه بازی دوسریاخت‌بوده‌است، چرا که کار تر هم به ضرب و زور برزنسکی نتوانست مانع از سقوط محمدرضا پهلوی شود.

سنت تاریخ همیشه بر همین منوال بوده‌است. حکامی که از پایه‌های حکومت خود اطمینانی ندارند، تلاش می‌کنند، در بیرون از مرزها، تکیه‌گاهایی بیابند و طبیعتاً برای کشورها، نفتی این به ظاهر تکیه‌گاه‌ها معمولاً فاکتورهای گران‌تری صادر می‌کنند؛ سرنوشت نفت در رژیم‌های سلطنتی همین بوده‌است: تضمینی برای بقی‌خاندان حاکم. سلاطین برای آبادکردن نفت‌خام رقابتی افسارگسیخته دارند تا در دوره صدارت خودشان حداکثر بهره‌ر ببرند. هیچ تضمینی وجود ندارد که چند صباح دیگر سلطنت در این خاندان یا فرزندان حاکم فعلی بماند. مصداق بارز «در لحظه زندگی کردن و از آن لذت بردن» را در حکومت‌های پادشاهی می‌توان دید. شاه نیز در سال‌های پایانی تا توانست نفت فروخت و بخشی زیادی از آن را با واردات اسلحه امریکایی، مصرف آبادکردن صنایع امریکا کرد به این خیال که دو صباح بیشتر حکم براند.

ترامپ به عنوان یک تاجر روانشناسی سلاطین را خوب می‌داند، مسئله‌اول و آخر آنها بقی‌سلطنت‌است و پس و هیچ اِرمانی به جز این برای‌شان متصور نیست. همین نکته ظاهر اساده‌اما مهم، ترامپ را به این نتیجه رسانده که باید چه‌جایی را به جنوب خلیج‌فارس بفروشد و برای آن بهای گزافی هم بپردازد. کالایی که فروخته می‌شود چیست؟ تضمین بقا؛ چگونه باید قیمت این کالای فرضی را بالا برد؟ با هیولاساختن از دشمن فرضی. اینجاست که «ایران‌هراسی» به ابزار معر که‌گیری ترامپ تبدیل می‌شود. او به عادی‌سازی روابط با بزرگ‌ترین دشمن کشورهای اسلامی که اسرائیل است دعوت می‌کند و آنها را از هیولای فرضی به نام ایرانی که می‌خواهد شبه‌جزیره را تصاحب کند (!) می‌ترساند. ترامپ حتی بقی‌قطر، عربستان و امارات را به امریکایی‌ها منتصب می‌کند تا قیمت معامله تا حداکثر ممکن بالا برود و البته می‌دانیم که منظور او بقی‌سه خاندان حاکم بر سلطنت بوده‌است.

ترامپ هنر فروختن را ظاهرآ خوب می‌داند و البته برای «هیچ» را گران فروختن» مهارت بیشتری دارد. البته سلاطینی هم که معمولاً از پسر عموهای خونی خود واهمه دارند، خریداران خوبی برای این «خالی‌فروشی‌های گراف» هستند. حتی تازه به دوران رسیده‌های دمشق هم امیدوارند به بهای بدل و بخشش اراضی و قدرت دفاعی مردم سوریه به اسرائیل، دل‌

ترامپ را به دست آورند.

برای ترامپ چیزهای مهم‌تری هم هست. او برای بازنماندن از مسابقه بزرگ تجاری در دنیا، به سرمایه‌های هنگفتی نیاز دارد که آن را در غرب آسیا یافته‌است. می‌داند که صاحبان این سرمایه، حاضرند برای بقی‌شان مبلغ خوبی بپردازند و این فرصتی‌است که ترامپ آن را رزوده‌است. سؤالی که تحلیلگران امریکایی احتمالاً در ذهن دارند این است که آیا این رشوه‌های شخصی به ترامپ یا وعده انتقال سرمایه‌های عربی به امریکا، می‌تواند به وعده ترامپ برای «اول ماندن امریکا» کمک کند؟ پاسخ پیچیدگی دارد و نمی‌توان به راحتی به آن جواب داد. اما سؤوالی که سیاستان غرب آسیا دارند، چیز دیگری‌است. آیا رشوه به ترامپ به بقی‌سیاسی می‌انجامد؟ اگر محمدرضا پهلوی زنده بود احتمالاً جواب این سؤال را به خوبی می‌توانست بدهد.

پاسخ ساده و سراسر راست به یک سياهكار

● حميد زادة علي | دبير گروه سياسي

سياهكاري ترامپ در شنزارهاي حاشيه جنوبي خليج فارس، پاسخي ساده، سراسر راست، منطقي و مبتني بر فرهنگ شهادت از رئيس جمهور و فرمانده كل سپاه در يافت كرد

صفحه ۲

جهان قلمرو مشق سياهكاري نيست!

● غلامرضا صادقيان | سردبير

پاسخ‌های ساده و منطقی رئیس‌جمهور و فرمانده کل سپاه به ترامپ برای من یک مزیت عینی داشت و آن اشاره شاید ناخودآگاه به منطق شهادت و فرهنگ ایثار ایرانیان بود. چیزی که برای غرب و ترامپ ناشناخته‌مانده است کم‌می‌توان گفت کمتر در محاسبات‌شان لحاظ می‌شود. ترامپ در سخنان خود یک سياهكار مطلق بود. درست در روزی که گردوخاک بیابان‌های عربستان و شیخ‌نشین‌ها تا تهران آمد، از سرسبزی آن مناطق گفت و از خشکسالی در ایران او دقیقاً در زمانی که صدها

میلیار دلار اسلحه به اعراب خلیج‌فارس فروخت، آرزو کرد که امریکا پهلپاد ایرانی تولید کند! سخنان ساده از زبان دکتر پزشکیان و سردار سلامی که پایه و اساسی عقلانی و منطقی و علاوه بر آن مبتنی بر عشق الهی داشت دعوتی است مانند آنچه حافظ از گناهکاران و سياهكاران می‌خواهد: «بیا به میکده و چهره‌ار غوانی کن» امروز به صومعه کانجا سپاه کارند» و از زبان بیدل دهلوی به ترامپ گفته شد که «جهان قلمرو مشق سياهكاري نيست/ چو امتحان قلم نقطه جابه‌جا مگذار»!

ترامپ در همان روز که صدها میلیارد دلار اسلحه به

حاشینشین‌های خلیج فارس فروخت گفت به یک شرکت

امریکایی گفتیم باید پهلپادهای زیادی تولید کند، مثل ایران

که آنها پهلپادهای خوبی با ۳۵ هزار دلار می‌سازند.

آن شرکت دو هفته بعد سراغم آمد و پهلپادی آورد

که هزینه‌اش ۴۱ میلیون دلار (۱۲۰۰ برابر پهلپاد ایرانی!) است.

به آنها گفتیم منظورم این نبوده منظورم پهلپادی بود

که فوقش ۳۵ هزار دلار باشد، مثل پهلپادهای ایران

خیلی خوب، سریع، مگر بار و وحشتناک! | صفحه ۱۵

گفت‌وگوی تفصیلی «چوان» با داوود منظور رئیس سازمان برنامه و بودجه دولت سیزدهم

سازمان برنامه باید کوچک‌سازی دولت را طراحي کند

● وحيد غفويپنا | دبير گروه اقتصادي

بعضاً مشاهده می‌شود بودجه‌ریزی تبدیل به یک چانه‌زنی سیاسی شده‌است نه یک فرایند علمی صفحه ۱۲

ما خیلی زود به سمت خصوصی‌سازی مدارس رفتیم

● مهسا گربندهی | خبرنگار گروه اجتماعي

سخنگوی آموزش و پرورش در گفت‌وگو با «چوان»: در حالی که هنوز کارخانه‌ها، خودروسازی، پالایشگاه‌ها و صنایع بزرگ دولتی هستند آموزش و پرورش نباید اولین حوزه‌ای باشد که به بخش خصوصی واگذار می‌شود | صفحه ۳

● يادداشت سياسي

ادراك‌سازی معلول‌گرا

یکی از هنرهای رسانه‌ای غرب و پیاده‌نظام آن در ایران پرداختن به معلول‌ها و مخفی کردن علت‌هاست. دیدن پدیده، اتفاق، تغییر و توصیف بدون فهم علت آن معمولاً تسک‌نا را به در مواجهه با مشکلات جمهوری اسلامی است که خود نوعی شوگرد برای سامان دادن به ذهن‌است. به این مثال توجه بفرمایید. کره‌شمالی در ذهن روشنفکران ما نمات فقیر، انزوا و بسته بودن‌است و مثال آوری از آن برای توصیف آینده ایران یا مقایسه آن با ایران را زیاد شنیده‌اید. آیا دیداید کسی پرسد علت اینکه کره‌شمالی چنین شده‌است، چیست؟ جرم کره‌شمالی چیست که چنین شده‌است؟ کره برای جهان یا امریکا تهدید بوده‌است؟ خیر! علت این‌است که کره گفته‌است ما سیادت و سیاست و الگوی سیاسی غرب را نمی‌خواهیم، مدل دیگری داریم. و علت وضع موجود آن عدم تمکین در مقابل سیادت امریکا‌است. کوبانمونه دیگر‌است. کوبا چه کاری به امریکا دارد؟ فقط مدل سیاسی غرب را نپذیرفته‌است. بنابراین چرا در توصیف وضع آنان علت به ذهن نمی‌آید؟ این همان هنر ادراک‌سازی

عبدالله كنجي

كارشناس سياسي

سامان دادن به ذهن‌است. به این مثال توجه بفرمایید. کره‌شمالی در ذهن روشنفکران ما نمات فقیر، انزوا و بسته بودن‌است و مثال آوری از آن برای توصیف آینده ایران یا مقایسه آن با ایران را زیاد شنیده‌اید. آیا دیداید کسی پرسد علت اینکه کره‌شمالی چنین شده‌است، چیست؟ جرم کره‌شمالی چیست که چنین شده‌است؟ کره برای جهان یا امریکا تهدید بوده‌است؟ خیر! علت این‌است که کره گفته‌است ما سیادت و سیاست و الگوی سیاسی غرب را نمی‌خواهیم، مدل دیگری داریم. و علت وضع موجود آن عدم تمکین در مقابل سیادت امریکا‌است. کوبانمونه دیگر‌است. کوبا چه کاری به امریکا دارد؟ فقط مدل سیاسی غرب را نپذیرفته‌است. بنابراین چرا در توصیف وضع آنان علت به ذهن نمی‌آید؟ این همان هنر ادراک‌سازی

عربی به ایران کرده‌اند، پاسخی وجود ندارد. می‌گویند جمهوری اسلامی غرب‌ستیز است. وقتی پاسخ می‌خواهد که ایران چه اقدامی علیه آلمان، فرانسه و انگلیس انجام داده‌است که این همه جنایت در جنگ و تحریم علیه ایران کرده‌اند، پاسخی وجود ندارد.

ترامپ ۵۰ درصد سخنرانی خود را در اجلاس اعراب به ایران اختصاص داد که هم نشان‌اهمیت ایران در معادلات است و هم - همانطور که خود اعراب را تحقیر کرد و گفت اگر ما نبودیم شما وجود نداشتید- دنبال فروش سلاح است. طبیعی‌است بی‌شعورها و بی‌تمدن‌های عرب که دنبال ساختن آثار باستانی هستند، ترامپ را ترغیب به مقایسه کنند ترامپ نیز بگوید وضع موجود شما (اعراب) مدیون ماست و وضع موجود ایران نیز به خودشان ربط دارد. هدف دولت‌های پیشین امریکا از اعمال تحریم‌ها ایجاد اختلال در نظام اقتصادی و مانع‌تراشی بر سر پیشرفت ایران بوده‌است. دلیل وضع تحریم‌ها چه بوده‌است؟ جز عدم پذیرش سیادت غرب دلیل دیگری می‌توان برای آن یافت؟ مناعت‌لا خشکسالی حکومت‌است؟ رئیس‌جمهور اسبق ایران گفت ابرها را دشمنان دستکاری می‌کنند، رئیس‌جمهور دیگران گفت آب خوردن‌مان به تحریم بستگی دارد. آنان که آن روز در مسئله آب تحسین‌پر انگیز است اما یاد گرفته‌ایم نیمه پسر را نبینیم تا پرسیدن نیمه خالی را منوط به سیادت امریکا کنیم.

بقیه در صفحه ۲

● يادداشت اجتماعي

مهسا گربندهی | خبرنگار گروه اجتماعي

«تحول در آموزش» وعده‌ای بزرگ، راهی دشوار!

پزشکیان در نشست با فعالان سیاسی و اجتماعی استان کرمانشاه تأکید کرده‌است: «همه مدارس در سراسر کشور را طی مدت دو سال درست می‌کنیم»، البته نکته‌ای که او بر آن اذعان دارد، کمبود بودجه کشورمان باشد، سال‌هاست زیر آوار روزمرگی، بخشی‌نگری و فسادهای سیاسی، خم‌شده و وظائف سترگ خود را به حاشیه رانده‌است | صفحه ۴

● يادداشت اقتصادي

وحيد غفويپنا | دبير گروه اقتصادي

سازمان بی‌برنامه!

عجیب نیست در سرزمینی که نام نهاده‌ا گاهی بلندتر از کارکردشان طنین می‌افکند، سازمانی بزرگ را لازم و ضروری کرده‌است. «وی اقطاع و اگاهسازی زوج‌های جوان بی‌برنامه‌ترین نهاد کشور لقب گیرد، نهاده‌ای که باید نقطه‌نمای توسعه، پدیده‌بان عدالت و معمار آینده کشورمان باشد، سال‌هاست زیر آوار روزمرگی، بخشی‌نگری و فسادهای سیاسی، خم‌شده و وظائف سترگ خود را به حاشیه رانده‌است | صفحه ۴

● يادداشت سياسي

ابوالفضل صفري

دیپلماسی اقتدارگرا تجربه دولت سیزدهم

شهید رئیسی با عبور از رویکردهای منفعلانه پیشین، سیاست خارجی کشور را در چارچوب اصول انقلاب اسلامی و عقاید انقلابی به مسیری نو سوق داد که در آن، تعامل از موضع قدرت و عزت دنبال شد، نه از موضع ضعف، وادادگی و انفعال. در گفت‌وگو با نماینده دیپلماتیک، عزت ملی و تعامل به‌مثابه دال مرکزی قرار داشت | صفحه ۲

● ستون شنبه‌ها

مهدی مولایی

«خودشرفی‌سازی» در برابر مانور تجمل!

خودشرفی‌سازی به معنی درونی‌سازی کلیشه‌های شرق‌شناسانه غرب است که شرق را به عنوان فضایی عقب‌مانده و غرب یا وابستگی‌نا را به عنوان نماد پیشرفت و توسعه‌یافتگی معرفی می‌کند و افرادی از دل خود جوامع شرقی با پذیرش این کلیشه‌های برساخته، به تثبیت و ترویج این گفتمان استعماری می‌پردازند | صفحه ۳

● زهرافزایی | خبرنگار گروه اجتماعي

آمار سسقط چنین هم مانند آمار و ارقام هر موضوع غیرقانونی دیگری خیلی دقیق نیست اما آمارهای تخمینی، از مرگ پیش از تولد حدود هزار و ۳۰۰ چنین حکایت دارد؛ آمار قابل تأملی که وقتی در بازل وضعیت کنونی جمعیت جامعه قرار می‌گیرد، می‌تواند بخش مهمی از توان جامعه برای افزایش جمعیت به شمار رود. با وجود این روزانه حدود هزار و ۲۰۰ پدر و مادر به فرزندان‌شان فرصت متولد شدن هم نمی‌دهند تا مسئله سسقط چنین به یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌ها در کاهش نرخ باروری و نرخ رشد جمعیت کشورمان تبدیل می‌شود. این در حالی است که سسقط چنین به جز مواردی که با دستور پزشکی و مجوز پزشکی قانونی باشد، در کشورمان امری غیرقانونی است و صرف‌نظر از تبعات اجتماعی و جمعیتی آن قدر برای مادر عارضه دارد که می‌تواند حتی منجر به مرگ او شود!

■ ■ ■

آمارهای سسقط چنین را که با آمارهای رسمی ولادت‌ها در طول یک سال مقایسه می‌کنیم دست‌مان می‌آید این پدیده چه تأثیر شگرفی روی رشد جمعیت می‌تواند داشته باشد. در حالی که سال گذشته آمار ولادت‌ها ۹۷۹ هزار و ۹۳۰ نفر بوده‌است. طبق برخی گزارش‌ها روزانه هزار و ۲۰۰ سسقط چنین داریم، بدین معنا که تقریباً چیزی بین نصف تا یک‌سوم نوزادانی که به دنیا می‌آیند، سسقط می‌شوند و قبل از تولد محکوم به مرگند. جالب اینجاست که ۹۶ درصد از این چنین‌ها پدر و مادر شرعی دارند. این آمار و ارقام می‌تواند گویای اهمیت مسئله سسقط چنین در رشد جمعیت باشد. به همین خاطر هم مدتی است که گروه‌های متقابل با سسقط چنین در کشور فعال شده‌و سعی می‌کنند با آگاهی‌بخشی به خانواده‌ها، آنها را از کشتن فرزندشان منصرف کنند. پوشی که البته دستاوردهای خوبی هم داشته‌است و تاکنون نزدیک به ۶ هزار چنین زنده مانده‌اند. مراسم اهدای جایزه ملی جوانی جمعیت آخرین مراسم و گردهمایی بود که رئیس‌جمهور شهید در آن حضور یافت و در آن به موضوع مهم سسقط چنین اشاره کرد. مرحوم آیت‌الله رئیسی ضمن تأکید بر اجرای قانون جوانی جمعیت، یکی از مولع مهم پیش‌روی افزایش جمعیت را مسئله

روزانه ۲۰۰ نوزاد اجازه تولد نمی‌گیرند!

سسقط چنین غیرقانونی عنوان کرد و گفت: «آمارهای منتشر شده در این زمینه نگران‌کننده‌است که به‌خورد جدی با موارد غیرقانونی و بدون مجوز از سوی پزشک را لازم و ضروری کرده‌است.» وی اقطاع و اگاهسازی زوج‌های جوان نسبت به آثار حقوقی و آثار وضعی سسقط چنین را از جمله راهکارهای مؤثر در کاهش این پدیده نادرست دانست و همچنین قدرت و جدیت در اجرای قانون را از دیگر عوامل مهم در کاهش آمار سسقط چنین به شمار آورد و از دستگاه‌قضا و نهادهای دولتی مرتبط با این امر خواست با رصد و پیگیری جریان سوداگرو تحت پیگرد قرار دادن آنان در زمینه کاهش این پدیده نادرست نقش آفرینی کنند. حالا یک سال از این سخنرانی و از شهادت سیدابراهیم رئیسی می‌گذرد، اما وضعیت سسقط چنین در کشورمان همچنان نامطلوب‌است، هر چند پوشش‌هایی مانند «فقس» توانسته‌اند در این زمینه گام‌هایی بردارند.

■ نقش آگاهی در کاهش سسقط چنین

صابر جباری، رئیس مرکز جوانی جمعیت، سلامت خانواده و مدارس وزارت بهداشت در یادداشت درباره نقش آگاهی در کاهش رفتارهایی مانند سسقط چنین گفت: «یکی از مهم‌ترین عوامل اصلاح رفتار، آگاهی‌بخشی است. بسیاری از رفتارهای نادرست مانند سسقط چنین، ناشی از عدم اطلاع از حرمت این عمل و حقوقی است که چنین برای ادامه حیات دارد. آگاهی‌بخشی، چه از طریق مطالعه کتاب‌های فقهی، حقوقی، اخلاقی و پزشکی و چه از طریق روایت‌های انسانی، می‌تواند تأثیر بسزایی در تغییر نگرش افراد داشته باشد.»

رئیس مرکز جوانی جمعیت، سلامت خانواده و مدارس وزارت بهداشت، در مورد فعالیت‌های مفید پوشش نفس در آگاهسازی جامعه، گفت: «هدف اصلی پوشش نفس، شناسایی افرادی است که قصد سسقط چنین دارند و تلاش برای منصرف کردن آنان از این تصمیم. دلایل تصمیم به سسقط متفاوت‌است: برخی به دلیل ناآگاهی اقدام به سسقط می‌کنند که نیاز به آموزش دارند، برخی به مشکلات اقتصادی دچارند که می‌توان با حمایت مالی کمک‌شان کرد و برخی نیز به توصیه‌های غلط پزشکی دچار سردرگمی می‌شوند که نیازمند اصلاح نگرش در این حوزه هستند.»

طبق تأکید وی این پوشش با نام زیبای «نجات فرزندان» گسترش یافته و مسئول، زمینه‌اجرای این قوانین را فراهم سازند.

به‌تدریج افراد زیادی برای مشارکت در این کار خیر همراه شده‌اند.

■ ضرورت اصلاح باورها و انگار‌ها

از نگاه رئیس مرکز جوانی جمعیت، سلامت خانواده و مدارس وزارت بهداشت باید باورهای غلط را اصلاح کنیم؛ چنین تنها یک لخته خون نیست، بلکه ارانه دهند، افراد دارای توان اقتصادی می‌توانند کمک مالی کنند، هنرمندان با خلق آثار هنری و فیلم‌های کوتاه می‌توانند پیام‌های مؤثری منتقل کرده و مدیران و سیاستگذاران نیز با تسهیل ازدواج و حمایت از مادران در محل کار می‌توانند به کاهش نرخ سسقط چنین کمک کنند.»

■ قانون بر زمین مانده

امیرحسین بانکی‌پور، عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی و رئیس کمیسیون مشترک طرح جوانی جمعیت و حمایت از خانواده، هم با اشاره به روند افزایش سسقط چنین در سال‌های گذشته، خاطرنشان کرد: «اجرای قوانین مصوب می‌تواند از گسترش این پدیده جلوگیری کند.» ماده اختصاصی به موضوع طبق توضیحات وی در قانون جوانی جمعیت، ۹ ماده اختصاصی به موضوع سسقط چنین پرداخته. اما هنوز اجرای کامل آن صورت نگرفته‌است. بانکی‌پور پیشنهاد کرد: گروه‌هایی مانند پوشش نفس با مطالعه‌گری از نهادهای مسئول، زمینه‌اجرای این قوانین را فراهم سازند.

نهج‌الامامة

نهج البلاغه در کلام امام خاتمه‌ای

دوقطبی‌سازی ممنوع!

امیرالمؤمنین (علیه السلام) درباره اهل جمل، در قضیه جنگ جمل – که یکی از آزمایش‌های بسیار دشوار امیرالمؤمنین بود – فرمود: «إِنَّ هَؤُلَاءَ قَدْ تَمَالَّيُوا عَلَى سَخِطَةِ إِمَارَتِي»، اینها جمع شدند، دست به یکی کردند برای اینکه نسبت به این حکومتی که به امیرالمؤمنین رسیده است، خشم خود را آشکار کنند. «وَيَأْخُضِرُ»، فرمود: من صبر خواهم کرد، اما تا کی؟ «هَذَا أَخْفَ عَلَى جَمَاعَتِكُمْ»، آفایتم! إِنْ تَمْشُوا عَلَى قِبَالَةِ هَذَا الرَّأْيِ انْقَطَعَ نِظَامُ الْمُسْلِمِينَ (آخر خطبه ۱۶۹) آن وقتی که ببینم حرکت اینها دارد بین شما مسلمان‌ها شکاف ایجاد می‌کند، اختلاف ایجاد می‌کند، برادران را در مقابل هم قرار می‌دهد، آن وقت وارد عمل خواهم شد و فتنه را علاج خواهم کرد. ۱۳۸۸/۰۶/۲۰

ابوالفضل صفری

دیپلماسی اقتدار گرا تجربه دولت سیزدهم

شهید آیتالله سید ابراهیم رئیسی با پشتوانه اعتماد مردمی و تنفیذ رهبر معظم انقلاب اسلامی، مسئولیت ریاست‌جمهوری را در یکی از پیچیده‌ترین و بحرانی‌ترین دوره‌های تاریخ معاصر ایران پذیرفت و سیاست خارجی کشور را بر پایه گفت‌وگامی نوین، مقتدر و متوازن بازتعریف کرد. این دوره، ره‌ز یک‌سو به‌سبب قرار گرفتن در آستانه تحولات ژرف در نظم منطقه‌ای و بین‌المللی، پیچیده بوده و از سوی دیگر به دلیل میراث سنگین گفتمان غرب‌گرایانه دولت‌های یازدهم و دوازدهم که انزوای ایران و خسارت‌های جبران‌ناپذیر به منافع ملی را رقم زده بود، بحرانی تلقی می‌گردید. شهید رئیسی با عبور از رویکردهای منفعلانه پیشین، سیاست خارجی کشور را در چارچوب اصول انقلاب اسلامی و عقلانیت انقلابی به مسیر نو سوق داد که در آن، تعامل از موضع قدرت و عزت دنبال شد، نه از موضع ضعف، وادادگی و انفعال. در گفتمان سیاست خارجی شهید رئیسی، عزت ملی و تعامل به‌منایه دال مرکزی قرار داشت و سایر مؤلفه‌ها نظیر سیاست همسایگی، حمایت از مقاومت، چندجانبه‌گرایی، دیپلماسی اقتصادی، تلاش برای خنثی‌سازی تحریم‌ها و اصلاح ساختار مذاکرات هسته‌ای در مدار آن سامان می‌یافت. دولت سیزدهم، تعامل با جهان را نه به معنایی امتیازدهی یک‌طرفه یا تضعیف استقلال سیاسی، بلکه بهره‌گیری هوشمندانه از ظرفیت‌های دیپلماتیک برای تأمین منافع کشور تلقی می‌کرد. رویکرد شهید رئیسی در سیاست خارجی، مبتنی بر انقلابی‌گرایی عقلانی و واقع‌بینی، افق‌انگری متکی بر آموزه‌های اسلامی، حمایت از وحدت جهان اسلام و پیوند میدان و دیپلماسی بود که در مجموع، سیمای جمهوری اسلامی را به‌عنوان بازیگری هوشمند، فعال و فرصت‌ساز در نظام بین‌الملل ترسیم کرد.

از دیدگاه ژان ژاک گفتمان، دولت سیزدهم توانست حضور ملی و جهت‌بخش در تحولات منطقه‌ای و جهانی ایفا کند. احیای روابط با کشورهای مهم منطقه مانند عربستان سعودی، توسعه مناسبات با آسیای مرکزی، جنوب آسیا و قفقاز و گسترش تعامل با کشورهای آفریقایی و امریکای لاتین، نمود عملی این رویکرد جامع‌نگر بود. در این دوره، جمهوری اسلامی ایران تنها از انزوای راهبردی تحمیلی دوران پیشین رهایی یافت، بلکه با عضویت در سازمان‌هایی نظیر سازمان همکاری شانگهای و گروه بریکس، به یکی از کشوران مؤثر در نظم چندقطبی نوظهور بدل شد. همچنین بهره‌گیری از ظرفیت‌های منطقه‌ای و ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی کشور، در راستای تقویت موقعیت جمهوری اسلامی ایران در تجارت جهانی و تثبیت جایگاه اقتصادی منطقه‌ای آن تعریف شد. در عرصه اقتصاد بین‌الملل، دولت شهید رئیسی با تأکید ویژه بر دیپلماسی اقتصادی، توانست جهشی چشم‌گیر در تجارت خارجی رقم زند. صادرات غیرنفتی افزایش یافته و با وجود تداوم تحریم‌ها، صادرات نفت و فرآورده‌های نفتی به سطحی کم‌نظیر رسید. قراردادهای راهبردی در حوزه انرژی با کشورهای در آسیا، آفریقا و امریکای لاتین، بخش مهمی از راهبرد افزایش درآمد‌های ارزی کشور را شکل می‌دادند. این دستاوردها نه‌تنها به بهبود معیشت مردم کمک کرد بلکه موجب تقویت استقلال اقتصادی و کاهش وابستگی به نظام مالی غرب شد. افزایش حجم تجارت با همسایگان، انعقاد توافق‌های زیرساختی و منطقه‌ای و حضور فعال در اتاق‌های منطقه‌ای گرایانه، جمهوری اسلامی ایران را به‌الگوی موفق از مقاومت هوشمند و توسعه‌گرا در عرصه بین‌الملل بدل ساخت.

از دیگر محورهای مهم سیاست خارجی دولت سیزدهم، تلاش هفدهم برای کاهش تصمیمات تهدیدآمیز علیه ایران و تضعیف کانون‌های خطر آفرین در منطقه بود. این هدف، در کنار حمایت قاطع از محور مقاومت و مقابله با رژیم صهیونیستی، در قالب راهبردی فعال و عقلانی پیگیری شد. دولت سیزدهم با نگاه بی‌طرفانه و در عین حال وفادار به اصول انقلابی، توانست بر اساس رویکرد جنگ آوارگی، ناآرامی‌های داخلی ۱۴۰۱ و فشارهای مکرر حقوق بشری غرب را با حداقل هزینه مدیریت کند و در عین حال، جایگاه بین‌المللی جمهوری اسلامی را ارتقا دهد. دولت سیزدهم در این مسیر، راهبرد فرصت‌سازی از دل تهدیات را محقق ساخت، چنان که در ماجرای آشوب‌های ۱۴۰۱ که دشمنان با سازماندهی گسترده مزدوران و تروریست‌های جعلی در پی ایجاد آشوبی شبیه به الگوی سوریه بودند، دولت سیزدهم با نقش‌آفرینی هوشمندانه نیروهای مسلح، دولت عراق را به خلع سلاح این عناصر واداشت و امنیت مرزها را بازیابی کرد. برخلاف دولت پیشین که گمانه‌نگاری میان میدان و دیپلماسی (اولویت خودداری نده بود، دولت سیزدهم توانست با پیوند مؤثر این دو حوزه، به‌ویژه در محور فلسطین و یمن و در چارچوب سیاست همسایگی، نقشی بارز ایفا کند و تعین کننده در امنیت منطقه‌ای ایفا کند. در این زمینه، شهید دکتر حسین عبداللّه‌یان نقشی برجسته و تعیین کننده داشت و به‌ویژه گریز از تزییق انقلابی اسلامی با منطق دیپلماتیک، در پرونده‌هایی نظیر عملیات وعده صادق یک، شکست‌های معنادار رابه دشمن در میدان دیپلماسی تحمیل کرد. همچنین اهتمام ویژه شهید رئیسی به مسئله فلسطین، یکی از نقاط درخشان کارنامه سیاست خارجی این دولت بود. ایشان در عین پایبندی به آرمان آزادی فلسط، از زورده به حواشی پررهنه‌ی (نظیر آنچه در دولت‌های نهم و دهم مشاهده شد) اجتناب کرده و رویکردی شفاف، قاطع، سنجیده و تعزمنانه در پیش گرفت که هم مبتنی بر اصول انقلاب اسلامی بود و هم منطق با مصالح ملی.

تعامل عزت‌مدارانه دولت شهید رئیسی، بر برابر گری استوار بود که در آن منافع ملی، استقلال سیاسی، اصول انقلابی و واقع‌گرایی سیاسی در توازن با یکدیگر قرار می‌گرفتند. سیاست خارجی دولت سیزدهم نشان داد که می‌توان ضمن حفظ آرمان‌ها با جهان تعامل داشت و بدون امتیازدهی، نظم بین‌بین‌المللی ایفای نقش داشت. سیاست خارجی دولت سیزدهم، به‌ویژه در حوزه‌هایی همچون دیپلماسی علمی، انرژی، واکسن، محیط زیست، آب و تعاملات نهادی، از مرزهای سنتی دیپلماسی عبور کرده واقعی گسترده و چندبعدی یافت که دستاوردهای ملموسی برای کشور به همراه داشت. گفتمان دولت سیزدهم با دستاوردهایی چون افزایش صادرات، رشد تجارت خارجی و حضور فعال در سازمان‌های بین‌المللی، تصویری قدرتمند، مستقل و شایسته از ایران در عرصه جهانی تثبیت کرد.

در مجموع، سیاست خارجی دولت شهید رئیسی، الگویی عملی از عقلانیت انقلابی در عرصه بین‌الملل ارائه داد و عمق راهبردی جمهوری اسلامی را به‌گونه‌ای محسوس گسترش بخشید. الگویی که در برابر جریان‌های سازش‌طلب لیبرال، تقلیل‌گرای افراطی و محافظه‌کاری منفعل، بدیلی روشن، مؤثر و آینده‌ساز پدید آورد. این مسیر، راهی گشوده برای ساختن ایران قوی در آینده است.

۲ جوان

روزنامه جوان | شماره ۲۰۶ |

گزارش خبری

رحیم زباعدلی

پاسخ ساده و سراسر راست به یک سياهكار

سياه‌كاری ترامپ در ششزارهای حاشیه‌جنوبی خلیج فارس، پاسخی ساده اما منطقی و مبتنی بر فرهنگ شهادت از رئیس‌جمهور و فرمانده کل سپاه دریافت کرد

رئیس‌جمهور خودشیفته‌ایالات متحده امریکا که همواره خودشیده است، فردی غیر قابل پیش‌بینی تعریف‌شود، بر خلاف سنت گذشته رئیس‌ان‌جمهور که سفرهای خارجی خود را از اروپا آغاز می‌کنند، در نخستین سفر به منطقه غرب آسیا پس از پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری، با قراردادی ۲/۲ تریلیون دلاری به واشینگتن می‌گردد. قراردادی که بر اساس آن سه کشور عربی اسلامی یعنی عربستان سعودی(۶۰۰ میلیارد دلار)، قطر(۱/۲ تریلیون دلار) و امارات(۱/۴ تریلیون دلار) متعهد به سرمایه‌گذاری در امریکا شده‌اند! و چه سفری غرب‌تر از اینکه هرگز در کشورهای متحد اروپایی خوابش را هم نمی‌بیند.

در باره تمهد امریکا به سرمایه‌گذاری کلان این سه کشور عربی البته خبری منتشر نشده، اما می‌توان حدس زد که ترامب این باج‌خواهی را در قبال امنیتی که او مدعی است برای کشورهای منطقه به ارمغان آورده دریافت کرده است! همچنان که

وقتی در مقابل این پرسش خبرنگاران قرار گرفت که چرا حاضر شده به لوکس هواپیمای ۴۰۰ میلیون دلاری قطر را پذیرد، با بیان اینکه همین

هرگز کسی نیستم که چنین پیشنهادی را رد کنم». به نکت‌های عجیب اشاره کرد که باج‌خواهی او را عیان می‌کرد: «عربستان سعودی، امرات، قطر و دیگران، ما امنیت‌ان‌ها را تأمین نمی‌کنیم! ما نبودیم احتمالاً آن‌ا صلوات‌آورد نداشتند!» و این سیاست قطعی حاکمان امریکا در منطقه غرب آسیا طی چند دهه گذشته بوده که همواره به بهانه مقابله با داعشی و تروریسمی که خود به اشکال و عناوین مختلف در منطقه تولید کرده‌اند (رژیم صهیونیستی و داعش) هم حضور خود را در منطقه توجیه کنند و هم منابع، و منافع و امکانات کشورهای عظیمی وجود دارد که از بی‌اورد اذعان دونالد ترامپ در جریان رقابت‌های انتخاباتی امریکا که رقیب خود بایدن را مهتم کرد ۸ تریلیون دلار برای مقابله با تروریسم در خاورمیانه هزینه کرده و شکست خورد. حالا او آمده با سر کرده همان تروریست‌ها در عربستان دبدار می‌کند و نرد عشق می‌بازد! همان تروریستی که برای او جایزه ۶۰۰ میلیون دلاری تعیین کرده بودند. یا پیش‌تر از آن که دشمنان با سازماندهی گسترده مزدوران و تروریست‌های جعلی در پی ایجاد آشوبی شبیه به الگوی سوریه بودند، وقت امریکا) که رسماً اعلام کرده بود که داعش را ما ایجاد کردیم.

اکنون اما رئیس‌جمهور امریکا در سفر سه روزه به منطقه، در انتها‌تاسی‌واهی و بساری توجیه باج‌خواهی‌های خود! از منطقه، جمهوری اسلامی ایران را به عنوان عامل برهم زننده امنیت منطقه و حمایت از تروریسم معرفی می‌کند! علاوه بر اینکه از خود یک چهره صلح طلب به نمایش بگذارد، قرار دادهای تریلیون دلاری با کشورهای منطقه را در قالب تأمین امنیت آنها، فاکتور کند؛ موضوعی که مضحک بودن آن بسیار واضح است و جمهوری اسلامی ایران همواره صلح و امنیت منطقه را اولویت اساسی خود تعریف کرده و در مقابله با تروریسم منطقه‌ای هم هزینه‌های فراوان جانی، مالی و معنوی قراوان بر داشته

این مبارزه با داعش و ریشه کن کردن این باند دست‌برورده امریکا و رژیم صهیونی نمونه عینی این مبارزه است.

ترامپ ایرانیان را نشاناخته است

واکش‌ها به اباطیل ترامپ از سوی مقامات جمهوری اسلامی ایران اما شنیدنی است. دکتر مسعود پزشکیان که در ششمین دور از سفرهای استانی دولت‌وفاق به گرمانشاه سفر کرده بود،

شامگاه چهارشنبه در جمع فرهیختگان، نخبگان و فعالان فرهنگی این استان گفت: دونالد ترامپ ایرانیان را نشاناخته است.

رئیس‌جمهور با اشاره به شهادت بیش از ۶۰ هزار انسان بی‌گناه، زن و کودک در غزه، افزود: از ما مارا نان و آب و دارو را بر این مردم بی‌گناه بسته‌ای؟ آنها می‌گویند بمب‌های داریم که تصور آن را هم

پاسخ

روزنامه جوان | شماره ۲۰۶ |

سرویس سیاسی ۸۸۵۲۳۰۶۰

پاسخ ساده و سراسر راست به یک سياهكار

آینده، خودکشی نمی‌کنند؟ اگر واقعیت ندارند، به ما بگویند. آیا ۷۲۰ هزار بی‌خانمان، شب‌ها در خیابان‌های شما نمی‌خوابند؟ آیا شما توانستید آتش‌سوزی‌های کالیفرنیا را به خوبی مدیریت کنید؟ شما مقامات ایران را متهم می‌کنید که تمام ثروت ایران را خودشان می‌خورند و به ملت ایران چیزی نمی‌دهند. آیا می‌توانید به این سؤال پاسخ دهید که چه تدبیری اتخاذ کردید که ارتش و نیروی اقتصادی و سیاسی امریکا را در جنگ‌های بی‌پایان در غرب آسیا، که شما آن را خاورمیانه می‌نامید، گسترش دادید؟ سپس ۸ تریلیون دلار هزینه کردید، بدون آنکه حتی یک دلار از این ۸ تریلیون را بتوانید به منفعت سیاسی تبدیل کنید.

■ **عراقچی: تحریم‌اگر کارساز بود امریکا وارد مذاکره نمی‌شد**
عباس عراقچی وزیر امور خارجه هم‌روز پنج‌شنبه در حضور در برنامه «کتاب و دیپلماسی» در غره وزارت امور خارجه در نمایگاه‌های بین‌المللی کتاب تهران درباره مؤلفه‌های قدرت در مذاکرات هسته‌ای جاری ایران گفت: «اولا مذاکره زمانی صورت می‌گیرد که دیگر راه‌ها یا ناشدنی باشد یا مقابل ایران بی‌توجهی به قرارداد محتمل خسارت به طرف مقابل هزینه بسیار زیادی داشته باشد، مذاکره مبتنی بر بدوستان است و اگر کسی فکرمی‌کند همه چیز را بگیرد و هیچ چیزی ندهد، امکان‌پذیر نیست و اگر کشور این قدرت را داشته باشد وارد مذاکره نمی‌شود. رئیس‌دستگاه دیپلماسی افزود: طرف مقابل اگر قادر به از بین بردن تأسیسات هسته‌ای ما بود لزومی به ورود به مذاکرات نداشت. ایران به اتکای نیروهای مسلح که دشمن را از حمله نظامی ناامید کردند، آنها را به پای میز مذاکره آورده‌است. توان دفاعی و موشک‌های ایران به مذاکره کننده قدرت می‌دهد چون طرف مقابل را از حمله نظامی منصرف و ناامید می‌کند. عراقچی افزود: اگر امریکایی‌ها می‌توانستند از طریق تحریم‌ها ایران را به زانو درآورند، آن را ادامه می‌دادند و مذاکره نمی‌کردند. تحریم‌ها مردم را آزاد اما ده به زانو در نیآورده‌است. اگر امریکا می‌دانست که تا شش ماه دیگر می‌تواند با این فشار حداکثری ایران را به زانو درآورده باشد، آن نمی‌کرد. ایجاد توانمندی در حوزه هسته‌ای و علمی به مذاکره‌کننده امکان نشستن در پشت میز مذاکره را می‌دهد.

■ **دیدگاه ترامپ فریبکارانه بود**

وزیر خارجه همچنین چهارشنبه هفته گذشته در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران به پاسخ به پرسشی درباره سخنان دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده در عربستان پیرامون ایران گفت: اظهارات رئیس‌جمهور امریکا را شنیدیم، متأسفانه یک دیدگاه فریبکارانه بیان شد. آنچه او درباره تمایل کشورهای منطقه برای برخورداری از پیشرفت و مسیر شکوفایی اظهار کرد در حقیقت همان مسیری است که مردم ایران با انقلاب خود انتخاب کرده و برای داشتن کشوری مستقل، مردم سالار و آزاد و دموکراتیک و پیشرفته‌استی کردند. عراقچی افزود: این امریکا بوده که از طریق تحریم‌ها در طول چهل و چند سال گذشته و با فشارهای خود و تهدیدات نظامی و غیرنظامی جلوی پیشرفت ملت ایران را گرفته‌است، آن کسی که عامل مشکلات اقتصادی است امریکا و سیاست‌های استکباری است که بر مردم ایران تحمیل کرده و خواهان نظم غیر منصف و حرف‌شو بوده که این در تناقض با عزت مردم ایران است. رئیس‌دستگاه دیپلماسی با اشاره به اینکه هم اکنون نیز دونالد ترامپ سیاست فشار حداکثری را در همین قالب مجدد مورد تأکید و تأیید قرار می‌دهد، خاطرنشان کرد: رئیس‌جمهور امریکا همه جنایت‌های اسرائیل در منطقه را نادیده گرفته و به دنبال این است که ایران را به عنوان تهدید معرفی بکنند؛ این یک فریبکاری محض و عوض کردن جای تهدیدات است.

تحریف‌جسورانه واقعیت

حجت‌الاسلام سید محمد حسن ابوبتوایی فرد، امام جمعه موقت تهران در نماز عبادی – سیاسی جمعه در دانشگاه تهران درباره سفر ترامپ به منطقه و سخنان او درباره ایران گفت: رئیس‌جمهور ایالات متحده که در روزهای گذشته اهداف بازاربازی، تأمین مالی و پوشاندن جایات هولناک رژیم صهیونیستی به منطقه سفر کرده است سخنانی را بیان داشت که اگر از بخش عوامانه، سطحی و سخیف آن عبور کنیم دارای سطر دیگری است که به تحریف جسورانه واقعیت و حقایق روشن پرداخته است. وی با تأکید بر اینکه ایران تهدیدی برای امریکا و رژیم صهیونیستی نیست و عامل اقتدار و پشتیبانی و حمایت و وحدت امت اسلام است، گفت: این تحریف آشکار و وقیح نمی‌تواند پوششی برای ۱۰ هزار و ۱۰۰ جنایت در مدت ۴۷۰۰ روز تجاوز به نوار غزه باشد.

نگریده‌خیر

رئیس قوه قضائیه:

حل مشکلات

بدون مشارکت بخش خصوصی ممکن نیست

رئیس قسوه قضائیه در چهل و یکمین سفر استانی خود صبح پنج‌شنبه در سفری یک روزه و در رأس هیئت عالی قضایی وارد ساری، مرکز مازندران شد.

حجت الاسلام غلامحسین محسنی اژه‌ای در جریان این سفر در دیدار با فعالان اقتصادی، تولیدکنندگان و کارآفرین مازندران در ساری گفت: شفاف‌سازی در بیان مسائل بین مسئولان مهم است، اظهارات دولتمردان باید هماهنگ باشد. وی با بیان اینکه اتاق بازرگانی ایران باید بیشتر و با جدیت وارد مسائل و مشکلات کشور شود، چرا که این اتاق ظرفیت بالایی دارد، ادامه داد: بخش خصوصی باید مشکلات را علاوه بر دستگاه قضا به دولت و مجلس به درستی منتقل کند. رئیس قوه قضائیه با بیان اینکه حمایت از بخش خصوصی رویکرد جدی دستگاه قضا است، گفت: متعدهم و باور جدی دارم که بدون نقش آفرینی فعالان اقتصادی مشکلات کشور حل نخواهد شد. رئیس دستگاه قضا با توضیح این نکت که کسی که زمین می‌خورد باید به او کمک کرد، کسی که خطا و اشتباه کرد و می‌تواند اصلاح شود نیز باید کمک کرد تا اصلاح شود، اظهار داشت: بعضی‌ها هم فساد را از روی عمد انجام می‌دهند که حساب این افراد را از دیگران جدا کنید. بر خورد بین کسی که زمین خورده اشتباه کرده یا فساد عمدی کرده است، باید متفاوت باشد. همه می‌توانیم با همکاری و تعامل این افراد را شناسایی و کمک کرد. وی همچنین در ادامه تصریح کرد: بررسی‌ها و سوابق نشان می‌دهد، تمامی رؤسای دولت به عنوان رئیس‌جمهور، بخش خصوصی و مشارکت مردم را عامل موفقیت کشور می‌دانند اما چرا مشکلات حل نمی‌شود. اکنون که همه سران اول طبق منویات رهبر معظم انقلاب بر حضور و مشارکت بخش خصوصی و مردم در حل مشکلات کشور اعتقاد داشته و تأکید دارند، باید به درستی عمل کرد. وی انسجام و وحدت بین بخش خصوصی را بسیار مهم توصیف کرد و گفت: بسیاری از مشکلات را دستگاه قضا مطلع یا اشراق کامل ندارد، بنابراین مسائل و چالش‌ها باید به درستی احصا شود. وی در بخش دیگری با ذکر این نکته که اعتماد و استحکام قرارداد دولت با بخش‌های مختلف باید اساسی باشد و هر دولتی بیاید باید محکم باشد، گفت: یعنی اگر دولت جدید بیاید طوری باشد که در ازای بی‌توجهی به قرارداد محتمل خسارت به طرف مقابل شود. محسنی اژه‌ای در ادامه با اشاره به اینکه چند نکته به همکاران دستگاه قضا نیز دارم، گفت: باید احترام همه ارباب رجوع را باید داشته باشیم. تا جایی که ممکن است محدودیت‌ها را ایجاد نکنید از جمله ممنوع الخروج و ممنوع و معامله، اگر ایجاد کردید در اولین فرصت رفع کنید. محسنی اژه‌ای همچنین با حضور در نخستین همایش ملی قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول در ساری اظهار کرد: گره‌گشایی از امورات مردم، آرامش‌بخشی به مردم، تثبیت حقوق مالکانه آنها و مقابله با متمرشان به حقوق حقه و عامه مردم از اقداماتی است که سبب رضایت و خوشنودی خوانند می‌شود.

رئیس قوه قضائیه در ادامه با اشاره به ضرورت تحکیم همدلی و هم‌افزایی میان بخش‌های مختلف نظام اظهار کرد: امروز بیش از گذشته نیاز به هم‌افزایی در سطح کارگزاران نظام برای علیه بر مشکلات داریم، چرا که همه مسائل کشور بیشتر شده و هم بر حجم شرارت‌ها و سیلنت‌های دشمنان افزوده شده است؛ دشمنان و خناسانی که تمام همت خود را مصروف بر ایجاد اختلاف و نفاق در کشور کرده‌اند، رئیس دستگاه قضا گفت: تدریجاً دردید اختلاف عقیده و سلیقه در کشور وجود دارد، اما مهم آن است که در راستای منافع کشور دست در دست هم دهیم و با روحیه جهادی در مشکلات غلبه پیدا کنیم. امروز باید بیش از گذشته از خود و مجموعه خود حمایت کنیم و بدانیم که چنانچه دستور کارهای حیاتی را اجرایی‌ن‌سازیم در آن صورت کژی‌ها بر دستگاها و مجموعه ما مسلط می‌شوند، نتیجه این امر بی‌اعتمادی مردم است؛ اگر مردم به ما بی‌اعتماد شوند آنگاه هر چه خدمت کنیم نیز به چشم نخواهد آمد. دیدگاه مردم را تثبیت و تحکیم کنیم و یکی از راهکارهای این مقوله، در دستور کار قرار دادن راهکارهای صیانتی است.

در مراسم افتتاح مرکز ساماندهی اتباع در کرمان

معاون وزیر کشور: فقط غیر مجاز‌ها باز گردانده می‌شوند

مرکز ساماندهی و مدیریت اتباع خارجی در کرمان که سرانه حضور اتباع غیرمجاز آن بیشتر از میانگین کشوری خوانده شده روز گذشته با حضور معاون امنیتی وزیر کشور در حالی افتتاح شد که ضمن استقبال از این مرکز که می‌تواند با یلوت کشوری باشد، تأکید کرد: تنها اتباع غیرمجاز بازگردانده می‌شوند. به گزارش ایرنا علی اکبر پورجمشیدیان گفت: همه اطلاعاتی که مورد نیاز است در توانمندی شخصی، هنری، صنعتی اتباع و اطلاعات برای بهداشت و سایر اطلاعات که مهم برای آنها و ما به عنوان کشور مجربان نیاز است در هر مرکز پایش خواهد شد. مشاور وزیر رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور هم در این نشست گفت: بنای ما اخراج نیست بلکه همه اتباع باید قانونی در کشور حضور داشته باشند و برای این امر هم ما نیازمند است. نادر باراحمدی افزود: کسی که ۴۰ سال در کشور ماست پاننده محسوب نمی‌شود، برخی از آنها در چند خانه دارند. باراحمدی تصریح کرد: ۱۲ درصد افغان‌ها و ۱۶ درصد جمعیت ایرانی‌ها دانش آموز هستند و این فاصله کم نشان دهنده توجه دولت و حاکمیت به امور اتباع است. مشاور وزیر و رئیس مرکز امور اتباع و مهاجران خارجی وزارت کشور اضافه کرد: تولید داده‌های خام باید تولید اطلاعات ویژه‌ای است که بتوانیم بر اساس آن تصمیم‌گیری کنیم. وی با بیان اینکه غیر از آلمان و امریکا عرف در تمام دنیا بر این است که سه درصد جمعیت کشور را اتباع خارجی تشکیل می‌دهد افزود: ما هم با این دو کشور مقایسه می‌شویم، اما بر مبنای سه درصد باید ۲ میلیون و ۷۰۰ هزار تبعه بیشتر نداشته باشیم.

ادراک‌سازی معلول‌گرا

ادامه از صفحه اول

در سال‌های خشکسالی به زاینده‌رود نگاه کنید. چطور مدیریت شده است که هم منعت، هم توریسیم و هم کشاورزی در اصفهان از رونق نیفتد. آیا آب در حال انتقال از دریای عمان به سیستان و از خلیج فارس به اصفهان و از خزر به سمنان نیست؟ (ایا جمهوری اسلامی معجزه می‌تواند سد‌ها را پر کند؟ یا مردم به حرف دولت برای تغییر نوع کشت و به همین راحتی توجه می‌کنند؟ کشت‌وکار تازی برای چیست؟ قانون داماتو چیست؟ ممنوعیت سرمایه‌گذاری در صنعت نفت و گاز ایران و بدون بودن سامانه تبادل پول بین‌المللی به روی ایران ربطی به ناترازی ندارد؟ همشاه بی‌عرقگی و مدیریت است؟ سخنان ترامپ را منتاسب با دکر اجتماع امروز و در ترتیب داده بودند. آیا کسی را دیدید علت آنچه را او توصیف می‌کند، به زبان بیاورد؟ ترامپ می‌خواهد بگوید عربستان در حال توسعه، سیادت ما را پذیرفته یا یک تلفن سدها هزار دلار به ما می‌دهد و کار خانه ما رونق می‌یابد و به او تکنولوژی می‌دهیم، شما اگر چنین نباشید ما شما را چنین روایت می‌کنیم. حال در داخل این موضوع چگونه فهمیده می‌شود؟ ترامپ و اسلاف او روش‌های می‌خوانند که اشک ما بد را یادمانهیم قاتل این مقتول همان روضه‌خوان است. این هنر آنان است که «علت» را گم می‌کنند یا به خودمان برمی‌گردانند.

شنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ | ۱۹ ذی‌القعده ۱۴۴۴

گفت‌وگو

میساکر بندی

راه رسیدن به عدالت آموزشی در گفت‌وگوی «جوان» با سخنگوی وزارت آموزش‌وپرورش

ما خیلی زود به سمت خصوصی‌سازی مدارس رفتیم

سخنگوی آموزش‌وپرورش در گفت‌وگو با «جوان»: در حالی که هنوز کارخانه‌ها، خودروسازی، پالایشگاه‌ها و صنایع بزرگ دولتی هستند

آموزش‌وپرورش نباید اولین حوزه‌ای باشد که به بخش خصوصی واگذار می‌شود

«مدرسِه» نخستین جایی است که کودکان رُویاهای‌شان را می‌سازند. کلاس‌های درس، زنگ‌های تفریح، تخته‌های سیاه و کتاب‌های درسی، همه و همه مقدمه‌ای برای آینده‌ای هستند که شکل می‌گیرد. یکی از آنها می‌خواهد پزشک شود، دیگری مهندس، نویسنده، هنرمند یا شاید معلمی دلسوز که روزی چراغ راه نسل‌های بعدی باشد، اما آیا همه کودکان فرصت برابر برای رسیدن به رویاهای‌شان را دارند؟ پاسخ، متأسفانه خیر است؛ بدون شک عدالت آموزشی، فقط یک واژه نیست، بلکه حقی است که باید در هر کلاس درس، در هر مدرسه، در هر روستا و شهری جاری باشد، اما هنوز فاصله زیادی تا تحقق آن داریم، اما چرا این فاصله وجود دارد؟ آیا نظام آموزشی ما دانش آموزان را برای زندگی آماده می‌کند یا فقط برای آزمون‌ها؟ چگونه می‌توان آموزش را از یک رقابت نفسگیر به یک مسیر رشد و شکوفایی تبدیل کرد؟ در این رابطه «جوان» با علی رفه‌ادی، سخنگوی وزارت آموزش‌وپرورش، گفت‌وگو کرده و چالش‌ها، فرصت‌ها و مسیر پیش‌روی نظام آموزشی کشور را مورد بررسی قرار داده است.

■ ■ ■

رؤسای دولت‌های مختلف و وزرای آموزش‌وپرورش همواره بر اتقای کیفیت آموزش و بر برقراری عدالت آموزشی تأکید کرده‌اند. نمی‌توان منکر اقدامات انجام‌شده از سوی آنها شد، اما این اقدامات نتوانسته‌اند عدالت آموزشی را رقم بزنند. امروز همچنان با فاصله‌ای زیاد از عدالت آموزشی مواجه هستیم. چرا با وجود این تأکیدات و اقدامات، همچنان مشکل داریم؟

روبه‌رو نشوند و نظام آموزشی را معلم، خواستار موفقیت دانش آموزان در این آزمون‌هاست. پس کتب درسی نقش کلیدی ایفا می‌کنند. این رویکرد به عدالت آموزشی آسیب نمی‌زند؟

بله، معلم زمانی نمی‌تواند آموزش مؤثری ارائه دهد که محتوای کتاب بیش از حد سنگین و حفظ‌محور باشد. در چنین شرایطی، فرصت خلاقیت و نوآوری از معلم گرفته می‌شود و او مجبور است صرفاً مطالب از منتقل کند، بدون اینکه بتواند مهارت‌های تفکر، تحلیل و خلاقیت را در دانش‌آموزان تقویت کند. علاوه بر این، کتب درسی باید بر اساس برنامه درسی ملی تدوین شوند. این پرسش مطرح است که هدف ما از این ۱۲ سال آموزش چیست؟ آیا صرفاً می‌خواهیم دانش‌آموزان در پایان مدرسه فیزیک، ریاضی، علوم تجربی، علوم انسانی یا هنر ستان را خوانده باشند؟ آنچه مهم‌تر از رشته تحصیلی است، این است که دانش‌آموزان پس از ۱۲سال یاد‌ویژگی‌های مشخصی داشته باشند، از جمله، رفتار فردی مناسب، نظم اجتماعی، مهارت‌های هنری، آرامش روانی، نشاط و امید، این موارد باید در برنامه درسی ملی دیده شوند تا آموزش‌وپرورش صرفاً به آموزش دروس محدود نشود، بلکه جنبه‌های تربیتی و مهارتی نیز در آن لحاظ شوند تا معلم باید بتواند در کلاس درس، علاوه بر آموزش محتوا، مهارت‌های زندگی، تفکر انتقادی و خلاقیت را نیز به دانش‌آموزان منتقل کند. اگر این اتفاق نیفتد، عدالت آموزشی ناقص خواهد بود. یکی از خطرات جدی که می‌تواند آموزش‌وپرورش را تهدید کند، این است که صرفاً به آموزش توجه شود و جنبه پرورشی نادیده گرفته شود. اگر آموزش‌وپرورش به وزارت آموزش تبدیل شود، نه‌تنها آموزش ناقص خواهد بود، بلکه پرورش نیز از دست خواهد رفت.

آقای پزشکیان بارها بر ضرورت برقراری عدالت آموزشی تأکید کرده و صراحتاً می‌گوید که کشور با کمبود امکانات آموزشی مواجه است و باید تمام تلاش‌ها صرف تحقق عدالت آموزشی شود. چطور می‌توان اطمینان حاصل کرد که اولویت دادن به آموزش‌وپرورش عملیاتی شود؟

آموزش‌وپرورش از مدت‌ها پیش باید اولویت اول کشور قرار می‌گرفت، اما عمدتاً در حد شعار باقی ماند و در یک مقطع طولانی، اولویت اصلی نبود. در واقع، اولویت دادن واقعی به آموزش‌وپرورش، یعنی حمایت از نیروی انسانی پایدار، توجه به دانشگاه فرهنگیان، تقویت حوزه تربیت معلم و ایجاد زیرساخت‌های لازم برای رشد و توسعه این بخش. در حال حاضر، آقای دکتر پزشکیان این موضوع را هدف‌گذاری کرده‌است. من بدون هیچ گونه جانبداری یا نگاه آماری عرض می‌کنم که تقریباً هیچ رئیس‌جمهوری در هفت یا هشت ماه اول خدمت خود، شخصاً ۲۸جلسه برای آموزش‌وپرورش برگزار نکرده است. این نشان‌دهنده توجه ویژه به این حوزه است و اهمیت آموزش‌وپرورش در سطح ملی را نشان می‌دهد. چنین رویکردی، مسیر کشور را رو به بهبود می‌کشاند، زیرا همه چیز در آموزش‌وپرورش اتفاق می‌افتد. پایه‌های اقتصاد، امنیت، بهداشت، سلامت جسم و روان دانش‌آموزان و آینده کشور همگی در آموزش‌وپرورش شکل می‌گیرند. اگر بخواهیم آینده کشور را ببینیم، باید وضعیت آموزش‌وپرورش امروز را بررسی کنیم. حال رئیس‌جمهور آموزش‌وپرورش را اولویت اول کشور می‌داند و تأکید دارد که آموزش نباید فقط برای کسانی باشد که دسترسی دارند، بلکه باید بررسی کنیم چه کسانی نمی‌توانند از آن بهره‌مند شوند. نباید شرایط به گونه‌ای باشد که اگر کسی پول نداشته، از آموزش محروم شود و از مسیر رشد و موفقیت بیرون برود.

جامعه

سرویس اجتماعی ۸۵۲۳۰۶۰

علی پوره‌فان | جوان

اما در این میان، مدارس غیردولتی، به‌ویژه آنهایی که شهر به‌های گران‌قیمت دریافت می‌کنند، مأمی برای مسیر تحقق عدالت آموزشی هستند. شما اینطور فکر نمی‌کنید؟

در هر کشوری قانون حکمفرماست، حتی اگر قانونی ضعیف‌ای داشته باشد یا باید اجرا شود یا باید اصلاحش کرد. کشور بدون قانون اداره نمی‌شود. مدارس غیردولتی نیز بر اساس قانون مصوب مجلس فعالیت می‌کنند و تا زمانی که این قانون ابطال نشده، آموزش‌وپرورش موظف است مطابق آن مجوز صادر کند، نظارت داشته باشد و در صورت تخلف، مجوز را لغو کند. بنابراین مدارس غیردولتی در یک بستر قانونی فعالیت می‌کنند و این نگاه حقوقی به موضوع است، اما اگر بخواهیم نگاه شخصی من را به عنوان یک «معلم» بدانید، معتقدم ما خیلی زود به سمت خصوصی‌سازی آموزش‌وپرورش رفتیم. در حالی که هنوز کارخانه‌ها، خودروسازی، پالایشگاه‌ها و صنایع بزرگ دولتی به بخش خصوصی واگذار می‌شود. باید این سؤال که به بخش خصوصی واگذار می‌شود، باید این سؤال را مطرح کنیم: اگر قرار باشد بخش‌هایی از کشور را به بخش خصوصی واگذار کنیم، کدام حوزه‌ها باید در اولویت باشند؟ آیا خودروسازی، پالایشگاه، فولاد، راه‌سازی و ساختمان‌سازی باید در اولویت باشند یا آموزش‌وپرورش؟ به نظر من، خصوصی‌سازی آموزش‌وپرورش باید در آخرین اولویت قرار گیرد، زیرا آموزش‌وپرورش مستقیماً با آینده کشور و عدالت اجتماعی در ارتباط است.

با توجه به اینکه ما به‌ویید نگاه دولت و رئیس آن، نگاه حمایت از آموزش‌وپرورش و تلاش برای تحقق عدالت آموزشی است، چگونه از این فرصت استفاده می‌کنید تا نتایج رضایت‌بخشی حاصل شود؟

اگر بخواهم ساده و صریح پاسخ دهم، این اتفاق زمانی محقق می‌شود که نگاه عدالت‌محور و حمایت‌های دولتی پیوسته باشد و هیچ‌وقت قطع نشود، زیرا به محض قطع شدن، آن منفی خواهد داشت. اجازه دهید یک مثال بزنم. ما زمانی در کشور بیش از ۵۰۰هزار تربیت معلم داشتیم. این مراکز شامل دانشسراها بودند که دانش‌آموزان از دبلم وارد دوره فوق‌دبلم می‌شدند و حتی برخی از سوم راهنمایی وارد این مراکز و پس از دریافت دبلم، معلم ابتدایی می‌شدند، اما آن ۵۰۰هزار تربیت معلم ناگهان تعطیل شد و نظام تربیت معلم از بین رفت. در آن زمان، برخی تصور می‌کردند با تعطیلی این مراکز، جریان ورودی نیروی انسانی از مسیر دیگری تأمین خواهد شد، اما هیچ برنامه‌ای برای تأمین معلمان کشور در نظر گرفته نشده بود و این تصمیم آسیب جدی به نظام آموزشی وارد کرد، حتی زمانی که دانشگاه فرهنگیان احیا شد (در سال ۱۳۹۰)، ابتدا دانشجو معلم جذب شد، اما از سال ۱۳۹۲ به بعد، ورودی‌های این دانشگاه به شدت کاهش یافت. این روند ادامه داشت تا سال ۱۳۹۷ که مقام معظم رهبری در دانشگاه فرهنگیان حضور یافتند و سخنرانی کردند. ایشان اهمیت این دانشگاه را مورد تأکید قرار دادند و این موضوع باعث شد نگاه‌ها به سمت دانشگاه فرهنگیان و دانشگاه شهید رجایی معطوف شود. دانشگاه فرهنگیان و دانشگاه شهید رجایی، دو چشمه جوشان تأمین نیروی انسانی آموزش‌وپرورش هستند و اکنون تقریباً صد درصد ظرفیت این دو دانشگاه به دانشجو معلمان اختصاص یافته است. این دانشگاه‌ها با بالاترین توان و ظرفیت دانشجو جذب می‌کنند، اما فضای موجود، خوابگاه‌ها و امکانات کافی نیست، بنابراین اگر بپرسید چه باید کرد؟ پاسخ من این است که عدالت آموزشی باید پیوسته باشد. نمی‌توان سه یا چهار سال توجه کرد، سپس هفت، هشت یا ۱۰ سال آن را نادیده گرفت و دوباره به آن توجه کرد.

اولویت اصلی کار شما چیست؟

باید ببینیم کدام بخش‌ها نیاز به توجه بیشتری دارند و در چه زمینه‌هایی عقب‌ماندگی داریم. یکی از مهم‌ترین این حوزه‌ها فضای آموزشی است. ما باید متناسب با جمعیت کشور، فضای مناسب برای مدارس بسازیم. هر چقدر مدارس بزرگ‌تر و باکیفیت‌تر باشند، سود کرده‌ایم. از طرفی، مدرسه نباید فقط یک محل آموزشی باشد، بلکه باید نقش یک مرکز تربیتی و اجتماعی را نیز ایفا کند. دانش‌آموزان باید در ساعات آموزش در مدرسه حضور داشته باشند و خارج از ساعات آموزشی نیز بتوانند همراه با والدین خود از امکانات مدرسه استفاده کنند. مدرسه باید به کانون تربیتی محله تبدیل شود، یعنی جایی که نه‌تنها آموزش، بلکه پرورش، ورزش، هنر و تعاملات اجتماعی در آن جریان داشته باشد. این نگاه، مدرسه را از یک فضای صرفاً آموزشی به یک محیط پویا و تأثیرگذار در جامعه تبدیل می‌کند.

پس یعنی بزرگ‌ترین مشکل موجود را کمبود فضا می‌دانید؟ بعد از آن، اقدام بعدی شما چیست؟

بله، بعد از فضای آموزش، نیروی انسانی مهم‌ترین چالش است. ما باید چرخه ورود و خروج نیروی انسانی را در آموزش‌وپرورش به گونه‌ای تنظیم کنیم که عملکرد بهتری داشته باشد. یکی از عوامل تأثیرگذار بر نیروی انسانی، افزایش و کاهش جمعیت است. در طرفی، باید از روش‌هایی استفاده کنیم که آموزش نیروی انسانی از سوی خود معلمان شاغل انجام شود. اگر با کمبود معلم مواجه شویم، باید از ظرفیت معلمان شاغل برای عبور از این بحران استفاده کنیم. یکی از راهکارهای مؤثر در این زمینه، پرداخت بوموقع اضافه‌تدریس معلمان است. در گذشته، این پرداخت‌ها با هفت تا هشت ماه تأخیر انجام می‌شد، اما اکنون سر موعد پرداخت می‌شود، همچنین افزایش میزان اضافه‌تدریس می‌تواند به مدیریت بهتر نیروی انسانی کمک کند. اگر در مقطعی با کمبود معلم مواجه شویم، بهتر است از ظرفیت معلمان موجود استفاده کنیم تا اینکه استخدام‌های گسترده و ناگهانی داشته باشیم. در حال حاضر، آموزش‌وپرورش با چالش‌های تعادل در ورودی و خروجی نیروی انسانی مواجه است. در یک سال ممکن است ۱۰۴ هزار نیروی جدید وارد آموزش‌وپرورش و هم‌زمان ۱۰۴ هزار نفر بازنشسته شوند. این تنش نیروی انسانی در آینده دوباره به بدنه آموزش‌وپرورش ضربه خواهد زد، بنابراین باید ورودی و خروجی نیروی انسانی را متعادل کنیم و از ظرفیت معلمان موجود با اضافه‌تدریس بهره ببریم. یکی از مسائل مهم در آموزش‌وپرورش، سن بازنشستگی معلمان است. بسیاری از معلمان در سنین پایین بازنشسته می‌شوند. برای مثال، فردی که در ۱۸سالگی وارد دانشگاه فرهنگیان شده باشد، در ۴۸سالگی بازنشسته می‌شود. این موضوع باعث می‌شود آموزش‌وپرورش بخش قابل توجهی از نیروهای باتجربه خود را از دست بدهد. برای حل این مشکل، باید از تجربه معلمان بازنشسته استفاده کنیم. این افراد ۱۲سال سابقه تدریس دارند و به خوبی با روحیات دانش‌آموزان آشنا هستند،

بنابراین باید عوامل انگیزشی ایجاد کنیم تا بتوانیم از تجربه آنها بهره ببریم. برخی معلمان تمایل دارند دبیر بازنشسته شوند یا استمرار خدمت داشته باشند. ما باید فضای مناسب برای ادامه فعالیت آنها فراهم کنیم و امتیازات ویژه‌ای برای‌شان در نظر بگیریم. در همین راستا، اسامال اقدام جدیدی انجام شد؛ معلمانی که در اسفند ۱۴۰۲ بازنشسته نشدند، یک حکم اضافه دریافت کردند و یک ماه به خدمت آنها افزوده شد. این اقدام نه صرفاً به خاطر مسائل مالی، بلکه به دلیل ارزش بالای حضور معلمان باتجربه در مدارس بود. اگر

| روزنامه جوان | شماره ۶۰۶۲۳۰۶

«خودشرفی‌سازی» در برابر مانور تجمل!

سرانجام پس از هفته‌ها مقدمه‌چینی و مانور رسانه‌ای امریکادر رابطه با سفر رئیس‌جمهور ایران کشور به عربستان سعودی، در روزهای اخیر این سفر پر حاشیه به وقوع پیوست. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات‌متحده امریکا در سفر مهمی که نقطه عطف روابط خارجی دولت او در خاورمیانه محسوب می‌شود، با استقبالی پرزرق و برق از سوی حکام سعودی مواجه شد. این سفر که با قراردادهای میلیاردر دلاری تسلیحاتی و تجاری میان سعودی‌ها و امریکا همراه بود، نه تنها یک مرادود صرف سیاسی بلکه مانوری از تجمل و تظاهر به توسعه‌یافتگی برای بازنمایی چهره ریاض به عنوان الگوی «مدرنیته اسلامی» در منطقه و خصوصاً در مقابل ایران بود. ترامپ در سخنان خود توسعه‌عمرانی و اقتصادی عربستان را استود و آن را الگوی برای خاورمیانه «بدون تروریسم» و «هموار از تجارت» معرفی کرد. او با بالچین پراکنی و سیاه‌نمایی از وضعیت داخلی ایران، به مقایسه شرایط اقتصادی و عمرانی ایران و عربستان پرداخت و سعودی‌ها را حاکمانی نامید که بیابان‌ها را تبدیل به شهرهای باشکوه می‌کنند؛ مانوری که برق تیز آن چشم برخی فعالان و تحلیلگران خودباخته داخلی ایران را گرفت که با استقبال از این نمایش زررق و برق، به ستایش خودشان طاهره ی سعودی و تحقیر وضعیت داخلی ایران بپردازند؛ واکنش‌های ذلیلانه و محقرانه‌ای که یادآور نظریه مهم «خودشرفی‌سازی» ادوارد سعید هستند.

خودشرفی‌سازی به معنی درونی‌سازی کلیشه‌های شرق‌شناسانه غرب است که شرق را به عنوان فضایی عقب‌مانده و غرب با وابستگی‌اش را به عنوان نماد پیشرفت و توسعه‌یافتگی معرفی می‌کند و افرادی از دل خود جوامع شرقی با پذیرش این کلیشه‌های براساخته، به تثبیت و ترویج این گفتمان استعماری می‌پردازند. در خودشرفی‌سازی فرد از هویت جمعی و تاریخی ملت خود جدا می‌افتد و به ستایش مدل‌های بیگانه می‌پردازد. این واکنش‌ها با پذیرش روایت غربی درباره توسعه به تضعیف اعتمادبه‌نفس ملی و مشروعیت‌زدایی از گفتمان مقاومت کمک می‌کند. ظاهراً اماشاهی آسمانخراش‌های بلند سعودی و مرمرهای سفید به کار رفته در کاخ‌های بزرگ عربی، طوری چشم‌های این فعالان خودباخته را گرفته که دیکتاتوری و سرکوب‌ها و خفقان سیاسی سعودی، از جنایت علیه‌اشخاصی که کشتارهای شهر قطیف را آفراموش کرده‌اند. بسیاری از شاهزادگان سعودی، در نتیجه توهم توطئه حاکمان سعودی سال‌هاست در حبس‌های طولانی مدت به سر می‌برند. غالب گروهک‌های تروریستی منطقه در دهه‌اخیر با تکیه بر پشتیبانی مالی و تسلیحاتی سعودی به قتل عام و جنایت علیه‌تجار باخته‌اند. باید یادآور شد که چندی‌طراحی گرافیکی و رؤیاباز دازی‌های خام روی کاغذ درباره تأسیس شهرهای سبز مدرن در محراهای حجاز، هیچ کار باعث مغفول ماندن توسعه‌نیافتگی سیاسی و دیکتاتوری‌های سرکوب‌گر ایرانیه سعودی علیه ملت‌ها نخواهد بود. برای مقابله با این خودشرفی‌سازی، رسانه‌ها و نتخبگان ایرانی باید به بازسازی گفتمان ملی مبتنی بر عزت و خودباوری بپردازند. این مهم، با تکیه بر کلام علوی و تأکید بر شناخت حقیقت ممکن است، رسانه‌ها می‌توانند با تبیین بردارهای انقلاب اسلامی نظیر پیشرفت‌های علمی در شرایط تحریم، به اصلاح این نگاه کمک کنند. در نهایت، به قول امیرالمؤمنین(ع): «مَنْ عَظَّمَ ضَیْرَ الْمُصِیْبَةِ اِثْلًا لِّلَّهِ بَکَیْرُهُا» (هر کس مصیبت کوچک را بزرگ شمارد، خدا او را به مصیبت بزرگ‌تر گرفتار کند). تحقیر وطن و بزرگ‌نمایی قدرت دشمن، مصیبتی فکری است که می‌تواند به ضعف‌های بزرگ‌تر منجر شود.

میساکر بندی

«تعول در آموزش»

وعده‌ای بزرگ، راهی دشوار!

آموزش‌وپرورش زیربنای پیشرفت یک جامعه است. از کلاس‌های ابتدایی تا تحصیل در آموزش عالی، همه و همه از مدارس آغاز می‌شود، با وجود این اما سال‌های سال سیستم آموزشی کشور با چالش‌های بزرگی روبه‌رو شده، از کمبود فرسودگی آموزش‌های ابتدایی گرفته تا مشکلات آموزشی درسی که با نیازهای دنیای امروز همخوانی ندارد. در چنین شرایطی، مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور وعده داده است تمامی مدارس کشور را نوسازی می‌کند و روش‌های آموزشی را تغییر می‌دهد. او می‌گوید: «همه مدارس را درست می‌کنیم، دولتی‌ها را تجزیه می‌خواهیم کرد و روش‌های آموزشی را هم تغییر می‌دهیم.» این سخنان، در نگاه اول، نوید تحولی بزرگ در سیستم آموزشی کشور را می‌دهد، اما سؤال کلیدی این است، این تغییر چگونه و با چه برنامه‌ای قرار است اجرا شود؟ پزشکیان در نشست با فعالان سیاسی و اجتماعی استان کرمانشاه تأکید کرده است: «همه مدارس در سراسر کشور را طی مدت دو سال درست می‌کنیم.» البته نکته‌ای که او بر آن تأکید دارد، کمبود بودجه است دولت برای اجرای این طرح، بیشتر بر مشارکت مردم حساب کرده است، اما آیا چنین روزهای بدون تأمین مالی پایدار، به نتیجه می‌رسد؟ تجربه نشان داده است طرح‌های بزرگ نوسازی مدارس، به حمایت‌های جدی دولتی نیاز دارند. تا زمانی که منابع مالی مشخص و برنامه‌ریزی دقیق برای اجرا وجود نداشته باشد، بیش از آنکه شاهد تحول باشیم، با چالش‌های اجرایی روبه‌رو می‌شویم.

بخش دیگری از وعده پزشکیان مربوط به تغییر در شیوه آموزش است؛ تغییری که چگونه محقق شدن آن نیز جای سؤال دارد. آیا قرار است نظام آموزشی کشور بر اساس استانداردهای نوین جهانی بازطراحی شود یا اینکه تغییرات صرفاً در سطح شیوه تدریس معلمان خلاصه می‌شود؟ پرا واضح است که محتوای آموزشی کشور به تحول نیاز دارد. امروز در بسیاری از کشورها، مدارس بر مبنای مهارت‌آموزی و آموزش خلاقانه اداره می‌شوند، اما هنوز در اکثر بیشتر، تمرکز بیشتر بر حفظیات است، مهارت‌های کاربردی. حال اگر قرار باشد وعده رئیس‌جمهور به اصلاحات جدی و عملیاتی در محتوای درسی منجر شود، باید انتظار داشته باشیم مدل یادگیری دانش‌آموزان تغییر کند و آموزش بسر پایه مهارت‌های آینده‌محور تنظیم شود.

بی‌تردید این وعده، یک امید است؛ امیدی که با سازای مدارس، امیدی به تغییر شیوه‌های آموزشی، امیدی به آینده‌ای که در آن، آموزش دیگر یک چالش نیست، بلکه یک فرصت برای پیشرفت است، اما این امید، بدون تصمیمات جدی و برنامه‌های عملی، به واقعیت تبدیل نمی‌شود. اجرای این تحول، نه تنها به اراده دولت، بلکه به عزم همه نهادهای مسئول و همراهی مردم بستگی دارد و اگر این تغییرات با عزم جدی همراه باشد، اگر آموزش‌وپرورش به جایگاه واقعی خود برسد، شاید در آینده، دیگر نیازی نباشد درباره مشکلات مدارس بنویسیم، بلکه از پیشرفت‌های آن خواهیم گفت.

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمندان شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

سلامتی‌ات را جدی بگیر

آیت‌الله حائری شیرازی(ره):

قرآن می‌فرماید: «خُذُوا مَآ أَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ». چیزی که به شما داده‌ام را محکم بگیرید. خدا به انسان عقل داده، این عقلش را باید محکم بگیرد. خدا به انسان سلامتی داده، این سلامتی را باید محکم بگیرد. کسی که دندان‌هایش را مسواک می‌کند تا مبادا پوسیده شوند، دارد به این آیه عمل می‌کند: «خُذُوا مَآ أَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ». یعنی من دندان سالم به تو دادم، محکم بگیرش. کسی که ورزش می‌کند تا تغییر وزن ندهد، سالم بماند و بتواند بهداشتی نمی‌خورد، غذای مانده، فاسد و ضایع‌شده نمی‌خورد دارد به این آیه عمل می‌کند. سلامتی، داده خداست. کسی که غذای غیر بهداشتی نمی‌خورد، غذای مانده، فاسد و ضایع‌شده نمی‌خورد دارد به این آیه عمل می‌کند. می‌گوید آقا اگر این غذا را نخورم ضایع می‌شود، خب خودت ضایع می‌شوی! کسی که می‌داند سیگار به سلامتی ضرر می‌زند و به همین دلیل نمی‌کشد یا مثلاً ترک می‌کند، دارد به این آیه عمل می‌کند: «خُذُوا مَآ أَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ» منبع: کتاب «تکات تاب و حکمت‌های آیت‌الله حائری شیرازی» در ایتنا

بهشتی که از جهنم برای انسان بدتر است

صفحه توییتری «عالم» بیانی از «آیة‌الله جوادى آملى (حفظه‌الله)» را به اشتراك گذاشت. ایشان بیان داشته‌اند: اگر انسان در قیامت شفاعت یا توبه وارد بهشت شود و از نعمات متعّم باشد، ولی زمانی بگوید می‌خواهم امام حسین(ع) را ببینم و در جواب بگوید شما «به خاطر کمی اعمال شایسته» در مر تبه‌ای نیستید که سیدالشهدا(ع) را ببینید، چنین بهشتی برای انسان از جهنم بدتر است.

جان مردمان غزه در خطر

مرتضی قرقی در تویییت نوشت:فقطی مواد غذایی و آب به‌طور وحشتناکی جان اوارگان غزه را تهدید می‌کند. ۹۰درصداز مردم به غذا و آب بهداشتی دسترسی ندارند،سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشری اعلام کرده‌اند:نسل‌کودک‌کان غزه رو به نابودی است و ادامه کشتار فلسطینیان به امری عادی تبدیل شده و مردم جهان و کشورهای اسلامی در سکوت.

عقب‌ماندگی واقعی اینجاست

نقیسه دهلبلی در تویییت نوشت: رفص موی زنان در امارات برای استقبال از ترامپ، نماد یک تقابل تلخ است، نمایش‌هایی بی ارزش در مقابل بحران‌های واقعی. در حالی که زنان غزه باخون خود از آزادی دفاع می‌کنند، کشورهای عربی سکوت کردند. این سکوت در برابر رنج فلسطینی‌ها، نشان‌دهنده دوری از اولویات انسانی و دیپلماسی واقعی است.

دلالی وطن به‌عشق وطن!

احسان محمدی در تویییت نوشت: اگر وطن، زبان داشت احتمالاً فراد می‌زد و می‌فت: خیلی از اینا که اسم من رو میارن، به بهانه دلسوزی برای من به این و اون حمله می‌کنند. پشت نام من قائم میشن، اینا بحران‌های واقعی. در حالی که زنان غزه باخون خود از آزادی دفاع می‌کنند، کشورهای عربی سکوت کردند. این سکوت در برابر رنج فلسطینی‌ها، نشان‌دهنده دوری از اولویات انسانی و دیپلماسی واقعی است.

شنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ | ۱۹ دی‌القمده ۱۴۴۶ | روزنامه جوان | شماره ۲۳۰۶

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به تصویر مشترک ترامپ، بن سلمان و جولانی

تصویری واقعی از امریکا، سیاست‌ها و هم‌دستانش

این دیدار پرداختند و آن را دارای نشانه‌ها و پیام‌های مختلف دانستند. کاربران همچنین به تصویری از سالیان گذشته اشاره کردند که امریکایی‌ها برای سر جولانی ۱۰میلیون دلار جایزه گذاشته بودند و اکنون او با تمکین از سیاست‌های امریکا بی‌محبوب آنها شده است. در ادامه بخش‌هایی از واکنش‌های کاربران را مرور کرده‌ایم.

لازم نیست همه‌جا روانشناس کودک باشیم!

مهشید جهانگرد در تویییت نوشت: برای یه «زن بجمار» هیچی هیچی بدتر از «هممون تحلیلگر رفتار و ظاهر بچه» نیست. اومدی مهمونی؟ غذا تو بخور، خوش‌وبش کن و بربر تحلیل می‌کنه خودش به نتیجه می‌رسه.

مهدی تسلا:

تصویری واقعی از دنیایی که در آن زندگی می‌کنیم. #تریکا #جولانی #پول #کوروش علیانی: آن یکی را روز روشن اره کردند و انداختند توی تنور. مثل داستان‌های حجاج بن یوسف و بنی‌امیه است. این یکی را هم حمایت کردند، به او امکان همه جور آدم‌کشی دادند و حالا به دیدار ترامپ بردند. آب از آب تکان نخورد و نخواهد خورد.

علیرضا تقوی‌نیا:

ایمن‌الظواهری چندسال پیش رسماً ابومحمد جولانی را به عنوان امیر گروه القاعده در سوریه معرفی کرد. حالا همان امیر گروه تروربستی القاعده (جهه‌الشره) با وسالط سعودی اینگونه دوستانه دست ترامپ (رهبر جهان آزاد) را می‌فشارد. و وعده‌ای نیز در دنیا باور می‌کنند امریکا مدافع ارزش‌های لیبرالی است.

راهکارهایی برای یک مشکل رایج وحشتناک

عمداً تگات رو باز کن و سعی کن کل صحنه رو ببینی، نه فقط به نقطه این حرکت فوراً سیستم عصبی رو می‌بره سمت آرامش. (۴)مواجهه تدریجی با استرس: عمداً خودت رو بنذاز تو موقعیت‌های کمی استرس‌زا، بعد با ابزارهای بالا خودت رو به حالت عادی برگردون. مثل اینکه واسه سیستم‌عصبیت وزنه بزنی. اینطوری آستانه تحمل اضطرابت رو برای همیشه بالا می‌بری و... مثلاً مواجهه عمدی با سرما: دوش یا غوطه‌خوری تو آب سرد بهت یاد می‌ده زیر فشار استرس چطور دهنزت رو کنترل کنی. بدنت رو تمرین می‌ده پاسخ‌های استرس رو پایین بپاره. با ۱۵–۳۰ ثانیه شروع کن و کم‌کم زمان رو افزایش بده. آستانه تحمل اضطرابت تو طول زمان حسابی بالا میره. (۵)پایه اضطرابت عمدتاً به کیفیت خوابت ربط داره. نور خورشید صبح گاهی تا ۳۰–۶۰

۲مربع، ۲مکتب فکری

علی دارابی در کانال تلگرامی خود نوشت: دیدار حضرات آیات و مراجع عالیقدر سیدعلی سیستانی و عبدالله جوادی آملی در نجف اشرف از جهات مختلف قابل توجه است. آیت‌الله سیستانی در پیروی از استادشان حضرت آیت‌الله سید ابوالقاسم خویی اعتقاد به قرأت حداقلی دین در

سیاست دارد. شأن مرجعیت و روحانیت را در تبلیغ و اشاعه دین و شریعت و عدم ورود به عرصه سیاست و حکومت‌داری می‌دانند. از نظر ایشان ولایت فقیه در حوزه بس محدود (ولایت فقیه حداقلی) می‌تواند ورود کند. از نگاه وی و مصلحت واقعی در تأمین منافع مردم است و فقها باید بر این مبنا آرای فقهی خود را استنباط و صادر کنند. آیت‌الله جوادی آملی به تأسی از استاد بزرگوارشان حضرت امام خمینی(ره) اعتقاد به نظام امت و امامت دارند. ولایت مطلقه فقیه را باهمه شئون و اختیارات قبول دارند. ایشان بر این باور هستند که بعد از نظام پادشاهی مردم نظام امامت را جایگزین آن کردند. از دیدگاه ایشان به نقل از امام علی(ع) مردم ستون دین

هستند و باید همواره منافع و مصالح مردم را مد نظر داشت. هر دو فقیه، مجتهد و اسلام‌شناس هستند و پیروان و مقلدان فراوانی دارند. یکی مکتب نجف را نمایندگی می‌کند (سیستانی) و دیگری مکتب قم را (جوادی آملی). هر دو قرأت در عراق و ایران در حال اجراست. مراجع و فقها دژ و استوانه‌های دین و مذهب تشیع هستند. از خدای بزرگ سلامتی آنان را خواهیم. درباره اندیشه و مکتب فکری نجف و قم و حضرات آیات سیستانی و جوادی آملی در کتاب «فقه، سیاست و حکومت» (نشر جهاد دانشگاهی) به

تفصیل نوشته‌ام. علاقه‌مندان به کتاب مراجعه فرمایند.

کارهایی که مدارس ژاپن می‌کنند و مدارس ما نمی‌کنند

کاربری با نام «هیر کان» طی رشته تویییتی از رویه‌هایی سازنده در سیستم آموزشی ژاپن گزارش داد. او نوشته است: تو ژاپن بچه‌ها تا ۱۰ سالگی امتحان تحصیلی ندارند. اونجا اعتقاد بر اینه سه سال اول تحصیلی سال بررسی دانش بچه‌ها نیست. بلکه سال آموزش آداب و رشد شخصیت کود که تو این دوره به بچه‌ها یاد داده میشه به مردم احترام بذارن. نه تنها به مردم، به حیوانات و طبیعت هم احترام بذارن. اونا در بطن فعالیت‌های اجتماعی‌شون یاد میگیرن سخاوتمند و دلسوز باشن.

کنترل نفس و برتری‌داهن به عدالت از موارد مهمی هست که روش تمرکز میشه. هر چند برای کودکان سخت و بزرگ به‌نظر بیاد ولی ژاپنی‌ها معتقدن باید زود شروع بشه. همچنین اونا خودشون مدرسه‌شون رو تمیز میکنن. خدمتکار وجود نداره راهرو و کف کلاس‌ها رو بچه‌ها تمیز میکنن. نظافت دست‌جمعی بهشون «کار تیمی» و «کمک به همکار» رو آموزش میده. تمیزکاری بچه‌ها تو مدرسه کار مهمیه و بهش اسم هم دادن: «سوچی» به معنی تمیزکاری شرافتمندانه. دانش‌آموزان همینطور نهار رو پیش هم میخورن. سیستم آموزشی ژاپن تمام تلاشش رو میکنه تا بچه‌ها وعده‌های سالم غذایی بخورن و با وسواس پیگیر این امر هست. غذایی که آماده میکنن هم از سوی آشپزهای خبره و متخصصین بهداشت تهیه و تأیید میشه. معلم‌ها و بچه‌ها با غذا میخورن.

نهار هم از سوی دانش‌آموزانی که مسئولیت پخش غذا رو به عهده‌دارن به بقیره ارائه میشه. تأکید ویژه روی «بانه صفر» وجود داره. برای این هم اسم دارن: «اعضای راشگاه بشقاب نظافت». دانش‌آموزانی که بعد از مدرسه جایی کار میکنن بسیار محبوب هستن. هر چیزی که اونا رو به کار نزدیک کنه مهمه. همچنین سیاست‌های سختگیرانه‌ای در مورد یونیفرم وجود داره. آرایش، لاک ناخن، مدل موی خاص و... ممنوعه.

در بیشتر مناطق جهان سفر به کودک شش ساله غیر قابل باوره ولی در ژاپن اینجوری نیست!در ژاپن کاملاً طبیعی‌ه و نتیجه فرهنگ امنیت و مسئولیت‌پذیری مردمه. هر روز صبح بچه‌های ژاپنی به مدرسه میرن، بدون پدرمادری که دستشون رو بگیرن. هیچ ترسی تو چشماشون نیست و ریتیم آرام زندگی روزمره ادامه داره. چچوری ممکنه فقط ترخ پایین جرم و جنایت نیست. ارزش‌های عمیق اجتماعی که ژاپن از سنین پایین آموزش میده: استقلال، انضباط و مراقبت جمعی.

دهه اول محرم، کربلا و نه تهران!

حمید کثیری در کانال شخصی خود نوشت: هفته گذشته خبری آمد مبنی به اینکه چهار نفر از مداحان معروف تهران در دهه اول محرم، کربلای معلی هستند. در این باره حرف‌های متعددی نیز زده شد. از جمله مصاحبه یکی از این مداحان معروف که گفتند بالاخره بعد از این همه سال، یک کربلای دهه اول محرم، به ما می‌رسد. ضمن احترام به این بزرگواران گفتن چند نکته ضروری است:

۱) هر فردی باید بگردد و متناسب با شأن و جایگاه و کار کردی که در جامعه دینی دارد وظیفه‌اش را تشخیص دهد. این نگاهی متفاوت از میل و خواسته شخصی است.

۲) هیئت کار کردی متفاوت و مشخص در فرم دهی به تشیع سیاسی دارد. خصوصاً هیئت‌هایی که سالیان سال برای آنها هزینه شده، حمایت ویژه در یافت کرده‌اند، مخاطب خاص دارند و هیوت ویژه‌ای برایشان تعریف شده. اینجا مداح و سخنران، صرفاً نقش مداح و سخنران ندارند! بلکه بسیار فراتر از آن نقش هدایت فکری –سیاسی را ایفا می‌کنند.

۳) هیئت این ظرفیتی را دارد که جریان اجتماعی ایجاد کند و جزء معدود سنگر‌هایی است که هنوز کار کرد ویژه‌ای در این شرایط کشور دارد. خالی کردن این سنگر، آن هم برای هیئت‌هایی که عموم مخاطبین‌شان انتخاب دیگری ندارند، قدری عجیب است. ۴) کشور شرایط خاصی دارد و بر هیچ‌کس پوشیده نیست که محرم الحرام همیشه نقش ویژه در عبور از چالش‌ها و بحران‌ها داشته است. فرصتی بوده برای عمق‌بخشی به معارف دینی و گفت‌وگو با مردم. خالی کردن این عرصه یعنی فرصت‌سوزی، یعنی رها کردن مخاطبین و احیاناً از دست دادن او. ۵) سؤال آخر اینجاست که با چه ایده‌ای به کربلا می‌رویم؟! آیا برنامه خاص برای مخاطب شیعی عراقی داریم یا صرفاً برای حال دل‌مان می‌رویم؟! چند نفر از ایران می‌توانند یک دهه در کربلا بمانند؟! اساساً این کار درست است؟!

پی‌نوشت: در مورد عزاداری دهه اول محرم پیش از این نوشته‌ام که شخصاً طرف‌دار رشد هیئت‌های محلی هستم و این زمان را بهترین فرصت برای تقویت مساجد محلی می‌دانم اما موضوع این نوشته چیز دیگری است! احتمالاً بخش بزرگی از مخاطب این هیئت به واسطه

فرم متفاوت‌شان، به هیئت‌های سنتی محلی نخواهند رفت.

بدون شرح
برگرفته از شبکه‌های اجتماعی

چهار روزنامه‌ها

عقب‌نشینی ترامپ از بلوف سیاسی

روزنامه همشهری در یادداشتی نوشت: در طول این مدتی که ترامپ سکان کاج‌سفید را در دست دارد، شاهد تغییر مواضعش و عقب‌نشینی رویکرد او نسبت به ایران هستیم. بخش قابل توجهی از این موضوعات به شخص ترامپ برمی گردد؛ او در طول این مدت سخنان زیادی در مورد مسائل مختلف منطقه گفته و تهدیداتی را مطرح کرده که هیچ کدام عملی نشده است.

مشخصاً در مورد ایران این موضوع گفتنی است که ترامپ وقتی از موضوع تهدید استفاده می‌کند و به مرحله اجرا می‌رسد، به دلایلی این موضوع را عملی نمی‌کند. در قبال ایران او در حال حاضر که مذاکرات در حال انجام است، دیگر مثل ابتدای ریاستش تهدید نظامی به عمل نمی‌آورد و احتمالاً امید این را در دل دارد که با ایران در نهایت به یک توافق دست یابد. در سفر اخیر ترامپ به خاورمیانه شاهد آن بودیم که گفت اگر ایران شاخه زیتون ما را نپنذیرد، تحریم‌های سختی علیه او اعمال خواهیم کرد. او در این موضع در اصل از مواضع رادیکال خود عقب‌نشینی کرده است و می‌خواهد با تحریم کار خود را پی بگیرد و از کشورهای عربی منطقه هم می‌خواهد که او در این موضوع همراهی کند. البته باید در نظر گرفت که این موضوعات دلیل نمی‌شود که بگوییم ترامپ دیگر مسئله تهدید نظامی را در نظر نمی‌گیرد. او ممکن است ۱۰ روز دیگر تصمیم بگیرد که باز ایران را تهدید کند، اما فعلاً از این موضع عقب نشسته و این موضوعی است که به شخصیت ترامپ از طرفی بر می‌گردد و از سویی دیگر در عمل می‌بیند اجرای‌سازی این تهدیدها هزینه سنگینی برای امریکا در پی خواهد داشت. چندان نباید حرف‌های ترامپ را در نظر گرفت و آنها را مبنا قرار داد، بلکه باید رفتار او را سنجید. نه ادعای او مبنی بر آوردن رفاه و سعادت برای ایرانیان ارزشی دارد و نه تهدیدات او را باید بیش از اندازه جدی گرفت.

غایبان همیشگی کلاس تاریخ

روزنامه کیهان در یادداشتی به سفر رئیس‌جمهور امریکا به چند کشور عربی منطقه پرداخت و نوشت: دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور دولت امریکا در اجلاس کشورهای حاشیه خلیج‌فارس در ریاض در اظهارنظری گستاخانه گفت: «ایران باید حمایت از تروریسم و جنگ‌های نیابتی را متوقف کند.» وی در مجمع سرم‌په‌گذاری عربستان- امریکا گفت: «من می‌خواهم با تهران توافقی انجام دهم تا جهان امن تر شود.»

آیا این ایران است که حامی تروریسم و نامنی در منطقه غرب آسیاست؟ آیا دولت امریکا به دنبال تبدیل جهان به مکانی امن تر است؟ آیا کارنامه دولت امریکا نشان‌دهنده مبارزه مستمر و بی‌وقفه با تروریسم است؟ آیا ترامپ مرد صلح و آبادانی و توافق است؟ اما قسمت اندوهناک ماجرا که حقیقتاً باید برای آن گر بست، آنجاست که طیفی در داخل کشور دشمن خود را بر ارجیف و اظهارات بی‌شرمانه ترامپ بسته و اظهارات اخیر وی را با عناوینی چون «دهه‌ستان در حجاز»، «اول تجارت، بعد سیاست»، «صید میلیارد دلار لاف نغی»، «رقص دیپلماتی بر محور دلارهای نفتی» و… پوشش داده‌اند.

به عقیده این طیف، مقامات دولت امریکا حق دارند که هر از اجیفی را درباره ایران به زبان‌بیاورند اما ایران در مقابل، نباید به طرف امریکایی، نازک‌تر از گل بگوید، چرا؟! چون این طیف مدعی است که تنها راه رفع مشکلات، بستن با امریکاست. برای همین با تیتز درشت می‌نویسد «ول تجارت، بعد سیاست». این یعنی بی خیال کشتار بی‌رحمانه زنان کودکان معصوم در غزه بشوید و تجارت و معامله با امریکا را بپسببید! یعنی کارنامه سیاه امریکا در جنایت علیه مردم ایران را فراموش کنید و تجارت با ترامپ را بپسببید. واقعیت این است که جریان غرب‌گرا در داخل ایران، «غایب همیشگی کلاس تاریخ» است. همین طیف که امروز روی روابط امریکا و عربستان، سوت و کف و هورا می‌کشد، بیش از این از رئیس‌جمهور او کران، یک قهرمان و الگوی بی نظیر ساخته بود.

«مقاومت» رکن اصلی استراتژی ملی لبنان

روزنامه جام‌جم در شماره پنج‌شنبه خود در یادداشتی به تحولات لبنان پرداخت و نوشت: آنچه که در جنوب لبنان می‌گذرد، فقط تجاوز به خاک لبنان نیست بلکه نقض حاکمیت تلقی می‌شود که هنوز به باحمایت امریکایی‌ها ادامه دارد. امریکایی‌ها حتی یک لشکر در دست مقاومت اراص می‌کنند اماچنگنده‌های اسرائیلی بر فراز لبنان را نمی‌بینند. کمیته پنج‌خانبه در خواب‌گران بهسر می‌برد و کاری به تجاوزات روزمره صهیونیست‌ها ندارد. این وضعیت خطرناک است و من مقاومت را به‌لحاظ درپیش گرفتن اصل صبر استراتژیک و تأکید موضوع به‌دولت لبنان تحسین می‌کنم. البته این دانست صبر مقاومت حد و مرزی دارد. در سوی دیگر معتقدم مقاومت هرگز سلاح خود را تحویل نخواهد داد. کسی که سلاح خود را در چنین وضعیتی تحویل دهد، مانند آن است که جان خود را تحویل دهد. امکان ندارد که مقاومت، سلاح خود را به چنین دشمنی تحویل دهد. سلاح مقاومت یک نیاز و یک ضرورت میهنی و ملی بزرگ است. در زمینه سلاح، اکنون هماهنگی میان مقاومت با دولت و ارتش لبنان وجود دارد و مقاومت به عنوان رکنی از استراتژی ملی کشور لبنان به‌شمار می‌رود. بر همین اساس نمی‌توانیم از منبع قدرت خود در قبال این تجاوزات و این دشمن خونخوار صرف‌نظر کنیم.

تصویب با اکثریت خوب آرا

محمدرضا باهنر، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام در یادداشتی در روزنامه ایران از خصوص تصویب لایحه پالرمو نوشت: تصویب این لایحه هر چند با اکثریت خوبی از آرای اعضا صورت گرفت، اما چندان نکته وجود داشت. این نکات پاسخی بود که به دغدغه‌های موجود داده شد. دغدغه اول این بود که آیا با تصویب لایحه پالرمو تحریم‌های ظالمانه‌ای اکتون بر ملت ما تحمیل می‌شود، بر داشته خواهد شد؟ پاسخ مسئولان دولت این بود که با تصویب این لایحه و پیوستن ایران به این کنوانسیون تحریم‌ها لغو ی‌بر داشته نخواهد شد، اما در هنگامی که تحریم‌ها بر داشته شود، مقاومت نشدن این لایوح و نبیوستن به این کنوانسیون‌ها، به عنوان یک معضل در روابط تجاری ایران با جهان مطرح خواهد شد و مشکل دیگری برای تجارت خارجی ما ایجاد خواهد کرد. دغدغه دیگر این بود که آیا تصویب این لایوح به این معنی نیست که ما دیگر نتواحیم توانست از جریان بود که گروه‌ها و اساساً محور مقاومت حمایت کنیم؟ مسئولان در پاسخ به این دغدغه تأکید کردند که دفاع و حمایت از مقاومت یک اصل در کشور ما و موضوعی همیشگی است که با هیچ تحولی در سیاست یا تجارت خارجی تغییر نخواهد کرد. اساساً راه‌های دفاع و حمایت ما از مقاومت، چیزی نیست که با تصویب این لایوح بسته یا حتی محدود شود. دغدغه‌سوم مطرح شده در تصویب این لایحه، این بود که پیوستن به این کنوانسیون، باعث دست‌خرسی کشورهای دیگر به اطلاعات مالی و اقتصادی داخل کشور ما خواهد شد. مسئولان به این دغدغه این‌طور پاسخ دادند که رفتار و رویکرد جمهوری ایران در قبال این کنوانسیون، این کنوانسیون همچون رفتار دیگر کشورهاست و ایران نیز همان‌طور آنها را اجرا خواهد کرد که دیگر کشورها اجرا کرده‌اند، البته تحفظ‌های اعلام شده در لایوح دولت برای پیوستن به این کنوانسیون‌ها که بر برخی از آنها با عنوان «شروط» یاد می‌شوند، ناظر بر رعایت همین دغدغه‌ها بوده‌اند که در کنار پاسخ‌های داده شده، در برسی‌ها و بحث‌ها لحاظ شد.

جوان

عقب‌نشینی ترامپ از بلوف سیاسی

روزنامه همشهری در یادداشتی نوشت: در طول این مدتی که ترامپ سکان کاج‌سفید را در دست دارد، شاهد تغییر مواضعش و عقب‌نشینی رویکرد او نسبت به ایران هستیم. بخش قابل توجهی از این موضوعات به شخص ترامپ برمی گردد؛ او در طول این مدت سخنان زیادی در مورد مسائل مختلف منطقه گفته و تهدیداتی را مطرح کرده که هیچ کدام عملی نشده است.

مشخصاً در مورد ایران این موضوع گفتنی است که ترامپ وقتی از موضوع تهدید استفاده می‌کند و به مرحله اجرا می‌رسد، به دلایلی این موضوع را عملی نمی‌کند. در قبال ایران او در حال حاضر که مذاکرات در حال انجام است، دیگر مثل ابتدای ریاستش تهدید نظامی به عمل نمی‌آورد و احتمالاً امید این را در دل دارد که با ایران در نهایت به یک توافق دست یابد. در سفر اخیر ترامپ به خاورمیانه شاهد آن بودیم که گفت اگر ایران شاخه زیتون ما را نپنذیرد، تحریم‌های سختی علیه او اعمال خواهیم کرد. او در این موضع در اصل از مواضع رادیکال خود عقب‌نشینی کرده است و می‌خواهد با تحریم کار خود را پی بگیرد و از کشورهای عربی منطقه هم می‌خواهد که او در این موضوع همراهی کند. البته باید در نظر گرفت که این موضوعات دلیل نمی‌شود که بگوییم ترامپ دیگر مسئله تهدید نظامی را در نظر نمی‌گیرد. او ممکن است ۱۰ روز دیگر تصمیم بگیرد که باز ایران را تهدید کند، اما فعلاً از این موضع عقب نشسته و این موضوعی است که به شخصیت ترامپ از طرفی بر می‌گردد و از سویی دیگر در عمل می‌بیند اجرای‌سازی این تهدیدها هزینه سنگینی برای امریکا در پی خواهد داشت. چندان نباید حرف‌های ترامپ را در نظر گرفت و آنها را مبنا قرار داد، بلکه باید رفتار او را سنجید. نه ادعای او مبنی بر آوردن رفاه و سعادت برای ایرانیان ارزشی دارد و نه تهدیدات او را باید بیش از اندازه جدی گرفت.

یک سال پیش در چنین روزهای سی، هنگامی که رئیس‌جمهور شهید به همراه یارانش برای خدمت به مردم ایران عازم مأموریت بود، سانه‌های سخت و جانکاه رخ داد که ایران را در به بهت و اندوهی عمیق فرو برد. آخرین پرواز سیدابراهیم رئیسی و همراهانش، فرودی نداشت. در سالگرد این رویداد جان‌گداز و تأثیر بر انگیز، مردم و مسئولان گرد هم آمدند با گرامیداشت یاد رئیس‌جمهور شهید، آیت‌الله رئیسی، نقش پرستاندیشان را در اعتلای ایران یادآوری کنند و ارج نهند. آنان همچنین خاطر نشان کردند که «دولت کار، امید و حرکت» شهید رئیسی با یاد «الگوی» برای همه مسئولان و دولت‌ها باشد تا حمایت و پشتیبانی مردم را به خود جلب کند. ■ ■ ■

مراسم اولین سالگرد شهادت شهید جمهور آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی و شهادی خدمت، شهید حسین امیر عبداللہیان، شهید آیت‌الله آل‌هاشم، شهید مالک رحمتی، شهید سردار مهدی موسوی، شهید سرتیپ محسن دربانوش، شهید سرتیپ مصطفی سیدطاهر مصطفوی و شهید سر هتگ بهروز قدیمی، روز پنج‌شنبه با حضور و اجتماع اقشار مختلف مردم و چهره‌های لشکری و کشوری در تهران و همزمان در سراسر کشور برگزار شد.

گرامیداشت شهید رئیسی در تهران

در این مراسم که در میدان آیینی امام حسین(ع) به همت سپاه پاسداران، وزیر بهداشت، تهران بزرگ برگزار شد، شخصیت‌های دولتی و لشکری چون سردار اسماعیل قانی- حسن منصوری معاون اجرایی دولت سیزدهم، محمد مخبرمشاور و دستیار مقام معظم رهبری و محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم حضور داشتند. سرلشکر حسین سلامی، فرمانده کل سپاه

و طبقه امروز ما مسلمانان اتحاد و وحدت است و با همدلی با فلسطین و غزه نباید بد نظام استکبار جهانی اجازه دهیم به بزرگ ترین نسل کشی تاریخ ادامه دهد. ■ ■ ■

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی که به منظور شرکت در بیست‌ونجمین کنفرانس اتحادیه بین‌المجالس اسلامی به اندونزی سفر کرده بود، دیروز با حضور در مسجد استقلال جاکارتا در نمازجمعه ۲۰۰هزار نفری این شهر شرکت کرد و بعد از اقامه نماز به ایراد سخنرانی پرداخت.

وی در سخنان خود در جمع نمازگزاران اندونزیایی گفت: در این لحظه که من و شما در امنیت کامل باهم گفت‌وگو می‌کنیم، برادران مادر غزه در خانه، در مدرسه، در بیمارستان و در اردوگاه هر لحظه چشم به آسمان دوخته‌اند که چه وقت دوباره جنگنده‌های اسرائیلی آسمان غزه را پر می‌کنند و بمباران خانه‌ها، مدرسه‌ها، اردوگاه‌ها و حتی بیمارستان‌ها شروع می‌شود. وی ادامه داد: امروز کودکان مسلمان غزه نه فقط لحظه‌ای نمی‌توانند از جنایات و حملات نظامیان صهیونی آرامش داشته باشند بلکه گرسنگی، بی‌آبی و قحطی اجازه نمی‌دهد گر به آنها خاموش شود. امروز جلادان صهیونیست حتی اجازه رسیدن دارو را به بیماران نمی‌دهند. رئیس مجلس شورای اسلامی اظهار داشت: امروز چشم مردم غزه، کودکان غزه، زنان غزه، بیماران غزه به من و شما دوخته شده است، آنها‌ما منتظر دارند در کنارشان باشیم. آنها‌ما می‌خواهند صدای مظلومیت‌شان باشیم و آنها‌را در این روزهای سخت تنها نگذاریم. وی یادآور شد: روزی که امام خمینی(ره) در ایران علیه ظلم و ستم قیام کردند و رژیم دست‌نشانده نظام استکباری را از کشور بیرون کردند، از قرآن دو آیه‌واره را به همه ما یاد دادند، اول اینکه «واعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرقوا» یعنی با همه برادران مسلمان خود با هر مذهبی، چه شیعه و چه سنی به ریسمان خدا چنگ بزنید، وحدت داشته باشید و متفرق نشوید. دومین باری که امام خمینی(ره) به ما داندند این بود که لا ظلمون و لا تظلمون. بعننی نه ظلم کنید نه ظلم بپذیرید. امام خمینی(ره) با توکل به خدا زیر بار هیچ ظلمی نرفت،

پاسخ

سرویس سیاسی ۶۰۰۸۵۲۳۰

آیین گرامیداشت اولین سالگرد شهدای خدمت برگزار شد

بزرگداشت خدمتی که مقبول و ماندگار شد

و خلبان شهید امیرطفوی، فرزند یک روحانی جلیل‌القدر، برادر یک شهید که سال‌های سال برای اعتلای این سرزمین پرواز کرد.

رئیس‌ی تجلی و تجسم فضائل الهی بود

فرمانده کل سپاه گفت: اینها سرمایه‌های عظیم و تمام‌ناشدنی و بی‌انتهای جامعه ما هستند. شهید سیدابراهیم‌رئیس‌ی واقعاً تجلی و تجسم فضائل الهی در وجود یک انسان مؤمن واقعی بود. صفات شریف نبوی را از جد بزرگوارش به ارث برده بود. با مؤمنان نرم‌خو، خوش‌رفتار، حلیم و صاحب‌صعصره بود. از نخستن کنار فقرات لذت می‌برد، تعطیلاتش را با آنان تقسیم می‌کرد او در سخت‌ترین شرایط سکان هدایت اجرایی کشور را به دست گرفت؛ جایی که گرونا تحریم در او تأثیر خود را در قوتش جاری می‌کرد. جهان را رنج می‌داد جایی که همه تصور می‌کردند سیاست خارجی کشور خواهد شد، انبارها خالی خواهد شد، تحریم ضربات نهایی خود را خواهد نواخت. من او را قبل از اینکه رسماً مسئولیتی را به عهده بگیرد، دیدم. در تنهایی با او صحبت کردم. سرشار از امید و توکل بود. موقعیتی را می‌شناخت، می‌دانست چه مسئولیت سنگینی در چه موقعیت

خطیری بر گردن اوست، اما به فضل الهی یکی پس از دیگری بر بسیاری از مشکلات، سختی‌ها و صعوبت‌ها فائق آمد. او هر آنچه را که رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران تدبیر می‌کرد، اجرا می‌کرد. انسانی بود که عمیقاً به ولایت، به امر ولی اعتقاد قلبی داشت. با تمایلات، ارمان‌ها و آرزوهای او حرکت می‌کرد و این یکی از زیباترین تصاویری بود که انسجام است اسلام را در آن زمان برای ما به تصویر می‌کشاند.

در این مراسم همچنین محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم ابراز داشت: فقدان شهید رئیسی ضایعاتی جبران‌ناپذیر است. بعضی از اتفاقات ممکن است در کوتاه‌مدت جبران نشود، ولی از دست دادن شهید عزیز ما

پاسخ

سرویس سیاسی ۶۰۰۸۵۲۳۰

خسارتی بود که بعداست به این زودی‌ها توان آن را جبران کرد. یکی دیگر از سخنرانان محمد مخبر، مشاور و دستیار مقام معظم رهبری و عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام بود که به عنوان معاون اول

ایشان خطرات گرتنهایی را نژد خود دارد. وی در این مراسم با یادآوری ابعاد شخصیتی شهید جمهور بیان داشت: شهیدرئیس‌ی تمام‌ویژگی‌های شخصیتی امام خمینی(ره) و مقام معظم رهبری را با تمام وجودش حس کرده و در خود جای داده بود و اینها ویژگی‌ها و خط روشنی بودند که مسیر شهیدرئیس‌ی را بدون کوچک‌ترین انحرافی نشان می‌داد.

سالگرد خادم شهید امام رضا(ع) در مشهد

همچنین مراسم نخستین سالگرد شهید سیدابراهیم‌رئیس‌ی و شهادی خدمت‌روز پنج‌شنبه با حضور مردم و جمعی از علما و بزرگان حوزه علمیه خراسان در مدرسه علمیه نواب شهید برگزار شد. در این مراسم آیت‌الله سیداحمد علم‌الهدی نماینده ولی فقیه در آستان خراسان رضوی، حجت‌الاسلام محمدباقر فرانسه امام جمعه موقت مشهد، حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر نماینده مجلس شورای اسلامی و محمدرضا قلندر شریف شهردار

مشهد حضور داشتند. در این مراسم استنادانی از حوزه علمیه خراسان سخانی در بیان ویژگی‌های منحصر به‌فرد شهید رئیسی ایراد کردند.

در همین راستا، حجت‌الاسلام محمدجواد نفاقت‌پز دی با اشاره به اینکه سیدابراهیم رئیسی شخصیت چندوجهی داشت، بیان کرد: باید این شهید بزرگوار تکثیر شود و حوزه‌های علمیه در خصوص تربیت نیروی انقلابی همچون او اقدام کنند و از سوی دیگر جامعه به اینگونه شخصیت‌ها نیاز بسیار دارد.

گرامیداشت بسیج‌شهادی خدمت

سردار حسین معرفتی، معاون هماهنگ‌کننده سازمان بسیج مستضعفین نیز با حضور در خبرگزاری بسیج، ضمن آنکه شهید رئیسی را تندیس اخلاق، ادب، عرفان، صداقت، اخلاص، ولایت‌باوری و مردمداری عنوان کرد، به تشریح برنامه‌های این سازمان در ایام سالگرد شهادت شهید رئیسی پرداخت.

وی گفت: این سازمان در نظر دارد خدمات دوره سه ساله ریاست جمهوری آیت‌الله رئیسی، دوران مسئولیت ایشان در قوه قضائیه و همچنین زمان تصدی مسئولیت آستان‌قدس رضوی را برای مردم تبیین کند. وی با اشاره به برنامه‌های پیش‌بینی‌شده از سوی آقشر بسیج در سطوح ملی، استانی و شهرستانی گفت: برگزاری مراسم بزرگ‌گشت شهید رئیسی و شهادی خدمت در ۲۰ هزار پایگاه مقاومت بسیج در سراسر کشور از برنامه‌های اصلی بسیج در هفته پیش رو محسوب می‌شود.

معروف گفت: رونمایی از کتاب «رئیس‌جمهور

تراز انقلاب اسلامی» از سوی معاونت سیاسی سازمان بسیج مستضعفین و برگزاری رزمایش بزرگ سایبری و انتشار گسترده محتوا در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی با محوریت شهید رئیسی، از دیگر برنامه‌های پیش‌بینی‌شده محسوب می‌شود.

گزیده‌خبر

سردار سلیمانی در دومین همایش ملی رویش امید:

دشمن برای ناامید کردن ملت ایران یاهو می‌گوید

اگر نقصانی به وجود بیاید، به‌خاطر برنامه‌ریزی‌هاست، وگرنه ظرفیت ملت ایران برای حل مشکلات و پشتیبانی از نیازهای خود بسیار بیشتر است. به گزارش ایسنا، سردار غلامرضا سلیمانی، رئیس سازمان بسیج مستضعفین روز پنج‌شنبه در دومین همایش ملی رویش امید در مشهد گفت: رسانه‌های دشمن به دنبال سیانمایی هستند. فردی از آن سر دنیا آمده به کشورهای عربی حرف‌هایی زده است. چه کسی می‌تواند امکانات و ظرفیت‌های ملت ایران را نادیده بگیرد؟ اگر ما فقط پیشرفت‌های حوزه بهداشت و درمان را به رخ جهانیان بکشیم، بدون تردید ۴۵ سال گذشته به پیشرفت‌های چشمگیری رسیده‌ایم. بدون تردید پیشرفت‌های ایران چشمگیر است.

رئیس سازمان بسیج مستضعفین افزود: این یاهو گویی‌ها برای ناامید کردن است. بااین قبیل برنامه‌ها باید امید را تزییق کنیم. طرح رویش امید عنوان زیبایی دارد. اما طور که یک خانواده با فرزند ارشدن امیدوار می‌شود، همین مسئله را باید برای کشور در نظر بگیریم. از دواج آسان و توجه به سن فرزندان‌وی خود قدرت‌آفرین است. مهم‌ترین مؤلفه قدرت جمعیت است. همیشه در سایه مجاهدت‌ها نسل‌های کشور از گذشته تا به امروز، توانسته‌ایم به سلامت از گذرگاه‌های سنگین تاریخ عبور کنیم. ما در کنار دانشگاه علوم پزشکی و وزارت بهداشت و شهرداری‌ها در این مسیر گام برمی‌داریم. وی تأکید کرد: اگر نقصانی به وجود بیاید، به‌خاطر برنامه‌ریزی‌هاست، وگرنه ظرفیت ملت ایران برای حل مشکلات و پشتیبانی از نیازهای خود بسیار بیشتر است. چندین واحد بالاتر از مشکلات، ما ظرفیت‌های خدادادی را داریم.

رئیس کمیسیون امنیت ملی:

پالر موقت در چار چوب

قوانین و مقررات داخلی اجرا می‌شود

رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی با اشاره به تصویب مشروط لایحه پالرمو در مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: حق شرط مجمع به این امر اشاره دارد که «دولت جمهوری اسلامی ایران مفاد کنوانسیون پالرمو را براساس قوانین و مقررات داخلی خود به ویژه اصول قانون اساسی تفسیر و اجرا کند.»

ابراهیم عزیزی در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت، با اشاره به اظهارات مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با تصویب مشروط لایحه پالرمو در مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: در جلسه روز گذشته مجمع درباره لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی (پالرمو) بحث‌های مختلفی در سطوح گوناگون مطرح شد. موافقان و مخالفان به بیان دیدگاه‌های خود پرداختند و پس از جمع‌بندی نظرات، در نهایت رأی‌گیری صورت گرفت و لایحه به تصویب رسید.

رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس دوازدهم یادآور شد، تصویب مشروط لایحه پالرمو به مفاد مصوبه مجلس برمی‌گردد، در واقع رأی مجمع تشخیص مصلحت نظام به پذیرش مصلحت مصوبه مجلس دهم است. مجلس دهم در مصوبه خود، لایحه پالرمو را باحق شرط پذیرفت.

وی تصریح کرد: حق شرط مذکور به این امر اشاره دارد که «دولت جمهوری اسلامی ایران مفاد کنوانسیون پالرمو را بر اساس قوانین و مقررات داخلی خود به ویژه اصول قانون اساسی تفسیر و اجرا کند»، یعنی مجمع تشخیص مصلحت نظام با تحفظ مصوبه مجلس دهم

بیان حق شرط، آن را پذیرفت. روز چهارشنبه محسن دهنوی، سخنگوی مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت که این مجمع پس از برگزاری سه جلسه در صحن مجمع و پنج جلسه در کمیسیون مشترک با الحاق ایران به کنوانسیون پالرمو به صورت مشروط موافقت کرد.

امیر درباردار ایرانی عنوان کرد

ارتقای نیروی دریایی ارتش از سطح راهبردی به تعیین‌کننده»

فرمانده نیروی دریایی راهبردی ارتش جمهوری اسلامی ایران گفت: نیروی دریایی ارتش از سطح راهبردی‌ای از سوی رهبر معظم انقلاب به نیروی حیاتی و تعیین‌کننده ارتقا پیدا کرده است. به گزارش ایرنا، امیر درباردار شهیرام ایرانی روز جمعه در جمع دانش‌آموزان نخبه و معلمان نمونه سراسر کشور حاضر در نخستین رویداد دانش‌آموزی فرزندان اقتدار در منطقه یکم امامت‌ناجا به صورت آنلاین اظهار کرد: با گذشت پنج دهه از عمر انقلاب اسلامی، زیر پرچم ولایت و در این مقطع تاریخی، حرکت ناوگروه ۸۶ گونا‌های انجام شد که همه توانمندی‌های ایران اسلامی در حوزه‌های گوناگون، به محاذ واقعی کلمه به جهانبان نشان داده شده. وی تأکید کرد: هر آنچه در طول پنج دهه امامین انقلاب در حوزه‌های اقتدار، فرمان دادند، همه انجام شد و نیروی دریایی ارتش از سطح راهبردی‌ای از هفتم آذرمه پارسال از سوی مقام معظم رهبری به نیروی حیاتی و تعیین‌کننده ارتقا پیدا کرده است.

فرمانده نیروی دریایی راهبردی ارتش جمهوری اسلامی تصریح کرد: اگر امروز دشمنان مقابل رهبر معظم انقلاب، زانو زده و درخواست مذاکره کردند، حاصل تلاش جوانان کشورمان است که توانستند در خودکفایی فناوری‌ها، تجهیزات بی‌میدان بیاورند و دشمن را متحیر

قالیباف در جمع نمازگزاران جاکارتای اندونزی:

همه ما مسلمانان باید صدای مظلومیت غزه باشیم

انتظار شهادت بر اثر حملات نظامی یا در انتظار مرگ بر اثر بیماری و قحطی هستند. طبق فرهنگ قرآنی نباید ظلم کنیم و نه ظلم را بپذیریم.

رئیس دستگاه تقنینی کشور یادآور شد: مکتب اسلام ناب مکذوبی(ص) به ما می‌آموزد که جامعه‌ای که در مقابل ظلم و ستم سکتی‌کند، جامعه‌ای زنده نیست بلکه جامعه‌ای مُرده و یک مُرده متحرک است. اگر یک مسلمان صرفاً به عبادت شخصی بپردازد و به مسئولیت‌های اجتماعی و عدالت در جامعه توجه نداشته باشد، دین او دین واقعی نیست. طبق آموزه‌های اسلام مبارزه با استکبار

و تکلیف شرعی است. وی افزود: امروز رژیم غاصب صهیونیستی با حمایت‌های امریکا که نماد ظلم و استکبار در دنیاست، به صورت عینی در فلسطین و غزه جنایت می‌کند و ما نمی‌توانیم نسبت به این موضوع بی‌تفاوت باشیم. اینجاست که مبارزه ما با استکبار و ظالم یک تکلیف شرعی و یک وظیفه انسانی است. اگر اسلام حقیقی و واقعی را می‌خواهیم باید با این اندیشه گام برداریم و آن را وظیفه خود بدانیم. قالیباف با بیان اینکه شهید سلیمانی بعد از پایان جنگ تحمیلی به نقاط محروم ایران رفت تا به مسیر مجاهدت خود برای مردم کشور ادامه دهد، گفت: بعد از آن، زمانی که مردم منطقه را زیر ظلم و ستم رژیم صهیونیستی و داعش دید که بر منطقه می‌تازد و شیعه، سنی و مسیحی فرقی برای او ندارد، به میدان رفت. وقتی حرف از فرهنگ اهل بیت(ع) می‌زنیم، یعنی به باور شهید سلیمانی اعتقاد داشته باشیم که ما با برادران سنی خود صرفاً برادر نیستیم بلکه برای آنها جان می‌دهیم. شهید سلیمانی با ظلم رژیم صهیونیستی و خوی استکباری امریکا مبارزه کرد. وی افزود: شهید سلیمانی در مقابل کسانی که حاضر نبودند با ظلم رژیم صهیونیستی و با خوی استکباری امریکا مبارزه کنند، می‌ایستاد و آنها را قبول نداشت. شهید سلیمانی روحیه مقاومت را از فرهنگ قرآن آموخته بود. در مکتب امام(ره) تربیت شده بود، به سنت‌های الهی ایمان داشت و در سختی‌ها رخیم به ابرو نمی‌آورد و به وعده الهی شک نمی‌کرد که گفته است پیروزی از آن مؤمنان است.

گزارش روزنامه‌ها

عقب‌نشینی ترامپ از بلوف سیاسی

روزنامه همشهری در یادداشتی نوشت: در طول این مدتی که ترامپ سکان کاج‌سفید را در دست دارد، شاهد تغییر مواضعش و عقب‌نشینی رویکرد او نسبت به ایران هستیم. بخش قابل توجهی از این موضوعات به شخص ترامپ برمی گردد، او در طول این مدت سخنان زیادی در مورد مسائل مختلف منطقه گفته و تهدیداتی را مطرح کرده که هیچ‌کدام عملی نشده است.

مشخصاً در مورد ایران این موضوع گفتنی است که ترامپ وقتی از موضوع تهدید استفاده می‌کند و به مرحله اجرا می‌رسد، به دلایلی این موضوع را عملی نمی‌کند. در قبال ایران او در حال حاضر که مذاکرات در حال انجام است، دیگر مثل ابتدای ریاستش تهدید نظامی به عمل نمی‌آورد و احتمالاً امید این را در دل دارد که با ایران در نهایت به یک توافق دست یابد. در سفر اخیر ترامپ به خاورمیانه شاهد آن بودیم که گفت اگر ایران شاخه زیتون ما را نپذیرد، تحریم‌های سختی علیه او اعمال خواهیم کرد. او در این موضع در اصل از مواضع رادیکال خود عقب‌نشینی کرده است و می‌خواهد با تحریم کار خود را پی بگیرد و از کشورهای عربی منطقه هم می‌خواهد که او را در این موضوع همراهی کنند، البته باید در نظر گرفت که این موضوعات دلیل نمی‌شود که بگوییم ترامپ دیگر مسئله تهدید نظامی را در نظر نمی‌گیرد. او ممکن است ۱۰ روز دیگر تصمیم بگیرد که باز ایران را تهدید کند، اما فعلاً از این موضع عقب‌نشسته و این موضوعی است که به شخصیت ترامپ از طرفی برمی‌گردد و از سویی دیگر در عمل می‌بیند اجرای‌سازی این تهدیدها هزینه سنگینی برای امریکار در پی خواهد داشت. چندان نباید حرف‌های ترامپ را در نظر گرفت و آنها را مبنا قرار داد، بلکه باید رفتار او را سنجید. ده ااعای او مبنی بر آوردن رفاه و سعادت برای ایرانیان ارزشی دارد و نه تهدیدات او را باید بیش از اندازه جدی گرفت.

غایبان همیشگی کلاس تاریخ

روزنامه کیهان در یادداشتی به سفر رئیس‌جمهور امریکا به چند کشور عربی منطقه پرداخت و نوشت: دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور دولت امریکار در اجلاس کشورهای خلیج فارس در ریاض در اظهارنظری گستاخانه گفت: «ایران باید حمایت از تروریسم و جنگ‌های نابینا را متوقف کند.» وی در مجمع سرسرمایه‌گذاری عربستان- امریکا گفت: «من می‌خواهم با تهران اتفاقی انجام دهم تا جهان امن‌تر شود.»

آیا این ایران است که حامی تروریسم و ناامنی در منطقه غرب آسیاست؟ آیا دولت امریکا به دنبال تبدیل جهان به مکانی امن‌تر است؟ آیا کارنامه دولت امریکا نشان‌دهنده مبارزه مستمر و بی‌وقفه با تروریسم است؟ آیا ترامپ مرد صلح و آبادانی و توافق است؟ اما قسمت اندوهناک ماجرا که حقیقتاً باید برای آن گریست، آنجاست که طیفی در داخل کشور دشمنان خود را بر راجیف و اظهارات بی‌شرامته ترامپ بسته و اظهارات اخیر وی را به عنوانیتی چون «ده‌هستان در حجاز»، «اول تجارت، بعد سیاست»، «صد میلیارد دلار لاف‌نفتی»، «رقص دیپلماسی بر محور دل‌های نفتی» و… پوشش داده‌اند.

به عقیده این طیف، مقامات دولت امریکا حق دارند که هر از جایی را درباره ایران به زبان بیابورد اما ایران در مقابل، نباید به طرف امریکایی، نازک‌تر از گل بگوید، چرا؟! چون این طیف مدعی است که تنها راه رفع مشکلات، بستن با امریکاست. برای همین با تیتیر درشت می‌نویسد «ول تجارت، بعد سیاست»، این یعنی بی خیال کشتار بی‌رحمانه زنان و کودکان معصوم در غزه و شنبود و تجارت و معامله با امریکا را بی‌حسیبدا! یعنی کارنامه سیاه امریکا در جنایت علیه مردم ایران را فراموش کنید و تجارت با ترامپ را بی‌حسیبدا، واقعیت این است که جریان غرب‌گرا در داخل ایران، «غایب همیشگی کلاس تاریخ» است. همین طیف که امروز برای روابط امریکا و عربستان، سوت و کف و هورا می‌کشد، پیش از این از رئیس‌جمهور او کراین، یک قهرمان ال‌گوی بی‌نظیر ساخته بود.

«مقاومت» رکن اصلی استراتژی ملی لبنان

روزنامه جام‌جم در شماره پنج‌شنبه خود در یادداشتی به تحولات لبنان پرداخت و نوشت: آنچه که در جنوب لبنان می‌گذرد، فقط تجاوز به خاک لبنان نیست بلکه نقض حاکمیت تلقی می‌شود که هنوز هم باحمایت امریکایی‌ها ادامه دارد. امریکایی‌ها حتی یک اسلحه در دست مقاومت را رصد می‌کنند اماچنگنده‌های اسرانیلی بر فراز لبنان را نمی‌بینند. کمیته پنج‌جنبه در خواب‌گران به‌سر می‌برد و کاری به تجاوزات روزمره صهیونیست‌ها ندارد. این وضعیت خطری است و من مقاومت را به‌لحاظ درپیش گرفتن اصل صبر استراتژیکی و واگذاری موضوع به دولت لبنان تحسین می‌کنم، استولان را دانست صبر مقاومت حد و مرزی دارد. از سوی دیگر معتقدم مقاومت هر گز سلاح خود را تحویل نخواهد داد. کسی که سلاح خود را در چنین وضعیتی تحویل دهد، مانند آن است که جان خود را تحویل دهد. امکان ندارد که مقاومت، سلاح خود را به چنین دشمنی تحویل دهد. سلاح مقاومت یک نیاز و یک ضرورت مینهی و ملی بزرگ است. در زمینه سلاح، اکنون هماغنیتی میان مقاومت با دولت و ارتش لبنان وجود دارد و مقاومت به عنوان رکنی از استراتژی ملی کشور لبنان به‌شمار می‌رود. بر همین اساس نمی‌توانیم از منبع قدرت خود در قبال این تجاوزات و این دشمن خونخوار صرف‌نظر کنیم.

تصویب با اکثریت خوب آرا

محمدرضا باهنر، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام در یادداشتی در روزنامه ایران در خصوص تصویب لایحه پالرمو نوشت: تصویب این لایحه هرچند با اکثریت خوبی از آرای اعضا صورت گرفت، اما چندانکتبه وجود داشت. این نکات پاسخی بود که به دغدغه‌های موجود داده شد. دغدغه اول این بود که آیا با تصویب لایحه پالرمو تحریم‌های ظالمانه‌ای که اکنون بر ملت ما تحمیل می‌شود، برداشته خواهد شد؟ پاسخ مسئولان دولت این بود که با تصویب این لایحه و پیوستن ایران به این کنوانسیون تحریم‌ها لغو یار داشته نخواهد شد، اما در هنگامی که تحریم‌ها برداشته شود، تصویب نشدن این لوایح و بی‌پوستن به این کنوانسیون‌ها، به عنوان یک معضل در روابط تجاری ایران با جهان مطرح خواهد شد و مشکل دیگری برای تجارت خارجی ما ایجاد خواهد کرد. دغدغه دیگر این بود که آیا تصویب این لوایح به این معنی نیست که ما دیگر نتخواهیم توانست از جریان‌ها و گروه‌ها و اسامای مسخر مقاومت حمایت کنیم؟ مسئولان در پاسخ به این دغدغه تأکید کردند که دفاع و حمایت از مقاومت یک اصل در کشور ما و موضوعی همیشگی است که با هیچ تحولی در سیاست یا تجارت خارجی تغییر نخواهد کرد. اساساً راه‌های دفاع و حمایت‌ما از مقاومت، چیزی نیست که با تصویب این لوایح بسته یا حتی محدود شود. دغدغه سوم مطرح شده در تصویب این لایحه، این بود که پیوستن به این کنوانسیون، باعث دسترسی کشورهای دیگر به اطلاعات مالی و اقتصادی داخل کشور ما خواهد شد. مسئولان به این دغدغه این‌طور پاسخ دادند که رفتار و رویکرد جمهوری ایران در پیوستن به این کنوانسیون، با هیچ‌کدام از کشورهای دیگر متفاوت است. استولان این کنوانسیون، همچون رفتار دیگر کشورهاست و ایران نیز همان‌طور آنها را اجرا خواهد کرد که دیگر کشورها اجرا کرده‌اند، البته تحفظ‌های اعلام شده در لوایح دولت برای پیوستن به این کنوانسیون‌ها که بر برخی از آنها با عنوان «شرط» یاد می‌کنند، ناظر بر رعایت همین دغدغه‌ها بوده است که در کنار پاسخ‌های داده شده، در بررسی‌ها و بحث‌ها لحاظ شد.

۶۰

| روزنامه جوان | شماره ۷۳۰۶ | شنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ | ۱۹ ذی‌القمده ۱۴۴۶ |

سرویس سیاسی، ۶۰، ۸۸۵۳۲۰

آیین گرامیداشت اولین سالگرد شهدای خدمت برگزار شد

بزرگداشت خدمتی که مقبول و ماندگار شد

۱۴

گزارش یک

فاطمه بصیری

یک سال پیش در چنین روزها یسی، هنگامی که رئیس‌جمهور شهید به همراه یارانش برای خدمت به مردم ایران عازم ماموریت بود، سانه‌های سخت و جانکاه رخ داد که ایران را در بهت و اندوهی عمیق فرو برد. آخرین پرواز سیدابراهیم رئیسی و همراهانش، فردوی نداشت. در سالگرد این رویداد جان‌گذاز و تأثیر پرانگیز، مردم و مسئولان گرد هم آمدند با گرامیداشت یاد رئیس‌جمهور شهید، آیت‌الله رئیسی، نقش برجسته ایشان را در اعتلای ایران یادآوری کنند و ارج نهند. آنان همچنین خاطر نشان کردند که «دولت کار، امید و حرکت» شهید رئیسی باید «الگوی» و پشتیبانی مردم را به خود جلب کند. ■ ■ ■

مراسم اولین سالگرد شهادت شهید جمهور آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی و شهدای خدمت، شهید حسین امیرعبدللهیان، شهید آیت‌الله آل‌هاشم، شهید مالک رحمتی، شهید سردار مهدی موسوی، شهید سرتیپ محسن در پانوش، شهید سرتیپ مصطفوی سپیدارهر مصطفوی و شهید سرهنگ بهروز قدیمی، روز پنج‌شنبه با حضور واجتماع اقشار مختلف مردم و چهره‌های لشکری و کشوری در تهران و همزمان در سراسر کشور برگزار شد.

گرامیداشت شهید رئیسی در تهران

در این مراسم که در میدان آیینی امام حسین(ع) به همت سپاه پاسداران رئیسی و تهران بزرگ برگزار شد، شخصیت‌های دولتی و لشکری چون سردار اسماعیل قانی، حسن منصورى معاون اجرایی دولت‌سیزدهم، محمد مخبرمشاور و دستیار مقام معظم رهبری و محمدمهدی اسماعیلی وزیر افزود: دستگاه‌ها و سازمان‌ها با هم همکاری می‌کنند و با هم هماهنگی دارند. شهید سرتیپ محسن در پانوش، شهید سرتیپ مصطفوی سپیدارهر مصطفوی و شهید سرهنگ بهروز قدیمی، روز پنج‌شنبه با حضور واجتماع اقشار مختلف مردم و چهره‌های لشکری و کشوری در تهران و همزمان در سراسر کشور برگزار شد.

گرامیداشت شهید رئیسی در تهران

در این مراسم که در میدان آیینی امام حسین(ع) به همت سپاه پاسداران رئیسی و تهران بزرگ برگزار شد، شخصیت‌های دولتی و لشکری چون سردار اسماعیل قانی، حسن منصورى معاون اجرایی دولت‌سیزدهم، محمد مخبرمشاور و دستیار مقام معظم رهبری و محمدمهدی اسماعیلی وزیر افزود: دستگاه‌ها و سازمان‌ها با هم همکاری می‌کنند و با هم هماهنگی دارند. شهید سرتیپ محسن در پانوش، شهید سرتیپ مصطفوی سپیدارهر مصطفوی و شهید سرهنگ بهروز قدیمی، روز پنج‌شنبه با حضور واجتماع اقشار مختلف مردم و چهره‌های لشکری و کشوری در تهران و همزمان در سراسر کشور برگزار شد.

گرامیداشت شهید رئیسی در تهران

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی که به منظور شرکت در بیست‌ونجمین کنفرانس اتحادیه بین‌المجالس اسلامی به اندونزی سفر کرده بود، دیروز با حضور در مسجد استکبار جاکارتا در نمازجمعه ۲۰۰ هزار نفری این شهر شرکت کرد و بعد از اقامه نماز به ایراد سخنرانی پرداخت. وی در سخنان خود در جمع نمازگزاران اندونزیایی گفت: در این لحظه که من و شما در امنیت نشسته‌ایم گفت‌وگو می‌کنیم، برادران ما در غزه در خانه، در مدرسه، در بیمارستان و در اردوگاه هر لحظه چشم به آسمان دوخته‌اند که چه وقت دوباره جنگنده‌های اسرائیلی آسمان غزه را پر می‌کنند و بمباران خانه‌ها، مدرسه‌ها، اردوگاه‌ها و حتی بیمارستان‌ها شروع می‌شود. وی ادامه داد: امروز کودکان مسلمان غزه نه فقط لحظه‌ای نمی‌توانند از جنایات و حملات نظامیان صهیونی آرامش داشته باشند بلکه گرسنگی، بی‌آبی و قحطی اجازه نمی‌دهد هر به آنها خاموش شود. امروز جلادان صهیونیستی اجازه رعیتن دارو را به بیماران نمی‌دهند.

رئیس مجلس شورای اسلامی اظهار داشت: امروز چشم مردم غزه، کودکان غزه، زنان غزه، بیماران غزه به من و شما دوخته شده است، آنها ما را انتظار دارند در کنارشان باشیم. آنها از ما می‌خواهند صدای مظلومیت‌شان باشیم و آنها را در این روزهای سخت تنها نگذاریم. وی یادآور شد: روزی که امام خمینی(ره) در ایران علیه ظلم و ستم قیام کردند و رژیم دست‌نشانده نظام استکباری را از کشور بیرون کردند، از قرآن دو آموزه را به همه ما یاد دادند، اول اینکه واعتصموا بحبل الله جمیعاً ولا تفرّقوا! یعنی با همه برادران مسلمان خود با هر مذهبی، چه شیعه و چه سنی به ریسمان خدا چنگ زنید، وحدت داشته باشید و متفرق نشوید.

قالیباف در ادامه گفت: دومین بپوری که امام خمینی(ره) به ما دادند این بود که لا ظلمون و لا تظلمون، یعنی نه ظلم کنید نه ظلم

بپذیرید. امام خمینی(ره) با توکل به خدا زیر بار هیچ ظلمی نرفت،

بایداران انقلاب اسلامی سخنران اصلی این مراسم بایان ویژگی‌های برجسته اظهار کرد: امروز سالروز عروج ملکتوی و پرواز آسمانی مردان بلندقامت عرصه خدمت به مینهن اسلامی است.

برای خادم اسلامی، مردم نزدیک‌تر از خانواده است

فرمانده کل سپاه ادامه داد: آیت‌الله شهید سیدابراهیم رئیسی، آن رئیس‌جمهوری است که نشان داد در نظام اسلامی حاکمان خادمان ملتند. او که نشان داد برای استولان نظام اسلامی مرگ نزدیک‌تر از زندگی است، برای خادمان و حاکمان نظام اسلامی مردم نزدیک‌تر از خانواده‌ها هستند، برای مسئولان نظام اسلامی سختی‌ها نزدیک‌تر از رفاه و آسایش هستند.

وی تصریح کرد: آیت‌الله شهید آل‌هاشم، امام جمعه محترم تبریز و نماینده مجلس ولی فقیه که استان آذربایجان شرقی شهید او شد، یک امام جمعه مردمی محبوب که ایمان و عمل صالح او را میان مردمی که با آنها زندگی می‌کرد و در غم‌های آنها سهیم بود و از نشستن در کنارشان لذت می‌برد، محبوب کرده بود.

فرمانده کل سپاه ادامه داد: جناب شهید دکتر حسین امیرعبدللهیان، وزیر بلندقامت خارجه ما که قماشش نماد و تجسمی از بلندی قامت یک ملت بود. هنگامی که با شجاعت تمام، باصلابت و شکوه یک مؤمن عزیز تحقیرناپذیر، شکست‌ناپذیر، نفوذناپذیر در مقابل دشمنان خداوندی بی‌هیچ کرنشی می‌ایستاد.

سرلشکر سلامی تصریح کرد: شهید عزیز سردار سیدمهدی موسوی که ده‌هاسال او را می‌شناختم و به او نزدیک بودم، یک فرمانده رشید، شاداب و باوقا و تمام وجود او سرشار از غیرت باافضل بود. وی افزود: دستگاه‌ها و سازمان‌ها با هم همکاری می‌کنند و با هم هماهنگی دارند. شهید سرتیپ محسن در پانوش، شهید سرتیپ مصطفوی سپیدارهر مصطفوی و شهید سرهنگ بهروز قدیمی، روز پنج‌شنبه با حضور واجتماع اقشار مختلف مردم و چهره‌های لشکری و کشوری در تهران و همزمان در سراسر کشور برگزار شد.

قالیباف در جمع نمازگزاران جاکارتای اندونزی:

همه ما مسلمانان باید صدای مظلومیت غزه باشیم

انتظار شهادت بر اثر حملات نظامی یا در انتظار مرگ بر اثر بیماری و قحطی هستند. طبق فرهنگ قرآنی نباید ظلم کنیم و نه ظلم را بپذیریم.

رئیس دستگاه تقنینی کشور یادآور شد: مکتب اسلام ناب محمدی(ص) به ما می‌آموزد که جامعه‌ای که در مقابل ظلم و ستم سکوت کند، جامعه‌ای زنده نیست بلکه جامعه‌ای مرده و یک مرده محکوم است. اگر یک مسلمان صرفاً به عبادت شخصی بپردازد و به مسئولیت‌های اجتماعی و عدالت در جامعه توجه نداشته باشد، دین او دین واقعی نیست. طبق آموزه‌های اسلام مبارزه با استکبار و تکلیف شرعی است.

وی افزود: امروز رژیم غاصب صهیونیستی با حمایت‌های امریکا که نماد ظلم و استکبار در دنیاست، به صورت عینی در فلسطین و غزه جنایت می‌کند و ما نمی‌توانیم نسبت به این موضوع بی‌تفاوت باشیم. اینجاست که مبارزه ما با استکبار و ظالم یک تکلیف شرعی و یک وظیفه انسانی است. اگر اسلام حقیقی و واقعی را می‌خواهیم باید با این اندیشه گام برداریم و آن را وظیفه خود بدانیم.

قالیباف با بیان اینکه شهید سلیمانی بعد از پایان جنگ تحمیلی به نقاط محروم ایران رفت تا به مسیر مجاهدت خود برای مردم کشور ادامه دهد، گفت: بعد از آن، زمانی که مردم منطقه را زیر ظلم و ستم رژیم‌صهیونیستی و داعش دید که بر منطقه می‌تازد و شیعه، سنی و مسیحی فرقی برای او ندارد، به میدان رفت. وقتی حرف از فرهنگ اهل بیت(ع) می‌زنیم، یعنی به باور شهید سلیمانی اعتقاد داشته باشیم که ما با برادران سنی خود صرفاً برادر نیستیم بلکه برای آنها جان می‌دهیم. شهید سلیمانی با ظلم رژیم‌صهیونیستی و خوی استکباری امریکا مبارزه کرد. وی افزود: شهید سلیمانی در مقابل کسانی که حاضر نبودند با ظلم رژیم‌صهیونیستی و با خوی استکباری امریکا مبارزه کنند، می‌ایستاد و آنها را قبول نداشت. شهید سلیمانی روحیه مقاومت خود را از فرهنگ قرآن او میخونه بود، در مکتب امام(ره) تربیت شده بود، به سست‌های الهی ایمان داشت و در سختی‌ها خم به ابرو نمی‌آورد و به وعده الهی شک نمی‌کرد که گفته است پیروزی از آن مؤمنان است.

او همچنین گفت: امروز که من و شما در آرامش و امنیت کامل نشسته‌ایم و گفت‌وگو می‌کنیم، برادران و خواهران مسلمان ما در فلسطین به ویژه در غزه در شرایطی به سر می‌برند که یا در

خلبان شهید امیرطفوی، فرزند یک روحانی جلیل‌القدر، برادر یک شهید که سال‌های سال برای اعتلای این سرزمین پرواز کرد.

رئیس‌ی تجلی و تجسم فضائل الهی بود

فرمانده کل سپاه گفت: اینها سرمایه‌های عظیم و تمام‌ناشدنی و بی‌انتهای جامعه ما هستند. شهید سیدابراهیم رئیسی وقایعاً تجلی و تجسم فضائل الهی در وجود یک انسان مؤمن واقعی بود. صفات شریف نبوی را از جد بزرگوارش به ارث برده بود. با مؤمنان نرم‌خو، خوش‌رفتار، حلیم و صاحب‌صعده بود.

از نشستن کنار فقر لذت می‌برد، تعطیلاتش را با آنان تقسیم می‌کرد، او در سخت‌ترین شرایط سکان هدایت اجرایی کشور را به دست گرفت؛ جایی که کرنا تحریم در او تأثیر خود قرار داشت، جایی که تحریم جهان را رنج می‌داد، جایی که همه تصور می‌کردند سیاست خارجی کشور خواهد شد، انبارها خالی خواهد شد، تحریم ضربات نهایی خود را خواهد نواخت، من او را قبل از اینکه رسماً مسئولیت را به عهده بگیرد، دیدم. در تنهایی با او صحبت کردم. سرشار از امید و توکل بود. موقعیت را می‌شناخت، می‌دانست چه مسئولیت سنگینی در چه موقعیت

خطری بر گردن اوست، اما به فضل الهی یکی پس از دیگری بر بسیاری از مشکلات، سختی‌ها و صعوبت‌ها فائق آمد. او هر آنچه را که رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران تدبیر می‌کرد، اجرا می‌کرد.

انسانی بود که عمیقاً به ولایت، به امر ولی اعتقاد قلبی داشت. با تمایلات، آرمان‌ها و آرزوهای او حرکت می‌کرد و این یکی از زیباترین تصاویری بود که انسجام امت اسلام را در آن زمان برای ما به تصویر می‌کشاند.

در این مراسم همچنین محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم از دانش فققان شهید رئیسی ضایعاتی جریان‌ناپذیر است. بعضی از اتفاقات ممکن است در کوتاه‌مدت جبران نشود، ولی از دست دادن شهید عزیز ما

خلبان شهید امیرطفوی، فرزند یک روحانی جلیل‌القدر، برادر یک شهید که سال‌های سال برای اعتلای این سرزمین پرواز کرد.

رئیس‌ی تجلی و تجسم فضائل الهی بود

فرمانده کل سپاه گفت: اینها سرمایه‌های عظیم و تمام‌ناشدنی و بی‌انتهای جامعه ما هستند. شهید سیدابراهیم رئیسی وقایعاً تجلی و تجسم فضائل الهی در وجود یک انسان مؤمن واقعی بود. صفات شریف نبوی را از جد بزرگوارش به ارث برده بود. با مؤمنان نرم‌خو، خوش‌رفتار، حلیم و صاحب‌صعده بود.

از نشستن کنار فقر لذت می‌برد، تعطیلاتش را با آنان تقسیم می‌کرد، او در سخت‌ترین شرایط سکان هدایت اجرایی کشور را به دست گرفت؛ جایی که کرنا تحریم در او تأثیر خود قرار داشت، جایی که تحریم جهان را رنج می‌داد، جایی که همه تصور می‌کردند سیاست خارجی کشور خواهد شد، انبارها خالی خواهد شد، تحریم ضربات نهایی خود را خواهد نواخت، من او را قبل از اینکه رسماً مسئولیت را به عهده بگیرد، دیدم. در تنهایی با او صحبت کردم. سرشار از امید و توکل بود. موقعیت را می‌شناخت، می‌دانست چه مسئولیت سنگینی در چه موقعیت

خطری بر گردن اوست، اما به فضل الهی یکی پس از دیگری بر بسیاری از مشکلات، سختی‌ها و صعوبت‌ها فائق آمد. او هر آنچه را که رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران تدبیر می‌کرد، اجرا می‌کرد.

انسانی بود که عمیقاً به ولایت، به امر ولی اعتقاد قلبی داشت. با تمایلات، آرمان‌ها و آرزوهای او حرکت می‌کرد و این یکی از زیباترین تصاویری بود که انسجام امت اسلام را در آن زمان برای ما به تصویر می‌کشاند.

در این مراسم همچنین محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم از دانش فققان شهید رئیسی ضایعاتی جریان‌ناپذیر است. بعضی از اتفاقات ممکن است در کوتاه‌مدت جبران نشود، ولی از دست دادن شهید عزیز ما

گزاریه خیر

سردار سلیمانی در دومین همایش ملی رویش امید:

دشمن برای ناامید کردن ملت ایران یاهو می‌گوید

اگر نقصانی به وجود بیاید، به خاطر برنامہ‌ریزی‌هاست، وگرنه ظرفیت ملت ایران برای حل مشکلات و پیشتیبانی از نیازهای خود بسیار بیشتر است. به گزارش ایسنا، سردار غلامرضا سلیمانی، رئیس سازمان بسیج مستضعفین روز پنج‌شنبه در دومین همایش ملی رویش امید در مشهد گفت: رسانه‌های دشمن به دنبال سایانمایی هستند. یک فردی از آن سر دنیا آمده به کشورهای عربی حرف‌هایی زده است. چه کسی می‌تواند امکانات و ظرفیت‌های ملت ایران را نادیده بگیرد؟ اگر ما فقط پیشرفت‌های حوزه بهداشت و درمان را به رخ جهانیان بکشیم، بدون تردید در ۴۵ سال گذشته به پیشرفت‌های چشمگیری رسیده‌ایم. بدون تردید پیشرفت‌های ایران چشمگیر است.

رئیس سازمان بسیج مستضعفین افزود: این یاهو گویی‌ها برای ناامید کردن است. بااین قییل برنامه‌ها باید را تزریق کنیم. طرح رویش امید عنوان زیبایی دارد. همین طور که یک خانواده با فرزنددار شدن امیدوار می‌شود، همین مسئله را باید برای کشور در نظر بگیریم. از دواج آسان و توجه به سن فرزندانوی خود قدرت‌آفرین است. مهم‌ترین مؤلفه قدرت جمعیت است. همیشه در سایه مجاهدت‌ها نسل‌های کشور از گذشته تا به امروز، توانسته‌ایم به سلامت از گذرگاه‌های سنگین تاریخ عبور کنیم. ما در کنار دانشگاه علوم پزشکی و وزارت بهداشت و شهرداری‌ها در این مسیر گام برمی‌داریم. وی تأکید کرد: اگر نقصانی به وجود بیاید، به خاطر برنامہ‌ریزی‌هاست، وگرنه ظرفیت ملت ایران برای حل مشکلات و پیشتیبانی از نیازهای خود بسیار بیشتر است. چندین واحد بالاتر از مشکلات، ما ظرفیت‌های خدادادی را داریم.

رئیس کمیسیون امنیت ملی:

پالر فقط در چار چوب

قوانین و مقررات داخلی اجرا می‌شود

رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی با اشاره به تصویب مشروط لایحه پالرمو در مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: حق شرط مجمع به این امر اشاره دارد که «دولت جمهوری اسلامی ایران مفاد کنوانسیون پالرمو را براساس قوانین و مقررات داخلی خود به ویژه اصول قانون اساسی تفسیر و اجرا کند». ابراهیم عزیزی در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت، با اشاره به اظهارات مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با تصویب مشروط لایحه پالرمو در مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: در جلسه روز گذشته مجمع درباره لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی (پالرمو) بحث‌های مختلفی در سطح گوناگون مطرح شد. موافقات و مخالفان به بیان دیدگاه‌های خود پرداختند و پس از جمع‌بندی نظرات، در نهایت رأی گیری صورت گرفت و لایحه به تصویب رسید.

رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس دوازدهم یادآور شد: تصویب مشروط لایحه پالرمو به مفاد مصوبه مجلس برمی‌گردد، و رواقی را می‌جایم تشخیص مصلحت نظام به پذیرش مصلحت مصوبه مجلس دهم است. امجلس دهم در مصوبه خود، لایحه پالرمو را باحق شرط پذیرفت.

وی تصریح کرد: حق شرط مذکور به این امر اشاره دارد که «دولت جمهوری اسلامی ایران مفاد کنوانسیون پالرمو را براساس قوانین و مقررات داخلی خود به ویژه اصول قانون اساسی تفسیر و اجرا کند»، بنابراین مجمع تشخیص مصلحت نظام با تحفظ مصوبه مجلس دهم یعنی تصویب مشروط آن را پذیرفت.

روز چهارشنبه محسن دهنوی، سخنگوی مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت که این مجمع پس از برگزاری سه جلسه در صحن مجمع و پنج جلسه در کمیسیون مشترک با الحاق ایران به کنوانسیون پالرمو به صورت مشروط موافقت کرد.

امیر دریدار ایرانی عنوان کرد

ارتقای نیروی دریایی ارتش از سطح راهبردی به تعیین‌کننده»

فرمانده نیروی دریایی راهبردی ارتش جمهوری اسلامی ایران گفت: نیروی دریایی ارتش از سطح راهبردی از سوی رهبر معظم انقلاب به نیروی حیاتی و تعیین‌کننده ارتقا پیدا کرده است. به گزارش ایرنا، امیر دریدار در شهرام ایرانی روز جمعه در جمع دانش‌آموزان نخبه و معلمان نمونه سراسر کشور حاضر در نخستین رویداد دانش‌آموزی فرزندان افتدار در منطقه یکم انداجا به صورت آنلاین اظهار کرد: با گذشت پنج دهه از عمر انقلاب اسلامی، زیر پرچم ولایت و در این مقطع تاریخی، حرکت ناگروه ۸۶ به‌گونه‌ای انجام شد که همه توانمندی‌های ایران اسلامی در حوزه‌های گوناگون، به‌شدت واقعی کلمه به‌جانبان نشان داده شد.

وی تأکید کرد: هر از آنچه در طول پنج دهه امامین انقلاب در حوزه‌های اقتدار، فرمان دادند، همه انجام شد و نیروی دریایی ارتش از سطح راهبردی از هفتم آذرمه پارسال از سوی مقام معظم رهبری به نیروی حیاتی و تعیین‌کننده ارتقا پیدا کرده است.

امیر دریدار ایرانی ادامه داد: امروز در مجامع بین‌المللی از نیروی دریایی کشورمان به‌عنوان ابر قدرت صحبت به میان می‌آورد و کشورهای قدرتمند در دریا، خواهان تبادل‌ات تجربه در آموزش با نیروی دریایی راهبردی ارتش هستند.

بلوغ هسته‌ای آتش‌بس را به هند و پاکستان دیکته کرد

حامد خیبری (با دستیار AI)

در سال‌های اخیر، هند و پاکستان رابطه‌ای پیچیده و فزاینده را تجربه کرده‌اند که تحت‌تأثیر تنش‌های عمیق تاریخی، سیاسی و نظامی شکل گرفته‌است. به‌رغم این تنش‌ها، به نظر می‌رسد در دو دهه گذشته تغییر قابل توجهی رخ داده است. آتش‌بس اخیر بیسن دو طرف، هرچند شکننده است و چندی‌بار نقض شده است، ولی نشان‌دهنده فاصله قابل توجه از الگوهای تشدید تنش مشاهده‌شده‌ای است که در دهه‌های قبل رخ می‌داد. این تغییر را می‌توان تا حد زیادی به بلوغ هسته‌ای هر دو کشور نسبت داد. از زمان دستیابی به سلاح‌های هسته‌ای در اواخر دهه ۱۹۹۰، هند و پاکستان به نقطه‌ای از تعادل هسته‌ای رسیده‌اند، وضعیتی که محاسبات استراتژیک آنها را اساساً تغییر داده است. این بازدارندگی هسته‌ای هر چند در سال ۱۹۹۹ مانع گسترش جنگ نشد و دو طرف تلفات زیادی از یکدیگر گرفتند، ولی حالا به نظر می‌رسد بازدارندگی هند و پاکستان بعد از دو دهه، به‌رغم تنش‌ها و رویارویی به سطح قابل توجهی از بلوغ رسیده‌اند که در کنار سایر عوامل دیپلماتیک و سیاسی، نقش مهمی در مهار تشدید تنش و محدود کردن دامنه رویارویی‌ها در منطقه ایفا کرده است.

زمینه تاریخی و تعادل هسته‌ای

پیشینه تاریخی درگیری‌های هند و پاکستان، مجموعه‌ای از جنگ‌ها را نشان می‌دهد که منجر به تلفات جانی و سرزمینی قابل توجهی شده است. سه جنگ بزرگ بین دو کشور – در سال‌های ۱۹۴۷، ۱۹۴۷، ۱۹۶۵ و ۱۹۷۱ – با تلفات بالا و عملیات نظامی گسترده مشخص می‌شود. علاوه بر این، درگیری کارگیل در سال ۱۹۹۹ به وجود آمد که در آن درگیری نظامی

محدود اما شدیدی به وجود آمد. این جنگ‌ها، به ویژه جنگ‌های قبل از سال ۱۹۹۸ با ویژگی جنگ متعارف هر دو طرف سعی در دستیابی به برتری نظامی داشتند. بااین حال، پس از آزمایش‌های هسته‌ای در سال ۱۹۹۸ که پاکستان به موازنه استراتژیک دست یافت، دو طرف وارد مرحله جدیدی از رقابت خود شدند.

رونمای از سلاح‌های هسته‌ای، محاسبات درگیری بین دو کشور را تغییر داد. بازدارندگی هسته‌ای، به این معنی که هر دو طرف می‌توانند در صورت جنگ، آسیب غیرقابل قبولی به طرف مقابل وارد کنند، به ابزاری قدرتمند در جلوگیری از تشدید رویارویی‌های نظامی تبدیل شد. مفهوم انهدام تضمین‌شده متقابل (MAD)، که در پویایی جنگ سرد بین ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی نقش اساسی داشت، در جنوب آسیا نیز مصداق پیدا کرد، نظر به‌ای که معتقد است وجود سلاح‌های هسته‌ای، جنگ متعارف در مقیاس بزرگ بین کشور‌های مسلح به سلاح هسته‌ای را خطرناک‌تر و بعیدتر می‌کند.

آخرین رویارویی بین هند و پاکستان، با وجود شدت گرفتن، به یک جنگ تمام‌عیار تبدیل نشد که این عمدتاً به دلیل تأثیر بازدارندگی هسته‌ای بود. در این دوره، هر دو طرف، درگیر یکسری حملات هوایی و درگیری‌های نظامی شدند اما شدت آن بسیار کمتر از درگیری‌های قبلی بود. به عنوان مثال، پس از حمله پولواما در فوریه ۲۰۱۹، هند با حمله هوایی به بالاکوت در پاکستان پاسخ داد. این تبادل آتش نشان‌دهنده تشدید قابل توجه درگیری نظامی بود اما منجر به یک جنگ تمام‌عیار نشد، عمدتاً به این دلیل که هر دو طرف پیامدهای فاجعه‌بار چنین تشدید تنش را درک می‌کردند.

آتش‌بس اخیر بین دو طرف، هرچند شکننده است و چندی‌بار نقض شده است، ولی نشان‌دهنده فاصله قابل توجه از الگوهای تشدید تنش مشاهده‌شده‌ای است که در دهه‌های قبل رخ می‌داد و می‌توان آن را به بلوغ هسته‌ای دو کشور نسبت داد

رافائل ریفا – فارن افرز

در ژوئن ۲۰۲۴، شی جین پینگ، رئیس‌جمهور چین از بخش فناوری پیشرفته به عنوان «خط مقدم و میدان نبرد اصلی رقابت بین‌المللی» یاد کرد که نظم جهانی و الگوی توسعه را عمیقاً تغییر شکل می‌دهد. البته او کاملاً درست می‌گفت چراکه ایالات متحده و چین از طریق توسعه فناوری‌های جدید از جمله فناوری‌هایی با کاربردهای نظامی و غیرنظامی، برای تسلط اقتصادی، نظامی و دیپلماتیک با هم رقابت می‌کنند. چین در این جبهه رقیب قدرتمندی است و از زمان اعلام طرح «ساخت چین ۲۰۲۵» در سال ۲۰۱۵، خودروساز چینی BYD در پیشرفت فناوری‌های نو ظهور و حیاتی سرمایه‌گذاری کرده و در حال رقابت با ایالات متحده است. در سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۴، خودروساز چینی BYD در فروش خودروهای الکتریکی باتری‌دار از تسلا پیشی گرفت. علاوه بر اینکه BYD از تسلا بزرگ‌تر است، مسلمان‌مبکتر تر هم هست. شرکت دولتی هواپماهای تجاری چین نیز قصد دارد در زمینه هوافضا با رهبران ایالات‌متحده رقابت کند. این شرکت در ماه مارس سال جاری، طرح‌هایی را برای یک جت مافوق صوت دوربرد منتشر کرد که صدای انفجار آن، بلندتر از صدای یک ستوار نیست. همچنین در همین ماه، یکن با استفاده از یک ماهواره کوچک و ارزان، تصاویر رمزگذاری شده کوانتومی را به افریقای جنوبی ارسال کرد که پیشرفتی بزرگ در ارتباطات کوانتومی محسوب می‌شود. به این فهرست باید، شرکت‌های بیوتکنولوژی چینی در حال رقابت با همتایان امریکایی خود در ساخت داروهای جدید را هم اضافه کرد.

عبور چین از سد امریکا

بخش عمده‌ای از واکنش دولت ایالات متحده به این رقابت فزاینده در سال‌های اخیر، حمایت داخلی بوده است از جمله تمرق‌های وضع شده بر خودروساز برقی، محدودیت‌هایی بر سرمایه‌گذاری‌های چین در بخش‌های راهبردی و کنترل صادرات و تجهیزات تراشه‌سازی مورد استفاده در هوش مصنوعی پیشرفته. اما موفقیت شرکت هوش مصنوعی چینی دیپ سیک (DeepSeek) نشان داد، این رویکرد در نهایت بیهوده است. در چنین شرایطی، اهمیت توجه ایالات متحده به نوآوری دوچندان می‌شود. از زمان جنگ جهانی دوم، ایالات متحده مرتباً فناوری‌های پیشگامانه‌ای را ایجاد و تجاری‌سازی

چشم‌انداز

احسان شیخون

تنگه تایوان این روزها به خط تماس داغ میان ایالات‌متحده و چین تبدیل شده است. افزایش مانورهای نظامی، رقابت سر فناوری، مقصدی متحدان منطقه‌ای و بازی پیچیده ابهام استراتژیک واشینگتن، همگی نشان از شکل‌گیری یک نظم نوین یا شاید درگیری خطرناک در قلب آسیا دارند. در جهان امروز که رویارویی قدرت‌ها دیگر نه در میدان‌های نبرد سنتی، بلکه در مرزهای فناوری، ژئوپلتیک و اتحادهای چندلایه تعریف می‌شود، آسیای جنوب‌شرقی، به‌ویژه تنگه باریک تایوان به یکپارچه‌ترین نقاط جهان بدل شده است. این تنگه نه فقط مرز میان سرزمین چین و جزیره تایوان که مرز میان نظم جهانی مورد نظر چین و واشینگتن است.

مملت، ۲ تغییر

تایوان از سال ۱۹۴۹ که ملی‌گرایان چینی پس از شکست از کمونیست‌ها به آن پناه بردند، خود را حکومتی مستقل می‌داند. اما برای یکن، این جزیره بخشی از «چین واحد» است و وحدت دوباره آن با سرزمین اصلی نه تنها یک مأموریت تاریخی بلکه ضرورتی سیاسی برای حفظ اقتدار حزب کمونیست تلقی می‌شود. در سوی دیگر، بسیاری از مردم تایوان، به‌ویژه نسل جدید، نه تنها علاقه‌ای به پیوستن به سرزمین اصلی ندارند، بلکه هویت خود را مستقل از چین تعریف می‌کنند. این شکاف هویتی، ریشه اختلافی است که حالا به میدان رقابت بین‌المللی کشیده شده است. برای یکن اما تایوان فقط یک مسئله نامدین یا تاریخی نیست؛ بلکه مرکز تولید تراشه‌های پیشرفته جهان است که آینده صنعتی چین به آن وابسته خواهد بود. تسلط بر این جزیره، علاوه بر تقویت ظرفیت‌های تکنولوژیک چین، راهی برای شکستن زنجیره محاصره در پاسی امریکا در منطقه نیز خواهد بود. پیش‌فرض سیاست‌گذاران

جنگ ترامپ علیه دانشگاه‌ها به اتهام لبر الیسم!

به‌رغم محوریت تحقیقات دانشگاهی در اقتصاد پیشرفته ایالات متحده در دهه‌های اخیر حمایت دولت از آن به طور فزاینده‌ای کم‌رنگ شده و دولت ترامپ نیز با ابتکارات اخیر خود برای کاهش بودجه فدرال برای تحقیقات دانشگاهی منبع حیاتی ایده‌های جدید برای صنعت و ارتش را به خطر می‌اندازد

تحلیل می‌کند. ایالات متحده مدت‌هاست، به صورت گسترده از جذب مغزها استفاده می‌کند و بااستعدادترین دانشمندان و مهندسان از سراسر جهان برای آموزش و تدریس، به دانشگاه‌های تحقیقاتی ایالات‌متحده می‌آیند. اما دولت ترامپ با کاهش بودجه، سانسور در دانشگاه و سیاست‌های مهاجرتی خصمانه، در حال تحریک فرار مغزهاست. سه چهارم از پاسخ‌دهندگان به نظرسنجی اخیر از محققان امریکایی در مجله نیچر گفتند، به دلیل مشکل آفرینی‌های دولت ترامپ در مسیر کارهای علمی، به ترک ایالات متحده فکر می‌کنند. دانشگاه‌های اروپایی نیز با کمال میل استعداد‌های علمی امریکایی را جذب می‌کنند. مراکز تحقیقاتی در شهرهایی از جمله بارسلونا و مادرید در دهها درخواست از دانشمندان امریکایی را گزارش داده‌اند. محققان برجسته و آینده‌دار چینی تبار در حوزه‌های ضروری برای رقابت‌پذیری ایالات متحده، هوش مصنوعی، رباتیک، ریاضیات و همجوشی هسته‌ای، از دانشگاه‌های تحقیقاتی پیشرو در ایالات متحده می‌روند تا به چین بازگردند. این خروج، روند مهاجرت دانشمندان متولد چین که در دوران اول دولت ترامپ آغاز شد را شتاب می‌دهد. ایالات متحده، زمانی با قاطعیت در خط مقدم فناوری قرار داشت و اکنون در مسیر تبدیل شدن به بازپگری بسیار ضعیف‌تر حرکت می‌کند و تاکنون، با برداشتن گام‌هایی که تنها به تحقیق‌ای کشور کمک می‌کند، به این افول واکنش نشان داده است. اگر واشینگتن برای حفظ رهبری خود در این میدان نبرد تلاش نکند، دیگران جای این کشور را خواهند گرفت.

رئیس‌بازنشسته و استاد ممتاز مهندسی برق و علوم کامپیوتر در مؤسسه فناوری ماساچوست (MIT)

مالی مربوط به دانشگاه کلمبیا را هم لغو کرده است. گسترده‌ترین تغییرات، تغییرات ساختاری در سیستم تأمین مالی تحقیقات دانشگاهی است. دولت ترامپ تلاش کرده است تا بازپرداخت هزینه‌های غیرمستقیم تحقیقات از جمله هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری از ساختمان‌ها و تأمین زیرساخت‌های اطلاعاتی برای آزمایشگاه‌ها در مؤسسات ملی بهداشت، وزارت انرژی و بنیاد ملی علوم را به ۱۵ درصد محدود کند که البته هزینه‌های واقعی دانشگاه‌های پیشرو را شامل نمی‌شود. اگرچه دادگاه‌ها تاکنون جلوی این تغییر سیاست را نگرفته‌اند اما اگر دولت همچنان روند مد نظر خود را ادامه دهد، بزرگ‌ترین دانشگاه‌های تحقیقاتی کشور به شدت آسیب خواهند دید و به این ترتیب، بودجه پیشنهادی ترامپ برای سال ۲۰۲۶، بخش‌های علمی ایالات متحده را به شدت تحت‌تأثیر قرار خواهد داد که کاهش حدود ۴۰ درصدی بودجه مؤسسات ملی بهداشت و تقریباً ۵۷ درصدی بودجه بنیاد ملی علوم در این مورد مؤثر هستند. پیشنهادهایی برای مالیات ۱۴ تا ۲۱ درصدی بر درآمد کمک‌های مالی به دانشگاه‌ها یا لغو وضعیت معافیت مالیاتی دانشگاه‌ها، مانع از فعالیّت آن دسته از دانشگاه‌هایی خواهد شد که امیدوارند بخشی از مشکلات ایجاد شده را با بودجه خود جبران کنند.

تشویق فرار مغزها

دولت ترامپ نه تنها بر بودجه دانشگاه‌ها، بلکه بر استخدام آنها نیز هزینه‌هایی

هزینه‌های دانشگاهی در تحقیق و توسعه در تولید ناخالص داخلی، در بین ۲۲ کشور گزاری دهنده به سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، رتبه ۲۲ را کسب کرد. امروزه، دولت ترامپ در بحبوحه جنگ فرهنگی علیه دانشگاه‌ها، این امکان را فراهم می‌کند که اکتشافات علمی و نوآوری‌های تکنولوژیکی به آسیب‌های جانبی تبدیل شوند. جی دی ونس، معاون رئیس‌جمهور در مصاحبه‌ای با نشریه «یورپین کنسروتیو» در فوریه ۲۰۲۴، انگیزه سیاسی برای تغییر دانشگاه‌های ایالات متحده را به روشنی توضیح داده است: «ما باید واقعاً به طور جدی آنها را اصلاح کنیم، به گونه‌ای که پذیرای ایده‌های محافظه‌کارانه‌تر باشند.» این سؤال پیش می‌آید که آیا گرایش لیبرال دانشگاه‌ها دلیلی برای ایجاد هرچ‌ومرج در سیستم تحقیقاتی است؟ به عبارتی اگر یک محقق بتواند راهی برای پیشگیری از سرطان یا آنزایم پیدا کند، فرقی ندارد محافظه‌کار است یا لیبرال.

زبان‌های ماندگار دولت ترامپ

دولت ترامپ، تنها در عرض چند ماه از روی کار آمدنش، خسارات قابل توجهی به بخش تحقیقاتی کشور وارد کرده است و چنین خساراتی، اثرات ماندگاری خواهد داشت. این آسیب، شامل اخراج کارکنان آژانس‌های تحقیقاتی و مسدود کردن فرایند اعطای کمک‌های مالی است. دولت، کمک‌های مالی قبلی را که ناقض دستورات اجرایی تلقی می‌کند، همچنین، کمک‌های

تنگه تایوان در آستانه یک بحران جدید

سیاسی بوده است. واشینگتن اصل «چین واحد» را پذیرفته اما در عین حال بر اساس قانون مصوب ۱۹۷۹، به تایوان تجهیزات نظامی می‌فروشد وعده حمایت از دفاع آن را می‌دهد. اما در دوران بایدن، این سیاست به سمت شفافیت چرخید. رئیس‌جمهور قبلی امریکا، تاکنون چندین بار صریحاً اعلام کرده در صورت حمله چین به تایوان، امریکا مداخله نظامی خواهد کرد. هرچند این اظهارات بارها با تعدیل مقامات دیگر روبه‌رو شده‌است. با بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید در سال ۲۰۲۵، سیاست خارجی ایالات‌متحده در قبال چین بار دیگر رنگ و بوی تندیتری به خود گرفته است. برخلاف پادین که با تأکید بر اتحادهای منطقه‌ای و دفاع چندجانبه از تایوان به دنبال مرام نر چین بود، ترامپ تمرکز خود را بر فشار اقتصادی و تقابل آشکار قرار داده است. ترامپ در دوره اول ریاست جمهوری‌اش، با آغاز جنگ تجاری با چین و حمایت بی‌پرده از به‌شکل علنی به امریکا نزدیک‌تر شده‌اند.

چینی این است که تسلط بر تایوان، نه تنها به تقویت امنیت ملی و استقلال فناورانه کمک می‌کند، بلکه موقعیت جهانی چین را نیز تثبیت خواهد کرد.

در ماه‌های گذشته، چین به‌طور بی‌سابقه‌ای جنگنده‌ها و ناوهای خود را به نزدیکی تایوان فرستاده است. اقدامی که بسیاری آن را تمرینی برای محاصره احتمالی این جزیره ارزیابی کرده‌اند. ارتش چین در برخی از آزمایش‌های خود صریحاً «تسخیر تایوان» را شبهه‌سازی و پیام‌های آشکاری به امریکا و متحدانش مخابره کرده است. هم‌زمان، ایالات متحده نیز با اعزام ناوهای هواپیمابر به دریای چین جنوبی، رزمایش‌های مشترک با ژاپن و فیلیپین و دیدارهای رسمی با مقام‌های تایوانی، نشان داده قصد عقب‌نشینی از حمایت سنتی خود را ندارد. این وضعیت، منطقه را وارد نوعی «قابت اعصاب» کرده است.

سیاست رسمی امریکا نسبت به تایوان همواره تر کبیعی از حمایت نظامی و ابهام

فیلیپین که در سال‌های گذشته سعی در موازنه میان واشینگتن و پکن داشت، اکنون بار دیگر پایگاه‌های نظامی خود را روی نیروهای امریکایی گشوده است. در این میان، چین نیز روابط خود با روسیه، کره‌شمالی و برخی کشورهای جنوب‌شرقی آسیا را تقویت کرده است. در واقع آنچه امروز در آسیا شاهد آن هستیم، یادآور دوران جنگ سرد اما با قواعدی جدیدی، رقابتی چندوجهی و محوریت فناوری، امنیت، اقتصاد و نفوذ منطقه‌ای.

هرچند فضای منطقه به‌شدت ملتهب است اما تحلیلگران معتقدند، احتمال درگیری مستقیم در کوتاه‌مدت بالا نیست. چین به خوبی می‌داند حمله به تایوان، نه تنها با مقاومت امریکا و متحدانش، بلکه با پیامدهای شدید اقتصادی و دیپلماتیک روبه‌رو خواهد شد. در سوی دیگر، امریکا نیز از یک درگیری تمام‌عیار در منطقه‌ای که قلب زنجیره تأمین جهانی است، گریزان است. بااین حال، مشکل آنجاست که هر دو طرف، خطوط قرمزی دارند که به‌شدت به یکدیگر نزدیک شده‌اند. در چنین وضعیتی، یک اشتباه محاسباتی، یک برخورد تصادفی یا سوءتفاهم سیاسی، می‌تواند آتش بحران را شعلهور سازد.

تنگه تایوان امروز صرفاً یک گذرگاه دریایی نیست بلکه آینده‌ای تمام‌نما از رقابت دو مدل حکمرانی، دو نظام بین‌المللی و دو روایت از آینده جهان است. اینکه این تنگه باریک، به میدان جنگ قدرت‌های بزرگ بدل شود یا به مدلی برای مدیریت مسالمت‌آمیز اختلاف‌ها تبدیل شود، نه فقط سرنوشת تایوان بلکه آینده نظم جهانی را تعیین خواهد کرد. در دنیایی که فناوری، دیپلماسی و اتحادهای هوشمند، جای توب و تانک را گرفته‌اند، تنگه تایوان شاید نه آغاز جنگ، بلکه آغاز بازتعریف قدرت در قرن بیست‌ویکم باشد.

کتاب پیشخوان

«روایتی از مبارزه و فرجام گروه فجر انقلاب» در آئینه یک پژوهش نوانتشار

داستان مصاف یک گروه به‌شیوه منفی و مخفی

■ شاهد توحیدی

دانشنامه انقلاب اسلامی به انتشار آن همت گماشته است. مؤلف در دیباچه خویش بر این کتاب در باب موضوع آن نکات ذیل را از نظر دور نداشته است: «برای تحلیل عملکرد گروه فجر انقلاب، باید شرایط زمانی و محدودیت‌های ارتباطی آنان را مدنظر قرار داد. اگر چه اعضای این گروه به‌طور فکری از امام‌خمینی و نهضت اسلامی ایشان پیروی می‌کردند، اما به دلیل فقدان ارتباط مستقیم با رهبر انقلاب، از مواضع دقیق ایشان پیرامون مبارزات مسلحانه آگاهی نداشتند. از این‌رو، با الهام از فضای مبارزاتی آن دوران و تجربه سایر گروه‌های فعال، در کنار فعالیت‌های تبلیغاتی، مشی مسلحانه را نیز در پیش گرفتند. بسا این حال باید تأکید کرد که این گروه، اقدام مسلحانه را نه به‌عنوان یک راهبرد اصلی، بلکه به‌عنوان یک تاکتیک در نظر می‌گرفت. اولویت اصلی آنها بر مبارزات فرهنگی و آگاهی‌بخشی قرار داشت و مبارزه مسلحانه، تنها ابزاری حاشیه‌ای برای ضربه زدن به رژیم تلقی می‌شد. بیشتر فعالیت‌های آنان، در زمینه فرهنگ و دین و تلاش برای بیداری سیاسی مردم بود. شهید سیدحمیدرضا فاطمی رهبر گروه، در بازجویی‌های اسلواک به صراحت ایدئولوژی خود را بیان کرده است. او در یکی از این بازجویی‌ها می‌گوید: در عصر حاضر نیروهای مبارز نه به قصد تصاحب حکومت، بلکه به قصد آگاهی مردم از طریق تبلیغات و تهاجم به‌منظور نابود

➤ شهید حمیدرضا فاطمی (نفر دوم از چپ)

ساختن این فکر که طبقه حاکم فناناپذیر است و ارتش و پلیس آن ضربه‌ناپذیر است، فعالیت می‌کنند و به هیچ وجه نباید انتظار داشت که عامه مردم به سرعت از لحاظ فکری تجهیز شوند. چه هر چه شناخت مردم عمیق‌تر باشد، به ثمر رسیدن انقلاب سریع‌تر خواهد بود. شهید فاطمی همچنین هدف اصلی گروه خود را تشکیل حکومت اسلامی معرفی کرده و در این‌باره می‌گوید: هدف کلی ما ایجاد حکومت اسلامی بود که این حکومت را با نیروهای خارجی یا تصادفی با یک گروه نمی‌توان به‌دست آورد، بلکه در یک جریان طولانی در نتیجه تبلیغات و عملیات تهاجمی از طرفی افکار مردم را بر علیه حکومت فعلی آگاه و از جانب دیگر، آماده پذیرش اصول واقعی اسلام خواهد شد...

سخنان شهید فاطمی به‌وضوح نشان می‌دهد که وی و گروه فجر انقلاب، بیش از هر چیز به آگاهی و بیداری سیاسی مردم اعتقاد داشتند. مبارزات مسلحانه برای آن صرفاً یک تاکتیک برای شکستن اقتدار ظاهری رژیم و از میان برداشتن تصور شکست‌ناپذیری آن بود. هدف نهایی آنان، تربیت جامعه‌ای بود که آمادگی پذیرش حکومت اسلامی را داشته باشد و نه تنها براندازی رژیم حاکم، به علاوه این سخنان نشان‌دهنده تفکری است که برای موفقیت در مبارزه با رژیم شاهنشاهی، نیاز به یک جریان آگاهسازی و تربیت نیروهای آگاه و آماده است. به نظر شهید باقری، مبارزه مسلحانه هدفی دور است و باید ابتدا در مرحله تبلیغ و آگاهی‌بخشی، نیروهای فکری آماده شوند. او در جایی دیگر درباره اهداف گروه می‌گوید: آنچه به نظر من، آبه عنوان آ هدف گروه مطرح بود، همان تبلیغات در بین دانش‌جویان و سپس مبارزه مسلحانه [بود] که هدف دور بود و سپس چنانچه امکان پذیر بود، جامعه‌ای که قوانین اسلام را عایت و دستورات قرآن اجرا شود و فساد از جامعه رخت بربندد و همگی خوشبخت باشند. با هدف نهایی براندازی رژیم مشروطه و برقراری حکومت اسلامی در کشور ایران بود... در کارنامه یک‌ساله فعالیت‌های این گروه، اقداماتی چون آتش‌زدن مراکزی مانند کارخانه آجوسازی شمس و بمبگذاری در دفتر مجله ستاره سینما به چشم می‌خورد. این اقدامات به دلیل ماهیت فسادآمیز این مراکز صورت گرفته بود که نشان‌دهنده عمق باور این گروه به لزوم مبارزه با فساد در جامعه و تغییرات اساسی در ساختار حکومتی بود...»

تاریخ

تاریخ ۶۰۰۶۲۳۰۸۸۵

➤ اوایل دهه ۸۰ دیدار رهبر معظم انقلاب اسلامی با آیت‌الله العظمی محمدتقی بهجت

«جلوه‌هایی از تعامل آیت‌الله العظمی محمدتقی بهجت با امامین انقلاب» در آئینه خاطرات حجت‌الاسلام والمسلمین علی بهجت

در اواخر عمر با پیامی به رهبری خطری مهم و جدی را اطلاع دادند

■ **احمد رضا صدری**

والمسلمین حاج شیخ علی بهجت را به باز خوانی تحلیلی نشسته‌ایم. این بخش از خاطرات راوی، به تعاملات آن فقید سعید با حضرت امام‌خمینی و حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای اختصاص دارد؛ امید آنکه علاقه‌مندان را مفید و مقبول آید.

■ ■ ■

■ **از آقای خمینی کرامت‌هایی می‌دانم که هیچ کس از آنها اطلاعی ندارد**

به شهادت خاطرات زنده‌یاد آیت‌الله العظمی بهجت، اولین دوست ایشان در شهر و حوزه علمیه قم حضرت امام‌خمینی رهبر کبیر انقلاب اسلامی بوده است. این امر بیش از هر چیز به اشتراکات فکری و عملی آن دو بازمی‌گشت. حجت‌الاسلام والمسلمین علی بهجت در بسط این مهم آورده است:

«مرحوم پدر می‌فرمودند: اولین کسی که در قم با او دوست شدم، آقای خمینی بود و بیشترین رفت و آمد را هم با ایشان داشتم. اولین کسی هم که مرا به آقای بروجردی معرفی کرد، آقای خمینی بود. می‌گفتند: از همان اوایل ورود به قم آقای خمینی خیلی از آقای قاضی می‌پرسید و من خیلی تعجب می‌کردم؛ ولی بعد دیدم، خود ایشان هم اهل این مسائل است. من پرسیدم: یعنی ایشان هم اربعینی را طی کرده بود؟ فرمودند: بله، بله. تعریف می‌کردند: ایشان از بعضی از چیزهایی که خیلی به آن علاقه داشت، پرهیز می‌کرد. در یک میهمانی در منزل‌شان، غذا قورمه سبزی بود، ولی ایشان حاضر نشد بخورد؛ پرسیدم: چرانی خورید؟ دوست ندارید؟ گفت: خیلی دوست دارم، ولی می‌خواهم نخورم! یعنی مشغول ریاضت بودند. یادم است پدر روزی فرمودند: کرامت‌هایی از ایشان می‌دانم که هیچ کس از آن اطلاعی ندارد. تأکید می‌کنم که در میان مراجع تنها کسانی که از

ابتدا در قم با مرحوم پدرم رفاقت و رفت و آمد داشت، امام‌خمینی بودند. شاید علتش این بوده که آقا شیخ نصر الله خلخالی ها – که دوست صمیمی و مشترک هر دو بود– پدرم را به عنوان شاگرد آقای قاضی و آقای غروی اصفهانی به ایشان معرفی کرده بود. در همان سال‌های ۳۹ و ۴۰ شمسی، وقتی مرحوم امام به بیماری تب مالت مبتلا شدند، همراه با پدرم به عبادت ایشان رفتم. خود ایشان هم شبیه همین بیماری را گرفتند و بیماری‌شان هم طول کشید. در مدت بیماری، مرحوم امام به عبادت‌شان می‌آمدند. پدرم می‌گفتند: هر کتابی را که از آقای خمینی به امانت می‌خواستم، به هر تعداد که بود، می‌داد. حتی اگر خودش هم لازم داشت، فوری می‌داد. به هنگام مسافرت تابستان یا ماه رمضان، که کتاب‌ها را بر می‌گرداندم، گاهی یک گاری می‌شد؛ به خصوص سال اولی که آمده بودم، چون کتاب‌هایم در نجف مانده بود...»

■ **ما می‌توانیم و جوه شرعیه را برای کشتن شاه صرف کنیم**

آیت‌الله‌العظمی محمدتقی بهجت با تاریخ ایران معاصر آشنایی فراوان داشت و جریانات سیاسی را نیز به نیکی درک می‌کرد. هم از این روی از آغاز نهضت اسلامی تا تبعید امام‌خمینی به ترکیه، در زمره ی یکی از مشاورین امین رهبر انقلاب به شمار می‌رفت. فرزند آن مرجع فقید، در این فقره معتقد است:

«مرحوم والد، در سیاست کاملاً صاحب نظر بودند و مطالب را روشن می‌کردند، ولی برای اهش، در اوایل انقلاب با مرحوم امام جلساتی داشتند. در ایام مبارزه، مرتباً با هم رفت‌وآمد می‌کردند. مرحوم پدر، پیشنهادهایی هم برای مبارزه می‌دادند. می‌گفتند: مرتبه دوم پیروزی با ایشان است، ولی دعا می‌کنیم برای بعدش مشکلی پیش نیاید... حدود سال ۴۲ – شاید در آخرین ملاقات پیش از تبعید مرحوم امام – به ایشان گفتند: حداقل باید ۴۰ نفر متخصص مهذب به همراه داشته باشید تا در مواقع لازم حاضر باشند. شما باید اینها را تربیت کنید و داشته باشید. این هم نمی‌شود، مگر اینکه یک فرجه‌ای برای اینها باشد و این فرجه هم محقق نمی‌شود، مگر اینکه آن کسی که الان چکمه ظلم خود را به مذهب و مردم گذاشته، با چندین نحو افشایش کنیم و هم با

➤ دهه ۷۰ آیت‌الله العظمی محمدتقی بهجت در حال حرکت به سوی مسجد فاطمیه (س) قم

درد

رهبر معظم انقلاب اسلامی، همواره مکانت عرفانی و سلوکی آیت‌الله العظمی بهجت را بزرگ می‌داشتند و در بسا موقعیت‌ها، مرآورده با آن پیرسر معرفت را مغتنم و مؤثر می‌شمردند. از سوی دیگر آن دردانه دوران نیز با احترام کامل برای رهبری، در دیدار با ایشان از عوالم و حقایقی سخن به میان می‌آوردند که در دیدار با دیگر افراد از ذکر آنها خودداری می‌کردند. این امر برای مخالفان نظام اسلامی البته دشوار و گران می‌آمد

تا بپذیرد!... آقای مشکینی، آقای آذری قمی و آقای میانیجی، مرتب می‌آمدند و موضوع را مطرح می‌کردند، ولی اقامی پذیرفتند...»

■ **در دور دوم نهضت، آقای خمینی پیروز می‌شود**

از آن روی که عارفان پدیده‌ها را با «تور خدا» می‌بینند و برای تشخیص حقایق «فرقان» دارند، آیت‌الله بهجت مدت‌ها پیش از پیروزی انقلاب اسلامی و در عین تردید بسا بخیشان، توفیق این حرکت عظیم را وعده داد. امری که حجت‌الاسلام علی بهجت در مقام بیان یادم‌های خویش اینگونه بدان اشارت برده است:

«در سال‌های پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، ظواهرها ز روبه‌رو وضوی آقا را تماشا می‌کردم. حال عجیبی داشتند. نیم ساعت قبل از ظهر که وضو را شروع می‌کردند، بنده هم همان ساعت از مدرسه برمی‌گشتم. گاهی که می‌خواستم مطلبی را به ایشان بگویم در مقابل ایشان قرار می‌گرفتم و متوجه صورت‌شان می‌شدم. می‌دیدم که اصلاً در این عالم نیستند! حتی من را که مقابل‌شان هستم، نمی‌بینند و سخت در عوالم خودشان هستند. در طول زمان به این درک رسیدم که در این مواقع مزاحم حال ایشان نشوم. بعضی از مطلب مهم را که در حالت عادی نمی‌شد از ایشان پرسیدم و جواب گرفت. در این مواقع پاسخ می‌دادند. بنابراین گاهی برخی مسائل را در آن زمان با ترفندی خاص با ایشان مطرح می‌کردم. پیش از پیروزی انقلاب یکی از دوستان دانشجوییم – که اکنون فیزیوتراپ است و به پدرم معتقد بود– در زمانی که اعتراض‌ها داشت شکل می‌گرفت و بیشتر مردم درگیر مبارزه بودند، به بنده گفت: از آقا بپرس، آقای خمینی پیروز می‌شود یا شاه؟ چون سابسون نظر می‌دادند که شاه با یک مقاله در روزنامه اطلاعات، آب را گل آلود کرده تا مخالفان مخفی را شناسایی کند و یک کودتای نظامی، همه را قلع و قمع کرده و با خیال راحت بر تخت حکومت بنشیند. پدرم این سوالات را اصلاً در حالت عادی جواب نمی‌دادند. برای جواب انّای وضو را در نظر گرفتم. هنگام شستن صورت، در این عالم نبودند. بسیار بشاش بودند. اینگونه شادی را خیلی کم در ایشان دیده بودم. فکر کردم الان وقت پرسیدن است. مرتبه اول که سوالات کردم، نشنیدند! خیلی سریع سوالم را تکرار کردم. فرمودند: بله... آقا هم همین نظر را داشت که در بار دوم آقای خمینی پیروز می‌شود...»

■ **خدا حافظی غیر حضوری با امام چند روز پیش از رحلت بنیانگذار جمهوری اسلامی**

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، رابطه آیت‌الله بهجت با امام‌خمینی تداوم یافت، اما این بار علاوه بر راه‌های عادی و متعارف، از شیوه‌های معنوی نیز در برقراری آن استفاده می‌شد. راوی در بخشی از منقولات خود در این‌باره نیز به وقایعی اشاره دارد: «شسی در خانه را زدند. ایشان در حال مطالعه بودند. اصرار داشتند که خودشان در باز کنند. وقتی رفتند و زود برگشتند، سیدم باز آنحضرت مشغول قدم‌زدن و فکر کردن هستند. پرسیدم چه کسی بود؟ و چه شده؟ فرمودند: ایشان را بردند! منظورشان حضرت امام بود. به ایشان گفتم: شاید شایعه است و کسی همین طوری به دم در آمده و یک چیزی گفته است، مگر کسی جرأت دارد؟ فرمودند: از اطرافیان آقای خمینی بود و آمده بود و می‌گفت: حال آقا بد است، او را به تهران می‌بریم. پیغام داده‌اند: الان در راهیم. ایشان خواسته‌اند که دعا کنید. فردای آن روز که ایشان از حرم برگشتند، دیگر حال ناراحتی دیشب را نداشتند و می‌فرمودند: خدا خیلی رحم کرد و ۱۰ سال بر این مردم منت گذاشت! بعداً فهمیدیم وقتی امام راه تهران برده‌اند، حال‌شان دوباره بد شده است، به طوری که فکر می‌کنند از دنیا رفته‌اند، ولی دوباره حال‌شان خوب می‌شود. اواخر زندگی حضرت امام برخی از افراد به مرحوم پدرم اصرار می‌کردند که ملاقاتی با حضرت امام داشته باشند. من هم بر این مطلب فشاری می‌کردم. یک روز به من فرمودند: تو چه میدانی که ما همین دیشب ما با هم صحبت کردیم و چه مطالبی رد و بدل شد؟ در حالی که حتی با تلفن هم صحبت نکرده بودند! مرحوم والد در اواخر عمرشان فرمودند: آقای خمینی قبل از وفات‌شان با من خدا حافظی کردند، در چه حالی و چه جمالی! من پنج شنبه در مسجد نشسته بودم و مشغول تعقیبات نماز صبح بودم که ایشان

۹ جوان

با صورت خندان آمد و از جلوی من رد شد! چقدر زیبا و با جمال و... بود. معلوم بود از اعمال خودش راضی است و پیش خدا مشکلی ندارد...»

■ **از تباط پسر با آیت‌الله خامنه‌ای دیر با بود**

حمایت‌های معنوی آیت‌الله العظمی بهجت از رهبری انقلاب اسلامی، در دوران زعامت حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای نیز تداوم یافت. فرزند آن مرجع راحل، در باب پیشینه این ارتباط و علل توسعه آن توضیحاتی به قرار ذیل دارد: «مرحوم پدر، معمولاً وقتی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب (دام ظله) در پست و مسئولیتی قرار می‌گرفتند، نامه‌ای به ایشان می‌دادند. در همان موقع که ایشان به رهبری رسیدند هم نامه‌ای را خودشان در صندوق سر کوچک انداخته بودند! از قضا این صندوق پستی، مدتی بررسی نشده بود! بنابراین نامه پدر، کمی دیر به دست ایشان رسیده بود. متن نامه‌های ایشان، معمولاً دعا و موعظه بود. مقام معظم رهبری (دام ظله) هم نزد پدرم می‌آمدند و از ایشان در خواست دعا و مشورت داشتند. ایشان در این رابطه می‌فرمایند: مرحوم آقای بهجت (رضوان‌الله‌تعالی‌علیه) می‌فرمودند: این دعا را زیاد بخوانید: یا الله، یا زحمان، یا رحیم، یا مَقْلَبُ الْقُلُوب، ثَبْتُ قَلْبِی عَلَیْ دَیْنِک، ممکن بود یک اشکال مقدری وجود داشته باشد، ایشان به آن هم جواب می‌داد. ممکن بود کسی بگوید وقتی می‌گویم ثبت قلبی علی دینک ما که دین‌مان درست است، منطقی است، مستحکم است، این برای آن طبقات پایین است. ایشان می‌فرمود: در هر طبقه‌ای که دل انسان و ایمان انسان و دینداری انسان هست، تنزل از آن طبقه برگشت است، ثبت قلبی علی دینک... یعنی دین را در همان طبقه عالی نگه دار و تثبیت کن!

به هر حال، این روابط طی این سال‌ها، بدون سروسو‌دا ادامه داشت. مرحوم پدرم هر گاه احساس خطر می‌کردند، بهه ایشان پیغام می‌دادند. با رهبر انقلاب بسیار صمیمی بودند و مراقب ایشان بودند. در ابتدای رهبری ایشان فرموده بودند: من متعهدم که اگر به موازینی که نسبت به آن مستحضردید، عمل کنید، شما را تنها نگذارند. یعنی تعهد معنوی کرده بودند و دائماً هم مراقبت می‌کردند... ایشان بسیار مراقبت می‌کردند که قصور یا تقصیری پیش نیاید، چون هر چه می‌شد، آتش برای کشور بود. ما هم این را حس می‌کردیم. شدت اضطراب ایشان از خطرانی که ممکن بود پیش بیاید، مشهود بود. هر گاه احساس خطری می‌کردند، متوسل می‌شدند و گاهی هم پیغام می‌دادند. از جریان‌های پس از انقلاب بسیار خائف بودند. برای مقام معظم رهبری هم، مطلب و نکاتی را بیان می‌کردند. مدتی پیش از رحلت، برای مقام معظم رهبری (دام ظلم) پیام دادند: خطری بسیار مهم و جدی در پیش است، ما هر چه توانستیم انجام دادیم که اتفاقی نیفتد، بقیه‌اش دیگر با شماست... یادم هست یکی پرسید: آیا منظور تان امریکاست؟ پدرم فرمودند: بالاتر از اینهاست!...»

■ **رهبر انقلاب یکی از دونفری است که حقیقتاً به آیت‌الله بهجت محبت داشتند**

و سرانجام رهبر معظم انقلاب اسلامی، همواره مکانت عرفانی و سلوکی آیت‌الله‌العظمی بهجت را بزرگ می‌داشتند و در بسا موقعیت‌ها، مرآورده با آن پیر معرفت را مغتنم و مؤثر می‌شمردند. از سوی دیگر آن دردانه دوران نیز با احترام کامل برای رهبری، در دیدار با ایشان از عوالم و حقایقی سخن به میان می‌آوردند که در دیدار با دیگر افراد از ذکر آنها خودداری می‌کردند! این امر برای مخالفان نظام اسلامی، البته دشوار و گران می‌آمد. حجت‌الاسلام والمسلمین علی بهجت در این خصوص خاطرشان ساخته است: «مقام معظم رهبری (دام ظله) هم خودشان خیلی به ارتباط با آقا عنایت داشتند. ایشان، بسیار متواضع هستند. یک دفعه کمی زود به دینم مرحوم ابوی آمدند. آقا پس از نماز مغرب و عشا عبادتی داشتند. ما قرا را گذاشته بودیم که پس از پایان این عبادت، با ایوی ملاقات کنند. تقریباً ۱۰ دقیقه مانده بود. به بنده فرمودند: شما همین جانشین ویرای ما صحبت کن، با آقا کاری نداشته باش تا کارشان تمام شود. مراقب بودند که ایوی آذیت نشود. حتی آقا زاده‌های مقام معظم رهبری هم مراقب بودند. آنها هم مرتب پیش حاج آقا می‌آمدند و طالب تذکرها‌ی ایشان بودند. پدر هم احترام می‌کردند. الحمدلله آقا زاده‌های ایشان هم، در زی طلبگی ممتازند. شاید تنها دو نفر بودند که به‌طور حقیقی به پدرم محبت داشتند و نسبت به ایشان حسادت نمی‌ورزیدند. یکی از آنها مقام معظم رهبری (دام ظله) بود. کسان دیگری نیز بودند که به ظاهر اظهار تواضع می‌کردند، ولی در باطن بزرگ‌ترین خنجرها را با کلام و رفتارشان به قلب ایشان می‌زدند! از یکی از دیدارهایی که با مقام معظم رهبری داشتم، وقتی از کرامت‌های مرحوم پدر با ایشان صحبت می‌کردم، ایشان فرمودند: بله، ایشان بالاتر از این حرف‌ها بود. اگر کسی مقداری مراقبه داشته باشد، به این کرامت‌ها می‌رسد، ولی ایشان بالاتر از این حرف‌ها بود... همچنین فرمودند: من هر شب، به خواندن سوره بایسن برای ایشان مشغولم و از خدا خواستام، تا آخر عمر ایشان را فراموش نکنم و ایشان هم مرا فراموش نکنند... مرحوم پدر هم، احترام خاصی برای مقام معظم رهبری قائل بودند. خیلی از مسائل و سوالاتی را که پنهان می‌کردند و به کسی پاسخ نمی‌دادند، اگر از سوی ایشان مطرح می‌شد، پاسخ می‌دادند...»

شائبه‌های اخلاقی

و مستند «متهمین دایره بیستم»

محمد حیدری پور

دو هفته پیش در یک پنج‌شنبه اردیبهشتی، عبرانی که از مقابل ساختمان شهروند در بلوار اصلی شهر اوسان می گذشتند، با اتفاقی خاص روبه‌رو شدند؛ جوانی که راننده کوپیک بود، با صورتی خون آلود، از ماشین پیاده شده بود و بر پیاده‌رو فریاد می‌زد، چند ثانیه قبل تصادفی رخ داده و شیشه ماشین خرد شده بود. سر مرد جوان ضربه دیده بود و به نظر می رسید آسیب جدی است، او فریاد می‌زد: «همه زندگی‌م رو پای این ماشین گذاشتم، بدبخت شدم.»
عابران بهت زده، به او زل زده بودند و آنچنان تحت تأثیر قرار گرفته بودند که هیچ کس، گواشی همراهش را در نیابورده و به سنت این سال ها تصویر نمی گرفت. فریادهای مرد جوان، جانسوز بود. از صورتش خون روی پیاده‌رو می ریخت و او فریاد می‌زد.

این بخشی از واقعیت جاری زندگی اغلب مردم جامعه است که دچار بحران‌های جدی مالی هستند آنها که غیرمستقیم و مستقیم در دایره‌ای از شوربختی گرفتار می شوند. حسام اسلامی در مستند «متهمین دایره بیستم» سرنوشت چند درد خردپا را روایت کرده است، تا اینجا مشکلی وجود ندارد، نکته جالب و دروغ پرانگیز این است که فیلمساز چند بار روی دوستی و حس همدلی اش با این مردان تأکید می کند فیلم «متهمین دایره بیستم» یکی از عجیب‌ترین مستندهایی است که در ایران (و شاید جهان) ساخته شده، نمایش درژان و خلاقکاران در یک مستند، هم رسوم و بدترقتی است، امام اخلاقی این است که آیا مستندساز می تواند با دزدانی که هرگز از عمل سوء خود، شرمنده نیستند، همراه شود؟ آیا می تواند نسبت به تسبیح حقوق دیگر شهروندان ساکت بماند؟ تنها با این منطلق که فیلم بسازد؟ چرا فیلمساز سراغ هیچ مایخانه‌ای نمی‌رود؟ چرا بحران سرقت را از یک سوی دیگر نمی‌بیند، پدری که تمام دارایی اش را ز دست می دهد، خانواده‌ای که با سرق‌ت دچار گرفتاری می‌شود؟

«متهمین دایره بیستم» دقیقاً با چه هدف و رویکرد تربیتی و آموزشی ساخته شده؟ هیچ سکناسی از فیلم، نشان دهنده همدلی فیلمساز با مردم، مردم‌پوچ تاراج قرار گرفته نیست. او همچنان زده از کشف یک گروه گنگستر خرده‌پای جنوب شهری، می‌کوشد کنارشان، ناظر و ثبت کننده باشد. احتمالاً حسام اسلامی گمان می‌کند، واقعیت را ثبت کرده، اما آیا به تأثیر این واقعیت توجه داشته است؟ در روز روشن، در خیابان، در شهر تهران (پایتخت و مهم‌ترین شهر ایران) چند جوان، بدون اینکه آموزش دیده باشند، به سادگی دست به سرقت اتومبیل می‌زنند و شب‌ها دور هم می‌رقصند، شاد خواری کرده و حتی در یک پلان از فیلم احساس عذاب وجدان و رنج ندارند. آقای کارگردان که با آثاری چون «پروژه اوداج» داعیه نزدیک شدن به انسان و مسائل روحی و روانی او را دارد، از تأثیر تصویر بر مخاطب آگاه است، فیلم او چه هدفی دارد؟ ترویج دزدی؟ توجه به اینکه دزدان کم‌سن و جوان ایران، چگونه مست از پول‌های باد آورده، شب‌ها دور هم جمع می‌شوند و به ریش هموطنان مالیات‌شان می‌خندند؟

تماشای «متهمین دایره بیستم» در داور است، باور اینکه یک ایده بتواند، فیلمسازی خلاق را چنین در گیر مناسبات غیر اخلاقی کند، دشوار است. حسام اسلامی، حتی مانند کارگردان‌های فیلم‌های داستانی، نتوانسته است چند پلان از ضدقهرمان‌های فیلمش ضبط کند که اشرارای به گذشته ترجیح با بحران‌های زندگی این باشند تا تماشاگر باور کنند، این عصبان و طغیان، محصول زندگی خانوادگی نامناسب یا بحران‌های دوران کودکی است، تنها در یک سکناس، پسری که مادرش را از دست داده با گریه و خشم، فقدان مادر را بهانه‌ای برای ادامه خلاقکاری در آینده می‌داند. این مجسمه‌های فساد و تباهی که فیلم درباره آنهاست، مشغز کننده‌اند و همدلی بر نمی‌انگیزند، قساوت آنها نسبت به زندگی هموطنان شان، نفرت برانگیز است و اینکه فیلمساز، کنار آنها پیاده به نفع فیلم نیست. اگر در «ژوایف‌اف و قاضی» حسام اسلامی با گنج‌یابان طرح دوستی می‌ریخت و در سرق‌ت میراث آبا و اجدادی با آنها شریک می‌شد، فیلم را می‌شد این طور تفسیر کرد که از ژوایفی در سرزمینی که رنج دیده و شکست خورده در آن فراوان است، منطقی است و ریشه تاریخی دارد، اما آیا در فرهنگ ایرانی، سرق‌ت، کلاهبرداری و افخار به آن ستودنی است؟ در یکی از سکناس‌ها، یکی از شخصیت‌ها با صراحت می‌گوید دزدی را راه نمی‌کند، چون روزی تومان در آمد دارد. این منطق در دزدان جوان فیلم است و فیلمساز در هیچ یک از ترش‌ه‌هایش، هیچ موضعی نسبت به این نگاه ندارد. تنها با انتخاب یکی از چند شخصیت فیلم که ناگهان تصمیم به ترک دزدی گرفته و اوداج کرده، می‌کوشد فیلم را از خطر ممیزی نجات بدهد. با توجه به مقدمه فراوان فیلم درباره سرق‌ت و هيجان و لذت‌ش، تحول پسر جوان چنگی به دل نمی‌زند و باورپذیر نیست. متن‌های پایان فیلم درباره سرنوشت شخصیت‌ها، هم شبیه تحول خلاقکاران در فیلمسازی‌ها تحسب و شعاری است.

«متهمین دایره بیستم» محصول نگاه اشتباه به امر اخلاقی است. فعالان سینمای مستند معمولاً بر این باورند که سینمای داستانی، غیرواقعی، تجاری و سطح پایین است، اما ابتال از نه گونه سینمایی که نگاه سازنده اثر تعریف و تعیین می‌کند. در سینمای داستانی نمونه‌هایی وجود دارد که خلاقکار خرده‌پا، برخی ارزش‌های اخلاقی را رعایت کرده و به ادبی وفادار است که او را دوست‌داشتنی کرده است، «قصیر» (مسعود کیمیایی) مهم‌ترین و شناخته‌شده‌ترین نشان است و «طوفانی» (علی حاتمی)، یکی دیگر از این فیلم‌ها که شمایل ضدقهرمان چند وجهی را به نمایش می‌گذارد.

ممکن است کارگردان «متهمین دایره بیستم» معتقد باشد فیلمش در مهم‌ترین و شناخته‌شده‌ترین نشان است و «طوفانی» (علی حاتمی)، یکی دیگر از این فیلم‌ها که شمایل ضدقهرمان چند وجهی را به نمایش می‌گذارد. ممکن است کارگردان «متهمین دایره بیستم» معتقد باشد فیلمش در مهم‌ترین و شناخته‌شده‌ترین نشان است و «طوفانی» (علی حاتمی)، یکی دیگر از این فیلم‌ها که شمایل ضدقهرمان چند وجهی را به نمایش می‌گذارد.

زینب رازدشت

سی و ششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، با شور و هیجان وصف‌ناپذیری، پرده از رویدادی فرهنگی باشکوه برداشت. از میان غرقه‌های رنگارنگ و پیر از کتاب، بوی کاغذ و جوهر تازه به مشام می‌رسید. فضای نمایشگاه، مملو از مخاطبان مشتاق، نویسندگان و ناشران فعال بود.

از کودکان با کتاب‌های رنگارنگ و داستان‌های جذاب گرفته تا بزرگسالان با آثار پژوهشی و رمان‌های پرماجرا، همه در این فضا به جست‌وجوی کتاب‌هایی جدید و سرشار از دانش و تجربه بودند. با هر قدمی که برمی‌داشتید، دنیایی جدید از داستان‌ها، ایده‌ها و اندیشه‌ها در برابر چشم‌تان پدیدار می‌شد.

حضور نویسندگان و ناشران داخلی و خارجی به نمایشگاه رونقی وصف‌ناپذیر بخشیده بود. گفت‌وگوها و نشست‌های تخصصی، فرصتی برای تبادل نظر و آشنایی با دیدگاه‌های نوین و ایده‌های جدید در حوزه کتاب و ادبیات فراهم می‌کرد. از تجربیات ارزشمند نویسندگان پیشکسوت تا ارائه آثار نواوران جوان، همه در این فضا، فرصت رشد و پیشرفت را برای مخاطبان خود به ارمغان آورده بود.

این رویداد، به عنوان پلی میان نویسندگان و خوانندگان، به درک و فهم عمیق‌تری از فرهنگ و ادبیات کمک کرد و در نهایت، تجربه‌ای فراموش‌نشدنی را برای همه میهمانان رقم زد.

راضی‌ها و ناراضی‌های نمایشگاه چه گفتند؟

در حالی که برخی ناشران و غرفه‌داران از نمایشگاه امسال ابراز رضایت کردند و از حجم بازدیدکنندگان و تعاملات مثبت با مخاطبان خبر دادند، گروه دیگری از شرکت‌کنندگان از وضعیت نمایشگاه راضی نبودند.

نبودن فضای کافی برای ارائه محصولات جدید، مشکلات در تسهیلات نمایشگاهی و همچنین ترخ پایین‌تر از حد انتظار فروش، از جمله دلایل ناراضیانی برخی غرفه‌داران بود. مشکلات مربوط به دسترسی به فضای مناسب یا عدم هماهنگی در برنامه‌ریزی‌های پیش از نمایشگاه نیز به عنوان عوامل منفی در تجربه این دسته از شرکت‌کنندگان مطرح شد. از سوی دیگر، تعدادی از ناشران و غرفه‌داران از نمایشگاه امسال به دلیل کیفیت بالای بازدیدکنندگان، ارتباط مؤثر با مخاطبان هدف و همچنین افزایش فروش، ابراز رضایت کردند.

محیط نمایشگاهی جذاب و برنامه‌ریزی منظم‌تر برای معرفی محصولات جدید، از جمله عواملی بود که موجب رضایت این گروه از شرکت‌کنندگان شده بود. همچنین بازخوردهای مثبت مشتریان و افزایش تقاضا برای محصولات جدید، به عنوان نقاط قوت نمایشگاه امسال مورد توجه قرار گرفت.

۲۷ بعثت، ستارگان درخشان، ستاره‌ها، پلاک عشق و چشم و چراغ از جمله ناشرانی بودند که از زیبایی مثبتی از سی‌وششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران ارائه دادند.

آنها ضمن اشاره به حضور پرشور مخاطبان و تعاملات مثبت با بازدیدکنندگان، تأکید کردند که وضعیت نمایشگاه نسبت به سال گذشته تغییری محسوس نداشته است. این ناشران از فروش و استقبال مخاطبان رضایت نسبی داشتند و نمایشگاه را فرصتی مناسب برای معرفی محصولات و ارتباط با مخاطبان خود ارزیابی کردند.

در مقابل، نشر شاگردن از جمله ناشرانی بود که از جانمایی غرفه خود در نمایشگاه

هنر و ادبیات

گروه سینما و ادبیات ۸۸۵۲۳۰۶۰

مروری بر نقاط قوت و ضعف سی‌وششمین نمایشگاه کتاب تهران

بهار دل‌انگیز کتاب‌دوستان چگونه سپری شد

محمدحیدری پوری

در فضای نمایشگاه هر خواننده‌ای، هر نویسنده‌ای، هر ناشری، به شکلی جدیدتر و عمیق‌تر با دنیای ادبیات پیوند می‌یافت. لحظات ناب و پر از انرژی، در میان قفسه‌های پر از کتاب‌های رنگارنگ و در گفت‌وگوهای گرم و پر شور به یادگار می‌ماند؛ یادگاری از سی‌وششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران؛ نمایشگاهی که در دل خود، آینده‌ای روشن و پر از داستان را پنهان کرده بود

امان از گرانی کتاب!

اما نکته‌ای که بارها تکرار می‌شد، گران بودن کتاب‌ها نبود، قیمت‌هایی که در مطبق قوانین نمایشگاه، ناشرانی که ثبت‌نام کرده و غرفه اجاره می‌کنند اما در نمایشگاه حضور پیدا نمی‌کنند، با مجازات‌هایی مواجه می‌شوند.

این مجازات‌ها که شامل عدم‌امکان حضور در نمایشگاه در سال‌های آینده است، نشان دهنده اهمیت نظم و انضباط در نمایشگاه است، با این حال این اتفاق، از دیدگاه منفی آن به‌طور غیرمستقیم، به نمایشگاه آسیب می‌رساند و ضررهایی برای سایر ناشران و بازدیدکنندگان ایجاد می‌کند.

این تفاوت در نظرات نشان می‌دهد عوامل مختلفی در رضایتمندی ناشران از نمایشگاه مؤثر هستند. عوامل کلیدی مانند جانمایی غرفه‌ها، دسترسی به تسهیلات مناسب، تبلیغات و اطلاع‌رسانی و همچنین حجم بازدیدکنندگان می‌توانند در میزان موفقیت ناشران از نمایشگاه نقش تعیین‌کننده داشته باشند.

بررسی این عوامل و ارائه راه‌حل‌های مناسب می‌تواند به بهبود تجربه شرکت‌کنندگان در دوره‌های بعدی نمایشگاه کمک شایانی کند.

در این میان دو جوان، با شور و شوقی وصف‌ناشدنی در میان غرفه‌های نمایشگاه قدم می‌زدند. کتاب‌ها با طرح‌ها و رنگ‌های متنوع، چشم‌نواز بودند و به نظر می‌رسید هر کدام داستانی را در دل خود پنهان کرده‌اند.

فیلمسازان در نمایشگاه کتاب از اقتباس در سینما گفتند

اقتباس کاملاً وفادارانه از ادبیات در سینما نتیجه مناسبی به همراه ندارد

دیده می‌شود، اما تأثیر اصلی را از رمان گرفتیم. عیاری بیان کرد: پان نطف فیلم دسیک‌پرایم بسیار آزاردهنده بود. شخصیت پسربرچه در آبادانی‌ها بر گرفته از زندگی شخصی من است. تلاش می‌کنم سختی‌های زندگی را بپذیرم اما با آلمان‌های کوچک به دنبال روزنه‌ای از امید باشم، همان‌طور که این موضوع در فیلم «بیدارشو آرزو» نیز به چشم می‌خورد.

فرزاد مؤتمن که با فیلم «شب‌های روشن» در ذهن سینماوسناران مانده است، درباره اقتباس در سینما بیان کرد: به نظر من یک اقتباس کاملاً وفادارانه از ادبیات در سینما نتیجه مناسبی به همراه ندارد. اگر به اقتباس‌های مهم دنیا نگاه کنیم، متوجه می‌شویم که نتیجه‌هایی آنها بیش از سینما به فوتورمان شبیه هستند، در نتیجه بهتر است شرایط و قصه زندگی خودمان را وارد جهان

کارگردانان مطرح سینمای ایران یا حضور در سی‌وششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران صحبت‌هایی درباره اهمیت ادبیات و اقتباس انجام دادند.

کیانوش عیاری که مراسم روز تولدش در نمایشگاه کتاب برگزار شد، درباره اقتباس در سینما گفت: عیاری در پاسخ به پرسش دانش درباره اقتباس ادبی گفت، در میان آثار من، دو قسمت از مجموعه «هزاران چشم» از داستان‌های ریومن کارور اقتباس شده‌اند نویسنده‌ای که او را رد حد و اندازهای محض می‌داند.

وی ادامه داد: هنگام ساخت «آبادانی‌ها» نمی‌دانستم «دزد دوچرخه» اثری اقتباسی است تا اینکه دوستی نسخه اصلی کتاب را به من داد و من شبانه آن را خواندم، هرچند برخی جنبه‌های فیلم دسیک‌پرا «آبادانی‌ها»

«آشتی‌کنان»

الگوی همبستگی و همدلی را بر جسته می‌کند

زندگی به سبک ایرانی یک زندگی اجتماعی و رابطه‌محور است، درست برخلاف سبک زندگی در غرب که تنهایی و دوری از خانواده و جامعه را تبلیغ و ترویج می‌کند. زندگی ایرانی هم این روزها به لطف توسعه شهرنشینی و تغییرات کالبدی در فضای زندگی و رابطه آدم‌ها دستخوش تغییرات اساسی شده است. یکی از همین تغییرات، نوع رابطه اجتماعی و ارتباط با آدم‌های پیرامون محل زندگی است که دیگر شباهتی به گذشته ندارد. ظاهر آضر ب‌المثل «چهاردیواری اختیاری» بدجوری تأثیر خودش را گذاشته و ما را از حال و احوال یکدیگر بی‌خبر کرده است. مستند «آشتی‌کنان» در چنین فضایی سراغ سوزهای خوب و جذاب افتاده است. زندگی گروهی از زنان در محله سلان تهران که با ایجاد یک شبکه اجتماعی کوچک اما مؤثر، به حمایت از خانم‌های باردار یا تازه‌زایمان کرده مشغول هستند، سوزۀ اصلی این مستند به کارگردانی تینا صفاهیه شده است.

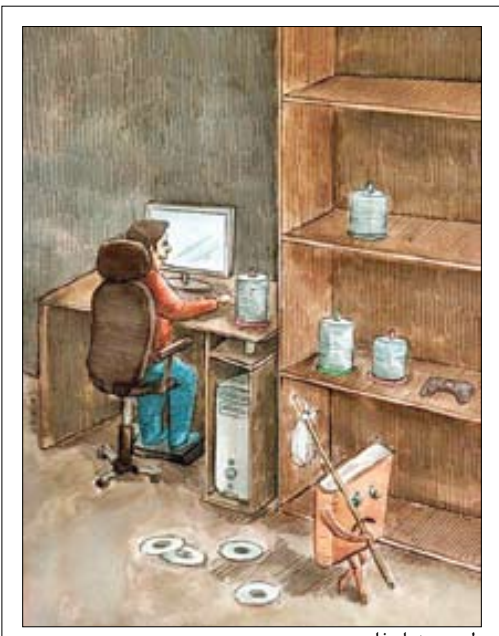
قبل از هر چیز انتخاب چنین سوزهای را که روایتگر آسیب‌ی اجتماعی در شهر شلوغ و پرهیاهوی تهران است، باید ستود؛ جایی که بسیاری از افراد در آن به دلیل سبک زندگی مدرن با احساس تنهایی و جدایی از دیگران دست‌وپنجه نرم می‌کنند. «آشتی‌کنان» قصد دارد با معرفی گروهی زنانه به عنوان الگویی از همبستگی و همدلی جمعی، نشان دهد می‌توان با ایده‌ها و ابتکارهای ساده و البته کمی همدلی «از خود گذشتگی بر شیوه زیست‌ومادران و کودکان این شهر اثر گذاشت. نمایش تصویری این همدلی می‌تواند حتی به عنوان الگویی ساده‌برای دیگر شهرها نیز به کار آید. مستند «آشتی‌کنان» روایتی صمیمی و تأثیرگذار از شکل‌گیری گروهی تحت عنوان «مادر بار» است؛ گروهی متشکل از مادران دغدغه‌مند با هدف حمایت از زنان باردار؛ مادرانی که به‌تازگی صاحب فرزند شده‌اند، همچنین بانوانی که در زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی نیاز به همدیاری دارند. قصه «آشتی‌کنان» درست مثل کوچه‌های آشتی‌کنان در معماری ایران ساختاری ساده و دور از پیچیدگی دارد؛ روایتی ساده در فرم اما با نگاهی عمیق به فعالیت‌های داوطلبانه و انسان‌دوستانه گروهی زنانه که قرار است توانایی و نقش مؤثرشان را در جامعه ایفا کنند. کارگردان مستند «آشتی‌کنان» با توجه به سابقه پژوهشگری در فضای شهری بزرگ مثل تهران سراغ زانلی رفته که به تلاش‌های داوطلبانه و نوع‌دوستانه می‌پردازد و هدف‌شان بهبود وضعیت اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی زنان محله سلان تهران است. این مستند نمونه‌ای ملموس از همبستگی زنانه در جامعه امروز ایران را به نمایش می‌گذارد.

یکی از چالش‌های اصلی کارگردان در مستند «آشتی‌کنان» مانند اغلب مستندهای اجتماعی، راضی کردن سوزۀ‌های اصلی برای قرار گرفتن در مقابل دوربین و روایت داستان است. روایان این اثر، اغلب خانم‌هایی مذهبی و طبعاً با ملاحظات خاص خود بوده‌اند اما کارگردان نتوانسته است این زنان دغدغه‌مند را جلوی دوربین خودش قرار دهد و از طریق آنها حرف‌هایی مهم درباره اهمیت روابط آدم‌ها منتقل کند.

روایت ساده و دور از زیاکاری بانوان از همان دقایق ابتدایی، توجه مخاطب را جلب می‌کند؛ جایی که این زنان در حالی که مشغول فعالیت‌های روزمره در خانه یا فعالیت در گروه مادر باری هستند، از شروع، انگیزه و چالش‌های فعالیت‌های داوطلبانه‌شان سخن می‌گویند. این فرم روایتی مستند حتی اگر بر گروه اندکی از مخاطب هم تأثیرگذار باشد، به هدف و رسالت اصلی خودش که بازگویی و روایتگری حقیقی از آنچه در گوشه‌ای از شهر شلوغ تهران مادر جمعی آرام و صمیمی می‌گذرد، رسیده است. یکی از نکات قابل توجه در مستند «آشتی‌کنان» حضور بچه‌هاست؛ بچه‌هایی که اتفاقاً گروه مادر باری بخشی از هویت خود را، مرهون حضور آنان است. در مستند هم بچه‌ها به شکلی واقعی (در حال بازی کردن و بهانه‌گیری) حضور دارند تا جایی که گاهی مخاطب حس می‌کند دوربین کارگردان در حال ضبط تصاویری به شکل مخفی است. اتفاقاً همین نکته‌بر جنبات‌های بصری مستند افزوده است. مستند «آشتی‌کنان» از پیشینه پژوهشی مناسبی برخوردار و کارگردان بر موضوع اشراف داشته است. بنابراین از لحاظ محتوایی با دست پر تولید شده، هرچند ممکن است از لحاظ فرم در فضای نقد حرفه‌ای کاستی‌هایی داشته باشد. مستند آشتی‌کنان از سوی خانه مستند تهیه و تولید شده است. مستند «آشتی‌کنان» به کارگردانی تینا صفاهیه و تهیه‌کنندگی محمدجواد امیرانی محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که در خانه مستند تهیه و تولید شده است. این اثر ابتداسه‌شنبه ۱۶ اردیبهشت‌ماه از شبکه ۲ سیما پخش شد و از طریق تلویزیون در دسترس است.

قاپ هنر

طرح: محمدعلی خلجی

بحث را از بنیادی ترین سؤال آغاز می کنیم؛ سازمان برنامه دقیقاً چه جایگاهی در نظام حکمرانی کشورمان دارد؟

سازمان برنامه مغز نظام حکمرانی است. برنامه‌ریزی، سیاستگذاری، اولویت‌بندی، ارزیابی، هدایت و کنترل، همه از اینجا شروع می‌شود. ما اگر بخواهیم پیرسیم چه نهادی مسئول توسعه کشور است، جواب دقیقش همین سازمان برنامه و بودجه است. این سازمان رسماً از سال ۱۳۳۴ با همین عنوان فعلی کارش را شروع کرد، اما پیش از آن هم هسته‌هایی از آن در وزارت اقتصاد فعال بود. ما عملاً از سال ۱۳۳۷ وارد فاز برنامه‌ریزی توسعه شدیم. قبل از انقلاب پنج برنامه توسعه داشتیم، بعد از انقلاب هم شش برنامه داشتیم که البته برخی نیمه‌کاره ماندند یا تاخیر اجرا شدند، اما سؤا مهم این است که این نهاد، با آن پیشینه، چرا امروز به این نقطه رسیده است؟ چرا هنوز نتوانسته‌ایم یک مسیر پایدار و منسجم توسعه را طی کنیم؟

خب چرا؟ ایراد از کجاست؟

پاسخ دقیق این است که ما هنوز الگوی بومی جامع برای توسعه نداریم، انقلاب اسلامی آمد تا نگاه ما به توسعه را تغییر دهد، اما ساختار سازمان برنامه تغییر نکرد. ما به جای بازتعریف مأموریت این نهاد بر اساس ارزش‌های انقلاب، همان مسیر قبلی را ادامه دادیم. به همین دلیل مثلاً در برنامه چهارم توسعه می‌بینید که مبانی نظری‌اش کاملاً مبتنی بر اقتصاد لیبرالی غربی است. این یعنی یک گسست عمیق میان آنچه قانون اساسی می‌گوید و آنچه در سازمان برنامه اجرا می‌شود.

یعنی سازمان برنامه نتوانست خودش را با انقلاب تطبیق دهد؟

با وجود برخی اقدامات ارزنده و اصولی، اما در عمل همین‌طور است و با تراز انقلاب فاصله داریم. ما در قانون اساسی مفاهیم بلندی مانند عدالت، فقرزدایی، استقلال اقتصادی، آموزش و بهداشت رایگان داریم، اما این سازمان برنامه توانسته است برای این مفاهیم مدل اجرایی طراحی کند؟ خیر. ما همچنان با مدل‌های وارداتی برنامه می‌نویسیم. به همین دلیل است که توسعه ما، اگر نگوئیم ناموفق، دست کم ناپایدار و نامتوازن بوده است.

این سؤال اساسی مطرح می‌شود چطور می‌توان این نهاد را به تراز انقلاب اسلامی رساند؟

اول از همه باید بپذیریم که نیازمند یک بازمهندسی کامل در سازمان برنامه هستیم. این بازمهندسی هم فکری است، هم ساختاری و هم نهادی. باید نگاه ما به برنامه‌ریزی تغییر کند. می‌دانیم که توسعه، صرفاً رشد اقتصادی نیست، توسعه یعنی رشد فرهنگی، اجتماعی، دفاعی، اخلاقی و اقتصادی همه با هم. سازمان برنامه باید برای همه این ابعاد سیاستگذاری کند، نه فقط برای رشد تولید ناخالص داخلی.

پس اینکه برخی معتقدند سازمان برنامه باید «ستاد اندیشه‌ورزی» دولت باشد، نه صرفاً ستاد بودجه‌ریزی، درست است؟

کاملاً درست است، نگاه صرف حسابداری به سازمان برنامه، این نهاد را از کارکرد اصلی‌اش دور می‌کند. سازمان برنامه باید تفکر راهبردی تولید کند. باید سیاست را تبدیل به برنامه کند. باید نقش میانجی بین فکر و اجرا باشد. اگر فقط به بودجه‌ریزی بسنده کنیم، عملاً مغز حکمرانی را تبدیل به یک دفتر داری می‌کنیم.

بارها به این موضوع اشاره کرده‌اید، با توجه به تجربه شما در مدیریت سازمان برنامه و بودجه در دولت سیزدهم می‌توان امیدوار بود که شاهد چنین تغییری باشیم؟

من سابقه فعالیت به‌عنوان معاون برنامه‌ریزی در سازمان را در دولت‌های پیشین هم داشتم. ما در دوره دولت نهم و دهم، بخشی از مسئولیت‌های مربوط به سیاستگذاری کلان بود. همچنین در وزارت نیرو و اقتصاد نیز در تعامل مستمر با سازمان برنامه بودم. به همین دلیل با ساختار، چالش‌ها و ظرفیت‌های این نهاد به خوبی آشنا هستم. معتقدم این سازمان، اگر به‌درستی بازتعریف و تجهیز شود، می‌تواند موتور پیشرفت و توسعه کشور باشد.

به سؤال برمی‌گردم، به نظر شما می‌توان با حفظ ساختار فعلی، این تحول را رقم زد؟

رواست. بگویم خیلی بعید به نظر می‌رسد. ما باید هم در سطح منابع انسانی، هم فرایندها و هم ساختارهای تصمیم‌سازی، تغییراتی بنیادین ایجاد کنیم. در مجموع اگر بدنبال یک گرفتار مشکلات عدیده باشد و به روزمرگی خو بگیرد، دیگر نمی‌تواند موتور جهش باشد. ما باید ترکیبی از تجربه و جوانی، دانش و تعهد، تخصص و خلاقیت را در این نهاد که دارای ظرفیت‌های بسیار بالایی است، احیا کنیم.

یکی از چالش‌های همیشگی کشور، وابستگی به درآمد‌های نفتی است. آیا سازمان برنامه توانسته است راهکاری برای برون‌رفت از این بحران ارائه دهد؟

وابستگی به نفت، مزمن‌ترین بیماری اقتصاد کشورمان است. متأسفانه سازمان برنامه هم در بسیاری از سال‌ها بیشتر به «پنهان کردن» این وابستگی پرداخته تا «درمان» آن. اما قاضی‌حکام داریم که اگر صادرات نفت دچار اختلال شود، بلافاصله دچار بحران ارزی، تورم، کسری بودجه و ترازان در سیاستگذاری می‌شود. این یعنی آسیب‌پذیری شدید ساختاری.

در این شرایط، نظام مالی دولت چه واکنشی نشان می‌دهد؟

نظام مالی ما طوری شکل گرفته که به‌طور بسیاری از کارشناسان، بدون نفت قادر به بستن بودجه نیست. مثلاً در سال ۱۳۹۷، با تحریم صادرات نفت، کشور بلافاصله دچار شوک ارزی شد. نرخ ارز بالا رفت، تورم شدید شد و نظام بودجه‌ای ما فروپاشید. چون ما همچنان نفت را نه به‌عنوان سرمایه‌ملی، بلکه به‌عنوان «پول دم دستی» دولت می‌بینیم.

این یعنی بودجه ما واقع‌بینانه نیست؟

جایگزین واقعی برای نفت در نظام مالی کشور طراحی شده است؟ واقعی از این جهت که بشود روی آن حساب کرد

بدون آنکه به مردم فشار وارد شود؟

تلاش‌هایی صورت گرفته است، اما هنوز به یک مدل جامع نرسیده‌ایم. اصلاح ساختار مالیاتی، مولدسازی دارایی‌های دولت، درآمدهای پایدار، همه اینها مطرح شده‌اند، اما پرکننده مقطعی و غیرسیستمی اجرا شده‌اند. سازمان برنامه باید یک «قشه جامع درآمذایی غیرنفتی» طراحی کند. بدون چنین نقشه‌ای، هر سال گرفتار بحران خواهیم بود. بزرگ‌ترین آسیب این است که بودجه‌ریزی تبدیل به یک چانه‌زنی سیاسی شده، نه یک فرایند علمی. بعضاً ملاحظه می‌شود که دستگاه‌ها برای گرفتن سهم بیشتر، فشار می‌آورند. در چنین حالتی بودجه‌ها بر اساس منطق نیاز و کارآمدی بسته نشده و طبیعی است که قدرت لابی و نفوذسیاسی مداخله کند و وقوع این وضعیت یعنی تخصیص غیربهره‌بخش منابع، یعنی بی‌عدالتی در توسعه، یعنی اتلاف سرمایه‌های عمومی.

اصلاحات اینچنینی که لازم است ولی مهم‌تر این است که از کجا باید شروع شود؟

از منظر کارشناسی نیاز به یک دگردیسی در فهم بودجه داریم. باید بودجه را نه به‌عنوان یک سند حسابداری، بلکه به‌عنوان یک سند جامع حکمرانی ببینیم. یعنی باید در بودجه، سیاستگذاری اولویت‌بندی، نتایج اجتماعی و اقتصادی لحاظ شود. برنامه‌ریزی عملیاتی، بودجه‌ریزی مبتنی بر عملکرد، تخصیص مبتنی بر اثربخشی، اینها ابزارهایی هستند که در دنیا جواب داده‌اند.

بودجه‌های فعلی ما چقدر با سیاست‌های کلی منطبق‌اند؟

متأسفانه بسیار کم. در عمل سیاست‌های کلی نظام از جمله سیاست‌های

کلی اقتصاد مقاومتی یا در بودجه‌ها دیده نمی‌شوند یا صوری گنجانده می‌شوند. ما نیازمند سازوکار نظارت پیشینی هستیم، یعنی قبل از تدوین

لاایحه بودجه باید بررسی شود که چقدر با سیاست‌های کلان سازگار است.

این کار را، وظایف ذاتی سازمان برنامه است.

که در شمال تهران زندگی می‌کند، شرایط برابری ندارد. سیاستگذاری ما باید این تفاوت‌ها را ببیند.

قانونگذار مگر ابزارهایی برای تحقق این هدف در اختیار سازمان برنامه و بودجه قرار نداده است؟

قرار داده است اما ابزارها زیادند و اراده جدی برای استفاده کامل از آنها چندان نیست، ما می‌توانیم با نقشه‌برداری فقر، شاخص‌های رفاه استانی، بودجه‌ریزی منطقه‌ای و تخصیص بر اساس عملکرد، فاصله‌ها را کم کنیم. باید «سیاستگذاری مبتنی بر شواهد» را جایگزین تصمیم‌گیری‌های ذهنی و چانه‌زنی کنیم. سامانه اطلاعات رفاه‌خانوار باید کامل، به‌روز و در دسترس سیاستگذار باشد.

در حوزه آموزش و بهداشت چطور؟ عدالت اینجا چقدر محقق شده است؟

در آموزش، پیشرفت‌های خوبی داشته‌ایم، ولی همچنان مشکل داریم. عدالت آموزشی یعنی دسترسی برابر به معلم با کیفیت، زیرساخت مناسب و امکانات نوین. در برخی مناطق، چنین چیزی وجود ندارد. در بهداشت هم وضع مطلوب نیست. توزیع پزشک، امکانات درمانی و کیفیت خدمات،

در حالی‌که عدالت در متن قانون اساسی آمده است و رهبر انقلاب هم بارها تأکید کرده‌اند، شکاف‌های طبقاتی، نابرابری‌های منطقه‌ای، تبعیض در توزیع امکانات و فرصت‌ها همچنان پا بر جاست. دلیل اصلی هم این است که ما در سازمان برنامه، هنوز یک مدل عملیاتی جامع برای تحقق عدالت نداریم

این گزاره را قبول دارید که اصلاح ساختار بودجه‌ریزی، فراتر از یک اصلاح‌اداری نوعی اصلاح حکمرانی است؟

کاملاً درست است. اگر بخواهیم حکمرانی را به‌معنای توانایی در تخصیص منابع بدانیم، قلب این حکمرانی، برنامه و بودجه است. اگر قلب کار نکند، کل سیستم فلج می‌شود. باید بدانیم بودجه، ابزار سیاستگذاری است، نه صرفاً دفتر دخل و خرج. اصلاح بودجه یعنی بازتعریف نقش دولت، بازطراحی اولویت‌ها و بازسازی رابطه دولت و ملت.

آن‌وقت نقش مردم در فرایند بودجه‌ریزی چیست؟

شفاف‌سازی بودجه، امکان نظارت عمومی، انتشار برنامه‌ها و شاخص‌های هزینه کرد، همه اینها از ارکان حکمرانی خوب هستند. برای مثال اگر مردم بتوانند مالیاتشان کجا خرج می‌شود، اگر بتوانند عملکرد دستگاه‌ها را ارزیابی کنند، هم مشارکت افزایش می‌یابد و هم اعتماد عمومی مردم می‌شود. این نقطه شروع توسعه پایدار است. باید صورتی می‌توان انظار داشت که مشارکت بخش‌های خصوصی و نقش مردم نیز بالنده شود.

یکی از اصول بنیادین انقلاب اسلامی، عدالت اجتماعی است. چرا با گذشت چهار دهه، هنوز این هدف تحقق نیافته است؟

دلیل این ناکامی ریشه در برنامه‌ریزی دارد، در حالی‌که عدالت در متن قانون اساسی آمده است و رهبر معظم انقلاب هم بارها تأکید کرده‌اند، شکاف‌های طبقاتی، نابرابری‌های منطقه‌ای، تبعیض در توزیع امکانات و فرصت‌ها همچنان پابرجاست. دلیل اصلی هم این است که ما در سازمان برنامه، هنوز یک مدل عملیاتی جامع برای تحقق عدالت نداریم.

یعنی نظام برنام‌ریزی ما، عدالت را به‌عنوان هدف لحاظ نمی‌کند؟

در اسناد بالادستی بله، اما در اجرا خیر. عدالت محوری جزء اصول بنیادی است، ولی ما عدالت را به‌صورت شعاری در برنامه‌های می‌نویسیم، اما در بودجه‌بندی، در تخصیص منابع، در اولویت‌گذاری پروژه‌ها و در سنجش اثرات سیاست‌ها، اثر قابل قبولی از عدالت نمی‌بینیم. ما حتی یک سامانه جامع برای تحلیل نابرابری نداریم. همین باعث می‌شود تا تصمیم‌ها بعضاً تحت تأثیر نفوذسیاسی گرفته شوند، نه در اساس نیاز واقعی مردم.

نقش سازمان برنامه در این میان چیست؟

سازمان برنامه باید موتور تولید سیاست‌های عدالت‌محور باشد، یعنی بودجه‌ها را با نگاه به مناطق محروم و طبقات آسیب‌پذیر تنظیم کند. باید شاخص‌های فقر، بیکاری، بر خورداری از زیرساخت و خدمات را مبنای قرار دهد. عدالت یعنی «برخورد متفاوت با وضعیت‌های متفاوت». یعنی کسی «نقشه محرومیت» و «تخصیص بر مبنای شکاف توسعه» نتوانسته‌اند

«مسئله ما فقط منابع نیست؛ مسئله، نداشتن نقشه جامع است.» این جمله

رئیس سازمان برنامه و بودجه دولت سیزدهم شاید بهترین در و رود به بحثی باشد که او در این گفت‌وگوی بی‌برده با روزنامه «جوان» گفت. وگویی

که از تعریف فلسفه وجودی سازمان برنامه آغاز شد، به نقد ساختار

حکمرانی رسید و از آنجا به قلب آسیب‌شناسی توسعه‌یافتگی در دولت‌ها

راه یافت. منظور، که سابقه سال‌ها حضور در دستگاه‌های اقتصادی و اجرایی‌را

دارد، معتقد است سازمان برنامه باید به مغز متفکر دولت بدل شود؛ مغزی

که نه تنها اندیشه‌ورزی کند، بلکه سیاستگذاری، اولویت‌بندی، نظارت و

تصمیم‌سازی را با الگویی مبتنی بر انقلاب اسلامی دنبال کند. او ضمن تأکید

بر لزوم کوچک‌سازی دولت و مقابله با اتلاف منابع به تشریح کمبودهای نظام

برنامه‌ریزی، تناقضات در بودجه‌ریزی، نبود مدل بومی پیشرفت و وابستگی

خطرناک اقتصاد ایران مان به نفت پرداخت. متن پیش‌رو، حاصل گفت‌وگو با

داوود منظور است؛ گفت‌وگویی که می‌کوشد پاسخی بیابد برای این پرسش

اساسی: «چرا با وجود ۴۰ سال برنامه‌نویسی، هنوز عقیم؟»

بله، تجربیات گذشته این موضوع را نشان می‌دهد. شعا برنامه چهارم توسعه را نگاه کنید. در بخش مبانی نظری‌اش، مفاهیم توسعه غربی مثل بازار آزاد، دولت حداقلی، رشد به‌هر قیمت، اولویت سرمایه‌گذاری خارجی و... دیده می‌شود. آیا اینها با آموزه‌های انقلاب اسلامی هماهنگ است؟ خیر. نتیجه هم همین شده که برنامه‌ها از واقعیت‌های فرهنگی و اجتماعی ما فاصله گرفت‌اند.

پس مرکز الگوی اسلامی – ایرانی پیشرفت کجای کار قرار داشت؟!

تشکیل این مرکز، گامی بسیار مهم و راهبردی بود. قرار بود این مرکز، یک الگوی جامع و منسجم برای پیشرفت کشور در همه ابعاد مطرح کند؛ الگویی که هم نظری باشد و هم عملیاتی، اما متأسفانه، هنوز این الگو به مرحله اجرا و نهادینه‌سازی نرسیده است. دلایلش هم متعدد است: از ضعف در پیوند با دستگاه‌ها گرفته تا کم‌توجهی بدنه اجرایی به این پروژه ملی. بخشی از مشکل، عدم اعتقاد نخبگان به این الگوست. هنوز در بخشی از بدنه کارشناسی، مدل‌های توسعه غربی جذاب‌ترند. بخشی هم به نبود الزامات حقوقی و اداری بازمی‌گردد. سازمان برنامه و دیگر نهاده‌ها، هنوز عملاً خود را ملزم به تبعیت از این الگو نمی‌دانند. اگر سیاستگذاری کلان مبتنی بر این مدل نشود، در واقعیت اتفاق نمی‌افتد.

تفاوت این الگو با مدل‌های مرسوم توسعه چیست؟

اولاً در نگاه به اسان در الگوی اسلامی – ایرانی، انسان فقط یک موجود مصرف‌کننده نیست، بلکه موجودی با کرامت، مسئول و هدفدار است. دوماً در اهداف در این الگو، هدف صرفاً رشد اقتصادی نیست؛ بلکه عدالت، استقلال، معنویت، اخلاق و هویت ملی نیز در کنار آن تعریف می‌شود. سوماً در ابزارها در مدل، مشارکت مردم، اخلاق اسلامی، ظرفیت‌های بومی و اقتصاد مقاومتی نقش محوری دارند.

این الگو واقعاً قابلیت اجرا هم دارد یا فقط نظری است؟

اتفاقاً اگر درست طراحی شود، قابلیت اجرایی بالایی دارد. باید اهداف بلندمدت در قالب توسعه‌اش را قابل سنجش تعریف شوند. بعد به افاق‌های پنج‌ساله، سه‌ساله و یک‌ساله تبدیل شوند. دستگاه‌ها هم برنامه‌هایشان را بر اساس این اقق‌ها تنظیم کنند. نقش سازمان برنامه دقیقاً همین‌جاست: تبدیل اندیشه به اقدام.

فکر می‌کنید در دولت اراده‌ای برای اجرایی‌سازی این الگو وجود دارد؟

بله، این اراده وجود دارد. ما در سازمان برنامه تلاش کردیم برخی مفاهیم این الگو را در سیاستگذاری‌های خود وارد کنیم. مثلاً عدالت محوری، استقلال اقتصادی، حمایت از تولید داخلی، مردمی‌سازی اقتصاد، اما این کافی نیست. باید یک بازنگری کامل در اسناد بالادستی و ساختار اجرایی انجام‌شود تا این الگو، چارچوب همه تصمیم‌گیری‌ها باشد.

دیگر کشورها چنین تجربه‌ای داشتند؟

بله، چین یک مدل توسعه بومی با محوریت «سوسیالیسم با ویژگی‌های چینی» طراحی و با آن کشورش را متحول کرده است. کره جنوبی هم در دهه ۷۰ میلادی، مدل توسعه‌اش را کاملاً متناسب با فرهنگ، منابع و ظرفیت‌هایش نوشته است. این کشورها موفق شدند، چون اول «نقشه راه» نوشتند، بعد برنامه. ما هنوز نقشه راه جامع نداریم.

و راه‌حل؟

ما باید شجاعت بازاندیشی داشته باشیم. بپذیریم که مدل‌های فعلی کارایی لازم را ندارند. سپس باجماع نخبگان، بازنویسی الگو را آغاز کنیم. سازمان برنامه باید به مرکز هماهنگی این فرایند تبدیل شود. اگر الگو نوشته‌شود اما دستگاه‌ها اجرا نکنند، بی‌فایده است. باید الزام قانونی، نظارت مردمی، روزآمدی در پایش و ارزیابی و اراده سیاسی جدی پشت آن باشد.

چرا با وجود این همه اسناد بالادستی و سیاست‌های کلی نظام، در عمل تلاشی در جهت به تصمیم‌سازی هستیم؟

چون بین اندیشه و اجرا، یک شکاف عمیق وجود دارد. ما از نظر نوشتن سند، یکی از کشورهای پیشرو دنیا هستیم. سند چشم‌انداز داریم، سیاست‌های کلی ابلاغی داریم، برنامه‌های پنج‌ساله داریم، بودجه‌های سالانه داریم، اما در عمل، اجرای این اسناد یا به‌قدری صورت نمی‌گیرد یا اصلاً جدی گرفته نمی‌شود. این یعنی بحران در اجرایی‌سازی برنامه‌ها و چالش حکمرانی.

ریشه این بحران کجاست؟

حکمرانی، یعنی تبدیل فکر به اقدام. مادر ایران، این زنجیره را ناقص داریم، یعنی از ایده تا اجرا با مسیر مشخصی وجود ندارد یا نهاده‌ها در این مسیر

هماهنگ نیستند. نظارت و ارزیابی نیز به صورت مؤثرتری باید اعمال شود. مثلاً سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی سال ۱۳۹۴ ابلاغ شد، اما هنوز بخش زیادی از آنها روی زمین مانده است. دلایلش هم روشن است:

نبود سازوکار نظارت پیشینی و پسینی مؤثر.

هیئت عالی نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام چه جایگاهی در این مسیر دارد؟

این یک گام بسیار مهم است. اگر این هیئت بتواند به‌موقع و با قدرت، نسبت به کاستی‌ها و انحرافات‌ذاکر بدهد و جلوی تصویب قوانین مغایر را بگیرد، می‌تواند به انسجام در سیاستگذاری کمک کند. اما برای اینکه مؤثر باشد، باید نظارتش جدی، فنی و فراگیر باشد. فقط نباید یک ابزار صوری باشد.

و باز هم نقش سازمان برنامه و بودجه؟

سازمان برنامه باید حلقه واسط بین سیاستگذاری کلان و اقدام اجرایی باشد. یعنی خودش را محدود به نوشتن بودجه نکند. باید ابتدا سیاست‌های کلی را به اهداف کمی ترجمه کند. بعد این اهداف را به برنامه‌ها و پروژه‌ها تبدیل کند و در پایان، نحوه اجرا را رصد و ارزیابی کند. این یعنی حکمرانی مبتنی بر برنامه.

و در پایان، اگر بخواهید فقط یک توصیه راهبردی برای آینده حکمرانی داشته باشید، آن چیست؟

به‌منظرم ما در آستانه یک انتخاب تاریخی هستیم. ما مسیر آزمون و خطا، ناکارآمدی، بی‌برنامگی و موازی‌کاری را طی کنیم و نهایتاً موجب عقبگرد و چالش‌های متعدد در نظام‌اداری می‌شویم یا اینکه یک تصمیم شجاعانه می‌گیریم و به‌سمت بازمهندسی نظام حکمرانی، برنامه‌ریزی و مدیریت کشور می‌رویم. شرط اول آن باز تعریف سازمان برنامه و بودجه است. این نهاد باید با بهره‌گیری از شیوه‌های کارآمد نگاه جامع به «ستاد ملی تفکر، اقدام و پیشرفت» تبدیل شود، نه صرفاً یک مرکز کرد بودجه‌نویسی.

تغییر مسیر بانوان فوتسال ایران در جام‌مل‌ها

اولی آسیا پریه

شاگردان فروزان سلیمانی رفته بودند برای کسب سومین جام، اما زاین به فرمان‌روایی فوتسال زنان ایران پایان داد تا پای بانوان فوتسال ایران به فینال جام‌مل‌های آسیا نرسد. تیم‌ملی فوتسال بانوان ایران که با کسب ۱۳ برد در ۱۴ بازی به جمع چهار تیم برتر جام‌مل‌های آسیا رسیده بود، در‌ست در شرایطی که تنها دو گام تا بالا بردن جام قهرمانی برای سومین مرتبه فاصله داشت، با شکست ۲ بر صفر مقابل سامورایی‌ها تغییر مسیر داد و امروز در رده‌بندی برابر چین قرار می‌گیرد تا شاید با ایستادن بر سکوی سوم آسیا به مدال برنز این مسابقات دست یابد.

بانوان ایران اگرچه چین تایپه را به سختی پشت سر گذاشتند، اما با عملکرد قابل قبول خود، کنفدراسیون فوتبال آسیا را به تمجید واداشتند و ای‌اف‌سی در پی این بازی بود که از فرانزه توسلی به عقاب آسیا نام برد. عقابی که اما نتوانست با محافظت از دروازه ایران در مصاف با سامورایی‌ها، مسیر رسیدن به فینال را مهیا کند و سرنوشت بانوان ایران در مصاف با زاین متفاوت از آن چیزی شد که انتظار می‌رفت. سوگا، سرمربی تیم فوتسال بانوان زاین قبل از بازی نیمه‌نهایی، ایران را سخت‌ترین رقیب تیمش در آسیا خوانده بود: «ما چیزی را تغییر نمی‌دهیم، چون به خودمان ایمان داریم و سبک خود را بازی خواهیم کرد. ما باید مؤثر بازی کنیم و عزم‌مان جزم است. تنها در این صورت است که می‌توانیم از سد ایران عبور کنیم. ایران، یکی از سخت‌ترین حریفان ما در این مسابقات است، اما می‌خواهیم نشان دهیم که در هفت سال گذشته چقدر رشد کرده‌ایم.» شاید آنچه در پایان نبرد دختران ایران با زاین به تصویر کشیده شد، رشد هفت ساله دامورایی‌ها بود. رشدی که فوتسال بانوان ایران بعد از کسب دو عنوان قهرمانی از آن غافل شدایی‌شک نمی‌توان منکر توانایی‌های تیم فوتسال بانوان ایران شد، تیمی با دو عنوان قهرمانی در آسیا که تک‌تک نفراتش یک وزنه محسوب می‌شوند. اما بعد از کسب عنوان‌های افتخارآمیز از مقوله‌ای غافل شد که زاین با توجه به آن توانست چنان به فرمان‌روایی بانوان ایران در آسیا پایان دهد که تیمی که تا قبل از نیمه‌نهایی مدعی بود به دنبال کسب سومین جام است، حالا در اندیشه شکست چین در رده‌بندی است تا حداقل با ایستادن بر سکوی سوم آسیا به کار خود در این دوره از رقابت‌های جام‌مل‌های آسیا پایان دهد. عنوانی که اما برای قهرمان دو دوره آسیا موفقیت محسوب نمی‌شود و بی‌شک شکست و ناکامی مطلق است.

فوتسال اروپا

شمیر رضوان

تکرار تاریخ در دربی کاتالونیا

قهرمانی بدون جشن بارسا

تاریخ بار دیگر برای بارسا تکرار شد و برتری در دربی کاتالونیا، جام قهرمانی را تقدیم آبی‌وآلاری‌ها کرد، البته با این تفاوت که این بار برخلاف دو سال قبل پیروزی مقابل اسپانیول با کنک کاری تماشاگران میزبان همراه نبود، اما هرغم تمام وعده‌های داده شده، شرایط به گونه‌ای پیش رفت که بارسا جشن قهرمانی را در رختکن گرفت، چراکه آبی‌اش‌های داخل زمین اجازه کوچک‌ترین شادی را به فلیک و یارانش نداد.

فلیک خوب می‌دانست کار دشواری در استادیوم خانگی اسپانیول دارد. میزبان هم درست مانند صدرنشین لیگ کنبال هرسه امتیاز بازی بود، اما نه برای بالا بردن جام قهرمانی که برای حفظ بقا در لالیگا. اما آبی‌وآلاری‌ها آمده بودند برای تمام کردن کار و قصد نداشتند داستان قهرمانی را به هفته‌های آتی موکل کنند. دربی کاتالونیا همیشه یک بازی خاص است، اما این حساسیت و جذابیته دوچندان داشت، چراکه علاوه بر داستان قهرمانی بارسا و تلاش اسپانیول برای بقا، بحث آقای گلی لیگ هم در میان بود. رابرت لواندوفسکی که برای آبی‌وآلاری رقابت تیمگانگی با امپیه داشت، خوان گارسیا را مقابل خود می‌دید. گری با ثبت بیشترین مهار در لالیگا، اما بر خلاف بارسا که با کسب بیست و هفتمین برد این فصل هم در دوئل با اسپانیول برنده شد و هم در دوئل قهرمانی با رئال، لواندوفسکی به دلیل مصدومیت نه تنها بازی هفته ششم را به انتها نرساند که دو هفته پایانی را هم از دست داد تا شانس آقای گلی این فصل را دودستی تقدیم ستاره فرانسوی رئال کند.

برتری ۲ بر صفر مقابل اسپانیول، تکلیف قهرمان این فصل لالیگا را روشن کرد، آن‌هم در شرایطی که این تیم به راستی همانطور که دکو، مدیر ورزشی آبی‌وآلاری‌ها نیز بدان تأکید دارد، برای کسب این قهرمانی، مسیر دشواری را طی کرد: «فوتبال در بارسلونا بسیار دشوار است. زاوی دو سال پیش قهرمان لیگ شد و برای تاریخ باشگاه شخصیتی مهم بود، اما تغییرات در فوتبال طبیعی است. ما می‌دانستیم که فلیک می‌تواند چیزهای متفاوتی ارائه دهد. در باشگاهی مثل بارسا باید به آینده فکر کرد و چیزی ماندگار به جا گذاشت. بزرگ‌ترین چالش بارسا، عبور از نسل منسی، زاوی و اینستا و ساختن جایگزین آنها و تیمی جدید بود که با موفقیت از آن عبور کردیم و حالا وقت لذت بردن از آن است.» خوشحال‌ترین فرد زمین، اما بی‌تردید فلیک بود. مردی که در پایان بازی با اسپانیول نتیجه زحماتش را با تمام وجود لمس کرد، شاید چون در باور او بارسلوها همیشه باید قهرمان شود و همین باور توانست او را برنده رقابت با رئال و صاحب جام کند: «این یک قهرمانی بزرگ است، اما ما می‌توانیم افتخارات بیشتری به دست بیاوریم و می‌خواهیم افتخار اتمان را بیشتر کنیم. اسپانیول خیلی خطرناک بود و خوب دفاع کرد، اما ما فلسفه‌ای در بارسا داریم که می‌گوید این تیم همیشه باید قهرمان باشد، اینکه از لحاظ ذهنی قوی باشیم، نکته‌ای بسیار مثبت است. این چیزها بود که به ما کمک کرد تا جام قهرمانی را از آن خود کنیم.»

شنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ | ۱۹ ذی‌القعدة ۱۴۴۶

سرویس ورزشی ۸۵۳۳۰۶۰

استقلال کمک‌حال سپاهان شد، حسرت آسیا به دل پرسپولیس ماند

پرواز جام‌تا «سرایران»

سازجی دیگر تیم سقوط کرده به دسته پایین

فصل‌های لیگ برتر ایران بسته شد و در هفته آخر مسابقات و در حالی‌که تکلیف قهرمان و تیم‌های سقوط کرده معلوم بود، ثبت دهمین باخت استقلال، سپاهان را به پلی‌آف لیگ نخبگان آسیا فرستاد و پرسپولیسی‌ها نیز در حسرت کسب سهمیه ماندند.

■ ■ ■

لیگ بیست و چهارم با جشن قهرمانی دور از خانه تراکتور، آن هم پس از برتری ۳ بر یک مقابل استقلال خوزستان در اهواز به پایان رسید. خوشحالی همزمان هواداران سپاهان و استقلال از پیروزی ۲ بر یک طلایی پوشان از نکات بسیار عجیب آخرین هفته بود؛ سپاهانی‌ها با ثبت نایب‌قهرمانی لیگ و گرفتن سهمیه پلی‌آف خوشحالی می‌کردند و استقلال‌ی‌ها هم که به باخت عادت کرده‌اند از ناکامی پرسپولیس در رسیدن به آسیا شادمان شدند. در این بین برد خانگی ۲ بر صفر پرسپولیس مقابل هوادار اصلا به‌درشان نخورد و هواداران این تیم با سر دادن شعار علیه مدیرعامل فصل را به پایان رساندند.

لیگ و سهمیه پلی‌آف را از چنگ پرسپولیس در آوردند. نتیجه بازی با استقلال در اصفهان مستقیماً روی سرنوشت سرخوشان تهران تأثیر گذاشت و در نهایت با ۶۰ امتیاز و به‌خاطر برتری در بازی رودرو با پرسپولیس، مقام دومی به نام سپاهان خورد. پاتریس کارترون با تأکید بر اینکه باید برای فصل بعد مشکلات را حل کنیم، گفت: «به بازیکنانم قبل از بازی گفتم ما باید به این مسابقات برگردیم و توانستیم رده دوم جدول و نایب‌قهرمانی را در پایان فصل حفظ کنیم. این خیلی بد است که تیم قهرمان تعداد باخت بیشتری نسبت به ما داشته باشد. ما قطعاً برای فصل بعد باید مشکلات را برطرف کنیم.» سپاهان کارترون با ۴۸ گل زده دومین خط حمله برتر لیگ در این فصل بعد مشخص شد.

■ **بازنده بزرگ**

پرسپولیس فصل بیست و چهارم را با ناکامی محض به پایان رساند، سرخوشان نه در لیگ برتر قهرمان شدند و نه در جام حذفی و نه در سوپر جام. پرسپولیس حتی نتوانست سهمیه آسیا بگیرد. در این شرایط که هواداران منتظر برکناری مدیرعامل باشگاه هستند، درویش با تیوی بیفوما مهاجم استقلال خوزستان به‌عنوان اولین خرید قرارداد پست؛ درویش که خطر برکناری را احساس کرده در یک استوری مسئولیت ناکامی پرسپولیس را پذیرفته است: «مسئولیت این فصل را به‌ی‌کم کاست می‌پذیرم و از مصمم قلب بابت رنج‌هایی که کشیدید، پوزش می‌طلبم. پرسپولیس اما نامی نیست که در طوفان‌ها گم شود.» البته پرسپولیسی‌ها معتقدند آبی‌ها در مصاف با سپاهان انطور که باید و شاید بازی نکردند! اسماعیل کارتال از اینکه تیمش نایب‌قهرمان نشده ابراز ناراحتی کرد: «می‌توانستیم لیگ را با عنوان دومی به پایان برسانیم، ولی با توجه به پیروزی سپاهان، هر چند به امتیازات برابری دست یافتیم، اما سوم شدیم.»

■ **پیش به سوی جام‌حذفی**

آبی‌ها از اینکه لیگ تمام شده و سقوط نکرده‌اند خوشحالند. شکست استقلال مقابل سپاهان شاید از نظر تیم رقیب عجیب و مشکوک به نظر می‌رسد، ولی کادرفنی استقلال و بازیکنان تیم این شرایط کاملاً برایشان عادی بود. حالا جام‌حذفی تنها امید باقیمانده استقلال است. مجتبی جباری به این موضوع قولی نداد: «بازیکنانم تمام بضاعتی را که برای این بازی داشتیم در زمین گذاشتند. برخی از بازیکنان سرماخورده بودند که می‌توانستند در کنار مان باشند و به ما کمک کنند. طبیعی بود در انتهای بازی نیازی به ریسک کردن نداشتیم، چراکه بازی‌های سختی در جام حذفی پیش‌رو داریم و احتمال مصدومیت بازیکنان وجود دارد. اشتباه کردیم. راضی هستیم، اما نتیجه راضی کننده نبود و بازی می‌توانست مساوی تمام شود.»

■ **پایان خوش**

طلایی‌پوشان دیار زاینده‌رود اگرچه در کورس قهرمانی جا ماندند و نتوانستند به رقابت با تراکتور ادامه دهند، ولی در نهایت نایب‌قهرمانی

شکست تیم هندبال ساحلی در مسقط

نایب‌قهرمانی قاره‌کهن به ایران رسید

شکست برابر عمان، جام قهرمانی آسیا را از تیم‌ملی هندبال ساحلی ایران گرفت. فینال دهمین دوره مسابقات قهرمانی هندبال ساحلی مردان آسیا با قهرمانی تیم میزبان در شهر مسقط به پایان رسید و ملی‌پوشان

کشورمان ضمن کسب سهمیه حضور در مسابقات جهانی ۲۶ تا ۲۰، به نایب‌قهرمانی قاره کهن پسند کردند. شاگردان مهدی قشقایی‌راد که برای رسیدن به فینال تلاش زیادی کرده بودند در گام آخر مقابل عمان کم آوردند و با قبول باخت ۲ بر صفر روی سکوی دومی قاره ایستادند. ایران در فینال رقابت‌ها در وقت اول ۲۱ بر ۱۸ و ۱۴ بر ۱۰ مغلوب عمان شد و از رسیدن به دومین جام قهرمانی آسیا بازماند. تیم کشورمان در مرحله گروهی با کستان، هند، اردن و فیلیپین را برده بود و در یک چهارم و نیمه‌نهایی نیز از سد مالدیو و پاکستان گذشت. با این حال و به‌رغم بازیستگی و جنگندگی زیاد، هندبالبست‌های ساحلی ایران موفق به تصاحب جام نشدند. در دیدار رده‌بندی هم پاکستان اردن را شکست داد و به مدال برنز رسید. رئیس فدراسیون هندبال در گفتوگو با تسنیم ضمن انتقاد از داوری دیدار فینال، عملکرد ملی‌پوشان را مطلوب توصیف کرد: «عملکرد تیم هندبال ساحلی در این مسابقات خوب بود، در این رشته کشورهای زیادی سرمایه‌گذاری کرده و روز به روز خود را به سطح اول آسیا نزدیک می‌کنند. هدف ما قهرمانی در آسیا بود، اما در کنار آن گرفتن سهمیه جهانی از اهمیت بالایی برخوردار بود و اولویت محسوب می‌شد. نباید فراموش کنیم که تنها دو تیم از قاره آسیا سهمیه حضور در مسابقات جهانی را کسب می‌کردند که خوشبختانه ما یکی از این دو سهمیه را به دست آوردیم. معتمد اگر بچه‌ها خوشحال بودند و اشتیاهات کمتری در فینال داشتند، رسیدن به قهرمانی دور از دسترس نبود. نمی‌خواهم وارد فضای داوری شوم، اما انتظار داشتیم در بازی فینال سطح داوری بهتر باشد. در اندونزی هم در نیمه‌نهایی مقابل عمان همین داورها برای ما سوت زدند و به‌نظرم از داوری توقع بیشتری می‌رفت.» علیرضا پاکدل با اشاره به کمبودهای موجود در هندبال ساحلی گفت: «کثر بازیکنان ساحلی و سالتی یکی هستند و متأسفانه به دلیل عدم سرمایه‌گذاری باشگاه‌ها در رشته‌های ساحلی به‌خصوص هندبال، بازیکنان برای کسب در آمد هم‌زمان مجبور به حضور در هندبال سالتی هستند. لیگ سالتی ما تا استفاده ادامه داشت و زمان کافی برای هماهنگی تیم ساحلی وجود نداشت، اما از عملکرد تیم راضی هستم. بازی‌های تدارکاتی و حضور در تورنمنت‌های مختلف برای این تیم یک نیاز است و در تالشیم بتوانیم چند تورنمنت خوب داخلی داشته باشیم و زمانی که تاریخ دقیق مسابقات جهانی مشخص شود، در خصوص برنامه‌های تدارکاتی با کادرفنی جلسه خواهیم داشت. سعی کردیم نگاه دیگری به هندبال ساحلی داشته باشیم و نگاه‌ها را نیز به این رشته تغییر دادیم.»

همکاری ویژه ایمیدرو با کمیته ملی المپیک

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) در راستای ارتقای ورزش و سلامت و صنعت و معدن کشور با کمیته ملی المپیک تفاهنامه امضا کرد. این تفاهنامه به حضور محمود خسروی‌وفاریس و مهدی‌علی‌نژاد دبیر کل کمیته و همچنین محمد آقاجانلو معاون وزیر صمت و رئیس هیئت‌عامل ایمیدرو به امضا رسید. همکاری در جهت توسعه اعتلای ورزش قهرمانی، کمک به حمایت از کمیته المپیک و تیم‌های ملی در راستای مسئولیت اجتماعی با ایجاد کار گروه مشترک ورزشی، کمک و حمایت از نمایندگان ملی و ورزشی ایران در سطح بین‌المللی، توسعه ورزش در ابعاد کارگری و قهرمانی و همچنین توسعه سرمایه‌گذاری در تأسیسات و امکانات ورزشی از جمله مفاد این تفاهنامه است.

ایمیدرو

فردیدون حسن

آخیش لیگ تمام‌شد

تمام شد؛ ۳۰ هفته فحش، ۳۰ هفته حاشیه، ۳۰ هفته خیمه‌شهبازی تمام شد. چه خوب که تمام شد، حالا حداقل می‌توان یک نفس راحت کشید. پنج‌شنبه شب خیمه‌شهبازی لیگ برتر با نمایش‌های مسخره همیشگی آن به اسم فوتبال تمام شد و در‌ست ساعاتی بعد می‌توانستی از تماشای بازی بارسلونا و اسپانیول لذت ببری. شاگردان فلیک تمام آنچه پرسپولیس، استقلال، سپاهان و بقیه به اسم فوتبال به خوردمان داده بودند را داشتند و بردند، ولی این سؤال همچنان باقیست که چرا باوجود در‌سترس بودن تماشای فوتبال با کیفیت، ما مجبور به دیدن توپ‌بازی عده‌ای هستیم که خودشان را فوتبالبست نامیده‌اند؟ عده‌ای که متأسفانه خودمان آنها را گنده کردیم. حکایت ما با این جماعت مثلاً فوتبالبست حکایت پدری است که اسم پسرش را رستم گذاشت و بعد می‌ترسید صدایش کند. ما این جماعت ابرازگر دشمنان برای تاراج بیت‌المال، لیگی که پرورنده‌های فسادش هر روز بیشتر از قبل می‌شود، بدون اینکه قبلی‌ها به سرانجام رسیده باشد. اما نه‌هنوز تمام نشده، هنوز جام حذفی هست و فرصت برای پنجه کشیدن به‌روخ ورزش باقیست. لیگ تمام شد، ولی افسوس که جماعت‌سیری‌ناپذیر فوتبال از همین حالا برای فصل بعد آماده می‌شوند. از همین حالا مشغول نشان دادن چنگ و دندان به هم هستند و از همین حالا در حال خرج کردن از جیب مردم. کاش یکی این بنای فساد گرفته را خراب می‌کرد و از نو می‌ساخت. کاش یکی مارا از دست فوتبال نجات می‌داد. لیگ تمام شد، چه خوب که تمام شد و صدحیف که دوباره با همین روند شروع می‌شود. یک نکته بسیار مهم در مورد لیگ ایران این است که امروز به‌طور وحشتناکی از بازیکن تهی شده است. لیگ امروز برخلاف لیگ دهه‌های ۵۰ تا ۶۰ بازیکن‌ساز نیست. این امرانی‌گویم این‌نظر تمامی کارشناسانی است که به‌دور از تعصبات رنگی لیگ را تماشای می‌کنند، لیگی که تقریباً تمام تیم‌هایش بازیکن‌سازی را فراموش کرده‌اند و فقط مصرف‌کننده هستند، لیگی که دلال‌ها برایش تعیین تکلیف می‌کنند و حتی بازیکن خارجی با کیفیت به آن راه نمی‌یابد.

در دو دهه‌ای که عنوان شد فوتبال هرچند ساده، ولی سرشار از زیبایی و استعداد و جنب و جوش بود و مثل امروز خبری از این همه پول فسادآور نبود. فوتبال ایرانی بود، فوتبالی که پشت‌وانه آن فوتبال خیابانی و زمین خاکی‌های جنوب شهرها، نه پول بانک‌ها و هلدینگ‌ها و به‌نگاه‌های اقتصادی که تمام سوءمدیریت‌هایشان را پشت فوتبال و تیم‌های بزرگ کوچک آن پنهان می‌کنند.

و باز هم کاش یکی پیدا می‌شد و ما را از این فوتبال نجات می‌داد. کاش یکی پیدا می‌شد و ما را به همان فوتبال خودمان برمی‌گرداند. کاش فوتبال همان اندازه ساده و ایرانی می‌شد، مثل همه‌های ۵۰ و ۶۰ کاش می‌شد، چقدر خوب که لیگ تمام شد و چقدر بد که دارن‌د برای شروع دوباره‌اش لشکر کشی می‌کنند. کاش یکی نجاتمان می‌داد.

والیبالی

بایاتراپیش به‌سوی المپیک ۲۰۲۸

سرمربی ایتالیایی تیم‌ملی والیبال بالاخره به تهران آمد. روپرت توپیتازو توماس توتولو پنج‌شنبه شب با استقبال امیر خوش‌خبر و رضا تنه‌روان وارد ایران شدند تا تمرینات تیم‌ملی کشورمان شکل جدی‌تری به خود بگیرد. لیگ ملت‌های ۲۰۲۵ تا ۲۱ خردادماه آغاز خواهد شد و والیبالیست‌های کشورمان باید در اولین‌گام ۲۲ خردادماه به مصاف برزیل بروند. پیاتازا در بدو ورود به ایران برنامه‌های اصلی‌اش را تشریح کرد: «می‌خواهم پروژه جدیدی را با ایران شروع کنم که به‌روپای جدید، یعنی لس‌آنجلس ۲۰۲۸ برسیم. برای دومین بار در طول زندگی‌ام در اینجا هستم؛ بار اول زمانی بود که مراسم معارفه‌ام بر گزار شد و حالا هم زمانی است که باید کارم را به صورت جدی آغاز کنم. احساس خیلی خوبی دارم و خیلی خوشحال هستم، چون از قبل می‌خواستم که اینجا باشم و در نهایت به هدفم رسیدم. می‌خواهم با تمام بازیکنان صحبت کنم. جلسه کوچکی داریم تا برخی موارد را در‌ست کنیم و به‌روپای جدید یعنی لس‌آنجلس برسیم.» روپرتو پیاتازا قهرست اولیه و ۲۰ نفره تیم‌ملی را برای حضور در این رقابت‌ها اعلام کرده که براساس مقررات مسابقات هر تیم می‌تواند ۱۸ بازیکن از ۳۰ نفر معرفی کند. کمیته کنترل معرفی می‌شوند. نام جواد صالحی، غرضیا به‌نژاد، علی رضایی، عمران کوک‌جیلی، ابلیش داوودی‌پور، امین اسماعیل‌نژاد، عبدالحمید، محمد ولی‌زاده، شایان مهربانی، یوسف کاظمی، سیدعیسی ناصری، آرمن قلیچ نیازی، علیرضا مصلح‌بادی‌فراهانی، متین احمدی، امیرحسن ملاعباسی، آرمان صالحی، محمدرضا حضرت‌پور و مهران توانا در این لیست به چشم می‌خورد.

س. قاسمی: سید ابوالحسن علی موسوی خرمی، سرگرم کانونی است که در آن روز به یک مأمور کانونی ۱۵۲ خانی داد و می‌توانم می‌گویم که به یک دستگامان نیروی دیو می‌آموزان شدند و راننده را تحت نظر گرفتند. راننده که متوجه حضور پلیس بود با فشار روی پدال گاز به سرعت با میان توری شد و عملیات تعقیب و گریز آغاز شد. مأموران در پی جابه‌جایی شلیک گلوله موقف شدند خودرو را متوقف کردند. اما متهم این بار با یک پیاده به فرار ادامه داد که مأموران او را بازداشت کردند. مأموران از سرنوشت او خبری نداشتند. مقدار زیادی لوازم صرفه‌شده کشف کردند. بررسی سوابق نامشخص بود و نام او را از مجرم‌نامه سید ابوالحسن است که سوابق صرفه و فروش مواد مخدر در آنجا به ثبت رسیده است. تحقیقات این بار به جرم متهم خرمی فرار شد.

